STC REX 24942

PLATONICVS:
SIVE,
DE POTENTISSIMI
PRINCIPIS
IACOBI
BRITANNIARVM REGIS,
ad Illustrissimam Academiam
Oxonienſem, aduentu,
Aug. 27. Anno
M. DC. V.

NARRATIO

Ab ISAACO WAKE *Publico Academiæ ejuſdem Oratore, tunc temporis conſcripta, nunc iterum in lucem edita, multis in locis auctior & emendatior.*

EDITIO QVINTA.

OXONIÆ.
Excudebat LEONARDVS LICHFIELD,
Academiæ Typographus. 1636.

Harvard College Library
gift of
Curt H Reisinger
February 11 1953

SERENISSIMO

PRINCIPI

AC DOMINO

D. HENRICO

Regnorum Britanniæ Magnæ, Franciæ, & Hiberniæ Hæredi.

NON est (Excellentissime Princeps *Henrice*) eadem Lycæi lima atque Fori, non idem eruditorum atque plebis judicium; horum sensus fortunæ tuę splendore trahuntur, illorum mentes virtutum tuarum luminibus oblectantur; ab utriusque (quantum ætatula tua feret) felicissimus judicaris: ab alteris, quòd tanto parente, & ad tantam

ſpē fortunæ natus ſis; ab alteris, quòd parente tali natus ſis, & ad taliū inſolentiū in Regibus virtutum ideam, & naturâ accōmodatus ſis, & diſciplinâ inſtitutus. Aliàs enim quātilli quæſo eſſet, quòd talis natus ſis, niſi & talis? Taliſque vt ſis, quę vſpiā poſſunt eſſe præſtantiora ſubſidia, quàm quibus ſuavitas Iuventæ tuæ ad omnem maturitatis perfectionē provocatur? præſertim quum jā nō opus ſit *Philippo* noſtro lętari, quòd *Ariſtotelis* tēpore tu nōſter natus ſis *Alexander*, ſed tuæ Excellentiæ idē ſit & *Philippus*, & *Ariſtoteles*, Potentiſſimus Pater, & ſapientiſſimus pręceptor. Cuius ſive pręceptis ad Regni, ſive exemplis ad tui ipſius moderationem conformere, neceſſe eſt è tā mirabilis Magiſtri Schola mirabile quid, omniumque amoribus digniſſimum evadas. Quinimo, qui indolem tuam non leviter perſpeximus quum

hic

hîc inter *Oxonienſium* Muſarum alumnos cenſeri libenter paſſus ſis, cumq; in celeberrimo totius orbis conventu paternæ eruditioni exultabundus applauderes, videmur nobis non tam optare debere, qualem te habere velimus, ſed jam habere qualem optaremus. Habebimus certè quidem, ſi prout prima fundamenta jacta ſunt, ita ceterà eruditionis, pietatis, virtutumque tuarum tecta (quibus ſolis tectus, tutùſque eſſe poſſis) ſuperſtruantur, ſique Magni exemplaris beatis veſtigijs inſtiteris, cujus ego eruditionis veſtigia hic aliquot, non tam calamo adornare (quod non poſſim) quam (quod debeam) animo adorare ſtatui. Vereor tamen ne ſacros illos Tripodas profano calamo violârim, dúmque illam Regij eloquij igneam vim atque haud imitabile lumen exprimere auſim, *Salmonei* illius,

qui *Iouis haud imitabile fulmen* imitari voluit, flagitium admiserim. Cuius offensæ formi ine perculsus, quid aliud agerem, quàm vt cum *Themistocle*, qui *Admetum Persarum* Regis filium vlnis gestabat, vt faciliùs patris alienati animum molliret, Excellentiæ tuæ patrocinium manibus, precibùsque apprehendam; vt qui non ignorem plus momenti habere dilectum tuum nomen, ad gratiam consequendam, quàm libellum meum (si peccantem, amore tantùm peccantem) ad offensam commovendam? Quòd si ab ista Regis optimi offensione immunis esse possim, de reliquorum superciliis securus ero, qui aut chartas has jam editas arrodendo, sorices agunt, aut, quia non citiùs editas reprehendunt. Verum vt vtrisque illis partim satisfaciam, etiam jam citiùs editas esse fateor, quàm volui,

vt

vt pote quas non omninò editas esse malui, quam intempestiuè. Sed quum intelligerem non deesse ex eorum numero, quorum authoritati refragari lubens nolim, qui Commentationem hanc, (quam sesquianno ab hinc descripseram) ex cœca nocte, quâ sepultam latere volui, in lucem erutam pervellent, ne fortè quis alius, cui rei veritas minùs perspecta esse potuit, id ipsum aliquando auderet; statui tandem æstimationi potiùs meę, quàm eorum votis deesse, præsertim quum nihil ipse in votis potiùs habeam, quàm vt æternę IACOBI memoriæ (licèt indignus) aram ponerem, & *Henrici* spei Felicitatique votivam hanc tabulam consecrarem. *Oxoniæ.*

E Collegio Merton. 13. *Cal Iul.*

Excellentiæ vestræ
devotissimus,

Servus
ISAACVS WAKE.

REX PLATONICVS SIVE *Musæ Regnantes.*

IVTA sunt multorum hominum ingenia, vt nullum satis dignum historiâ argumentum existiment, præter res bello gestas imperatorum & Rerum-publicarum; quibus terrarum domini credunt se æque propriè ad Maiestatem Diuinam accedere gloriâ, ac ab eâ recedunt longe bonitate. Quam eorum sententiam, si quis eâ comprobare velit ratione, quod armorum scilicet studiosus & virtutis bellicæ admirator multum se delectari profiteatur cognatâ sibi virtute, rectiùs fortassis eius possit excusari affectus, quàm judicium probari. Nam vt in depingendo vultu, tum demum optimè facies exprimitur, cum sit ab omni perturbatione im-

munis; ita Principum & Rerumpublicarum habitus multò commodius ex rebus civilibus, quàm tumultuosis belli motibus colliguntur. Illæ autem narrationes dignissimæ videntur, quę breui & succinctá rerum memorabilium commemoratione, temporum etiam, & locorum conditionem, in quibus gestæ sunt, ita ponant ob oculos, vt ex cognitione earum rerum quibus præsentes fruimur, aliqua aut vtilitas, aut oblectatio etiam ad absentes redundet. Cuius generis historiolam scripturus, de illo omnium sermonibus celebrato Quatriduo, quo *Potentissimus Iacobus Britanniarum Monarcha*, vna cum Regina ANNA Serenissimá consorte, HENRICO Filio primogenito, Principe iuuentutis, & omni ferè totius regni Nobilitate *Oxoniæ* commorabatur, rem facturũ me confido, hominibus pariter Trãsmarinis atque nostris valde gratam. Illis quòd in orbis Christiani *a* præcipuis quatuor Academijs, quum *Oxoniensem b* secundum locum obtinere sciant, nec tamen eam perinde forsan habeant notam, ac Parisios (splendidam illam *Oxoniæ* propaginem) aut Salamantinam, & Bononiam in Continente sitas; verisimile omnino sit, etiam huius rationem, con-

a Ex Decret. Conc. Vien. ann. 1311. Et Epigraph. in Vatican. His verbis. Heb. Chall. Arab. Gr. Linguæ studium propagandæ fidei ergo in nobilissimis 4 Europæ Acad. instituitur. Vide Ang. Roch. p. 214.

b Clement de Magistris Paris. Oxon. Bonon. Salamant. Vniuersitas Oxon. Schol. Ecclesiæ secunda, imò Ecclesiæ fundamentum. Mat. Paris. ad an. 1257.

consuetudines, adeòque statum omnem non illubenter cognituros. His, quòd quæ secundissimo tumore delata acceperunt, ea certiùs intelligere cupiunt, vtpote quibus nihil possit esse iucundius, quam vt intelligant, quantæ ipsi participes sint felicitatis, quòd Rege, vt omnium optimo sanctissimoque ita eruditissimo, sapientissimoque fruuntur.

Et à primo quidem in Regnum hoc aduentu ardor quidam *Maiestatem Regiam* habebat nostrum hoc [c] *Bellositum* videndi, de quo fama *(quæ non semper errat sed aliquando eligit)* præclara multa ac splendida iam multò antè nuntiauerat. Sed & maiora fuerunt Imperii tum recentis negotia, quàm quæ primâ Æstate Illum huic oblectamento vacare sinerent, & ingens etiam, peste passim grassante trepidatio, quæ triumphos omnes intempestiuos reddidit: *Woodstochiæ* tamen eo ipso tempore per Eximium virum *D. Georgium Abbot* eo anno procancellarium, Doctoresque Venerabiles aliquot, & Procuratores, Academiæ nomine salutatus, & sacris Biblijs tanquam amoris maximi exiguo donatus indicio (quamquã quod illo vnquam maius donum humano generi datum est ab immorta-

li

[c] *Illud olim Oxoniæ nomen ob situs amœnitatem Hist. Oxon. Ptolomæo Caleua dicta, eodem planè sensu vnde multi Oxonienses calevij dicti vt balænus de Cale vovate qui vixi sub Arvirago circa ann. 40 à Christo passo: & Gualterus Calevius Oxonienſis Archidiaconus postea Episcopus Exon ann. 1120 & alij.*

li deo?) tantâ eos omnes accepit voluptate, clementiâ, benignitate, vt accenderit in nobis desiderium vltrò testandi devotissimas illi nostras voluntates, cui amoris & Pietatis prima hæc officia tam grata fuisse comperissemus sequenti anno propiùs adhuc accessit, adeoque ipsa Civitatis nostræ Suburbia, nullo tamen
1604 interpellatus gratulationis officio, pertransiit. Quid enim? etsi divinâ benignitate Academia semper ita intacta, vt studiosorum nemo quisquam pestilenti afflatu decubuerit, intus tamen inter Cives adhuc manserant reliquiæ luis virulentæ: sic vt Regi salutem coram precari non potuerimus sine salutis suæ periculo, nec esse pij sine impietate. Quamobrem consulto ab ejus conspectu, nobis præ omnibus optatissimo, abstinuimus, ne importuna amoris testificatio, eo tempore, majus odio scelus videretur intraq; eos religiosè nos continuimus parietes qui ipsi quidē Regi obuiam prodire quodammodo gestiebant. Nostrum autem dolorem maximum adaugebat Sereniſſimi Regis conspicuum intrandi, (si tutò potuisset) desiderium, qui & in transitu, multa de Academia, de Collegijs multa rogitabat, & a Colle ad orientelem fere

plagā

plaga Civitatis ſito, quingentis ab
vrbe paſſibus tanquam ad delicias ſu-
as à tergo relictas crebrò ſolicitéque
reſpexit, & oculo amorem indicavit. 1605
Feliciores autem fuere iſti, qui nobis
æſtate ſequenti illuxerunt dies, in
quibus ingratus ille hoſpes, qui diu
intra mœnia ſævierat, Hoſpitemque
multò gratiſſimum excluſerat divinâ
providentiâ pulſus exulavit, nullâ
cõtagionis ſcintillulâ remanere. Poſt-
quam ergò propitiâ Numinis benig-
nitate priſtina civibus ſalus, aeri ſalu-
britas, cælo & ſolo noſtro amœnitas
reſtituta fuerat, Regique poſt pacem
cum univerſo Orbe Chriſtiano feli-
ciſſimè ſancitam, aliquod à grandio-
ribus Regni negotijs otium conceſ-
ſum, nihil videbatur deſiderari, quo
minùs & ſereniſſima Majeſtas deſi-
derij ſui, & Academici omnes voto-
rum ſæpiùs antehac ardentiſſimè
nuncupatorum tandem aliquando eſ-
ſent compotes. Quibus rebus ita
ſuavitèr conſpirantibus, ab illu-
ſtriſſimo Satrapá *Sackvillio*, *Comite*
Dorcetenſi, eodemque & Architheſ-
aurario Regni & Regi à Sacris Con-
ciliis, & Magnifico Cancellario no-
ſtro, (qui ſupremus eſt Academię per-
petuùſque Magiſtratus) Regiam Ma-
jeſtatem brevi ad futuram literis prę-

monemur, quibus etiam unanimem omnium curam, & diligentiam in apparandis omnibus, quæ tantæ Majestati excipiendæ opportuna censerentur, flagitabat.

Novit enim Dynasta summè prudens, meritóq; sacro Regis lateri semper adhærens, quã sublimis non Fortunæ modò, sed ingenij etiam Hospitem excepturi essemus: Iamq; aleam aut gloriæ, aut opprobrij Academiæ jaciendam esse, suasq; vnà in utróvis fortunæ jactu partes forte primarias, cujus & in honoribus Academiæ, & amoribus partes essent primæ. Quare ne aut amori suo, aut honori Academiæ, aut quod præcipuum est Regis expectationi, (quibus nunquam defuit) jam decesset, adventus Regij tempore appropinquante, quarto ante die, Academiam, vt, quàm omnia cõparata essent, prævideret, invisit: Ita tamen ut honorifici obsequij (ad quod aliás exhibendum Academici catervatim convolassent) nullum sibi e publicum indiciũ exhiberi permiserit (nam & ideò vespere, atque essedo obtecto invehitur) eò quòd adventante Sole, syderum etsi illustrium fulgorem cedere debere duxerit, dixeritque. Ibi Eximij Procancellarij sui (quo munere jam tertiò fungebatur. D. D. Abbot

e *At nec privatum, ideóq; ne socij Collegij Novi (quod hospitium elegerat) extra jores occurrerent, ingressus est Collegij portã* Non licet *dictam quod ea nulli socio liceat exire.*

Abbot Collegij *Universitatis* dicti Præfectus, Cathedralisque Ecclesiæ Wintonienſis Decanus) inſigni cura prudentiáque omnia reperit optatò maturata. Hic enim adhibitis in consilium prudentiſſimis Academiæ optimatibus, qui in hunc finem ſolenni Academiæ decreto (pro more) *f* Delegati erant, poſtquam accuratâ indagine diſquiſiviſſent qui eſſent in ſingulis diſciplinarum generibus doctrinâ ingenióque maximè idonei, ea Prudentiæ Induſtriæque laude omnia adparavit, quâ in ſingulorum poſtea laudibus aliquam partem ſibi meritò vendicet Cujus eò major erat ſolicitudo, quòd tantæ expectationis celebritas in ea tempora inciderit, quibus Muſæ mutæ, & roſtra publica, pro more *g* vacationum Academicarum (quaſi Iuſtitio indicto) ſurdeſcerent. Cui ſolito temporis incommodo occurritur inſolitæ induſtriæ ſubſidio, præterque hæc delecta Diſputandi, Concionandi, Gratulandi munia, omnes etiam Profeſſorum Regiorum, aliorumque quam plurimum (quæ *Pleno*, vt dicimus, *h Termino* conſuetæ) curæ revocantur. Nec diſſimilis in privatis Collegijs Præfectorum diligentia, qui nec ſumptui ad ædificia exornanda, nec labori ad Principes, cæmi-

f Ita dicuntur qui ad præcipua quæque negotia à ſolenni Academicorum consentu deputari ſolent.

g Erat enim tum Vacatio Autumnalis quæ vt maxima eſt è quatuor anni vacationibus, ita & in ea maxima eſt ſtudioſorum infrequentia.

h Plenos Terminos appellamus tempora publicis in Academ. exercitijs celebrata, quæ in anno quolibet quatuor etiam ſunt, et ſingulos terminos ſua ſequitur vacatio.

carminum orationumque gratulatoribus excipiendos, parci voluerunt.

Quæ dum parantur Sereniſſimus interim Majeſtas Regia, (cui omnis hac in re mora videbatur longa) venatione & generoſiſſimâ ferarum ſylvestrium (quarum *i* vivarijs innumeris alias vna omnes Europæ regiones plurimum ſuperamus) inſectatione tardi temporis fallit tædium. Iamque poſt *Eſſexiæ, Huntingdoniæ, Bedfordiæ, Northamptoniæ* Provincias felici & glorioſa peragratione ſalutatæ magnâ cum ſubditorum lætitia (quibus gens nulla Principes ſuos contuendi vſpiam appetentior) tandem ad aliquot dies *Woodſtochiæ* reficit; quod oppidum ſex paſſuum millibus ab Academiâ diſſitum, non magno palatio illo *k Henrici* primi ſplendidiſſimo (qui etiam primus in Anglia vivarium *l* ſaxo ibi ſpatioſiſſimum incinxit) aut *Henrici* ſecundi *m* Labyrintho

i N. *Fieherbert. in Deſcript. Oxon. Rom. impreſ.* 1602. *& Camd. Brit. in Dobunis.*

k *In porta primaria Henricus* 7. *Fundator inſcribitur rithmo Anglico in hunc ſenſum*; Septimus has celebras Henricus condidit ædes. *Sed ille frontiſpicium tantum & ambitum exteriorem extruxit.*

l *Hinc I. Roſſi error, qui hoc primum Angliæ vivarium eſſe ſcripſit, quum multo fuerint antiquiora, quamvis non ſaxeis muris incincta.*

m *Quo Reginæ delicias ſuas occultavit, Rex Iohannes.* Henrici 2 *filius illam in Cœnobio virginum de Godſtow ſepeliendam curavit, cum hoc Epitaph.* Hic jacet in tumba Roſa mundi non Roſamunda, Non redolet ſed o-

intho, ejusque *Rosamundâ* amicâ cele-
re est; quam *Chauceri*, Maronis Isiaci
atalitijs, & *Elizabethæ* Reginæ (æter-
um celebrandæ) n Innocentiâ, carce-
is hic Sororij contumelias patientis.
tque jam mitior ibi Innocentiæ ar-
iter *Iacobus*, eò suis boniſque omni-
us dilectior, quò *Elizabethæ* Imperij,
irtutis, Religionis studijs similior.
bi Sereniſſ. Majestas dum se oblectat
enatione, quum duos præ cæteris
præstantiores Cervos longâque per-
cutione lassos suâ manu confeciſſet,
; Oxonienses, de Rege jam tan-
im cogitabundi intelligerent se illi-
s esse memores, qui ipsorum oblitus
on esset, cervos vtròsque statim Oxo-
iam deferri jubet, alterum Cancel-
rio, Procancellario alterum donan-
um, tanquam non adventus modò
jus, sed Amoris etiam prænuntios.
umque ecce adest omnium desiderijs
xpectatus Augusti vicesimus septimus
ies, Regis Augustiſſimi adventus
im ante præstitutus, nobis inter
ustos perpetuò numerandus, in
uo, ingenti cum lætitiâ Academi-
ad vnum omnes avidè expectant,
uando o *Longus à Principe paluis* ve-
ientem Regem indicabit, aut *populi*
ox erit vna, *Venit*. Iactat quippe se
unc quàm maximè alacris omnium
ac

let, quæ redo-
lere solet, *Ce-
lebrisque crux
affixa, sic in-
scripta.*
Qui meat
hac, oret,
signumque
salutis adoret;
Vtque tibi
detur requies
Rosamunda
precetur.

n *Epigraphen
hanc* (tan-
quam Agnus)
*merito vsur-
pavit virgo
Regia, quum
à Maria sore-
re tum regnan-
te pro ficta
proditionis cri-
minatione: se
revera quia
puritati Evan-
gelicæ addicta
fuit, carceri
hic inhumano
traderetur.*

o *Martial. E-
pigram. l. 10.*

ac beata devotio, nec operta mentium rimari necesse est, extat in vultu cujusque hilaritatis publicæ decus, & in serenis frontibus animorum indicia perleguntur. Nec minoris in Rege desiderij argumentum videri debet, quod cum certum tempus præstitueretur delectis Optimatibus Academiæ, quo Sacræ Majestati excipiendæ obviam procederent, Rex multò citiùs Academiæ limites ingressus, illorum officium desiderij sui ardore, & aliquot horarum præmaturatione antevertit. Ita vix mille ab vrbe passibus (*p* Bedellis Academiæ *q* torquatis aureâ sceptra præferentibus) Magnificus Cancellarius cum splendida caterva ex Academicis selecta (qui omnes habitu Academico (plerique coccineo) pileisque indutis quadratis, equis spectabiliter instructis vehebantur) Regi occurrit festinanti; eoque iterum atque iterum humillimè corporis prostratione salutato, propiùs tandem accedens aureum stapiæ fulcimentum demississimo gestu deosculatur.

p Tales iam Romæ dicuntur Fideles *& eorum sceptra* Mazæ, *(unde Anglicum* Mace) *Stat. Verb. Rom. l. 3. c. 4. Aliqui potius dici volunt* Pedellos *à pedo quod gestant quales sex habet Academia, tres clauas aureas gestantes, reliquos argenteas, sed puto potius dici ab Anglica voce* to bid, *quod est monere, nam ejusmodi est eorum munus, & à nobis ad exteras Academias nomen fortè derivatum. q Nam ratione officij in nobilium ordinem ascripti sunt. Nic. Fierbert. Descript. Oxon.*

ur. Ipsoque deinceps vnà cum Doctoribus, Procuratoribus Academiæ, cæterisque qui aderant vniversis ad Regios pedes provoluto Eximius Procancellarius, genibus supplicibus oratione grauer, prudenterque (vt solet omnia) tempori accommodata, *beneficia commemorat perquam plurima à Deo Optimo Maximo in Academiam Oxoniensem collata, tam verè illustria tam undiq; speciosa, vt cum reliquis Christiani orbis Gymnasiis universis vbiunq; terrarum sitis, vna contendere non immeritò videatur. Etenim sive cæli temperiem, sive soli bonitatem, sive loci vetustatem, & caniciem venerandam, sive ædes magnificas, sive fructus & proventus copiosos, seu eruditionis famam, seu scientiæ varietatem seu concursum studiosorum, seu legum Politiam, & disciplinæ rationem libuerit intueri; Naturam, & Artem, Dei providentiam & hominum piorum voluntates in vnum conspicuò conspirasse, vt omnia splendidissima, iucundissima, beatissima, accedentibus, invisentibus, incolentibus apparerent. Nihil tamen post hominum memoriam iucundius, nihil felicius, Academiæ huic contigisse, quã quod iam tum visura erat, (fauente Deo) Britanniæ universæ Potentissimã Monarcham*

" Monarcham, sed & eundem sapient-
" mum, doctissimum, pissimum, deo i-
" dilectissimum, Musarum limina tetigi-
" Viris enim ingenuis, liberaliter edu-
" tis, Philosophis, Medicis, Iurisperit-
" Theologis, nihil gratius, optatius ni-
" accidere posse, quàm Regem omnium
" bilissimum, religione celeberrimum, s-
" entiâ præcellentem, pacis studio singu-
" rem, mari terrâq; potentem, numeros-
" & beata suffultum sobole, cuius felici-
" tem universus admiratur orbis, cu-
" amicitiam Europæ Principes certat-
" ambiunt, cui vix quisquam mortali-
" displicere audet, placere aut parere c-
" nes cupiunt; in hospitio literarum, M-
" sarum sacrario, Apollinis, Palladis s-
" micitiâ unâ cùm felicissima Consort-
" & beatæ spei Principe diuersant-
" contueri. Tandem post insignis l-
" tiæ testificationem, & singularis v-
" luptatis, qua afficiebantur, quòd t-
" demum hora fulserit, in qua pro m-
" dulo & mediocritate suâ obsequium
" officium, observantiam, præsertim ve-
" gratitudinem pro magnificâ Regis in
" cademiam benignitate, testatissimam
" cerent, humillimè petijt, vt
" Scholastica tanto Principi deferrent
" nuscula, pro eximio Serenitatis suæ
" literatos candore, quæ dicerentur ab
" omnia, quæ ve fierent, æquissimo acc-

re animo dignaretur. Deinde, quo-
m Sole oriente minora evanescunt
era, Majestati Regiæ fines, limitéf-
Academiæ jam ingressæ, nomi-
Magnifici Cancellarij omnia, quæ
imperio Regis potestatis q suæ ha-
at insignia (ea erant, quæ dixi, Be-
lorum sceptra) pro muneris ratione
millimè cedendo tradidit, & ad pe-
depositi, palàm profatus *post im-*
rtalem Deum, omnia quæ ibi erant,
ncellarium, Doctores, Procuratores,
agistros, Collegia, Civitatem, imò
ram, aquam, aërem, & quicquid de-
m est, deberi Iacobo optimo, patri pa-
æ, Musarum patrono, Principum glo-
, Regi, & Monarchæ Britanniæ.
Dum hæc accuratiùs summáque gra-
ate percurruntur, Rex interim, sin-
lari, quam adhibuit, attentione, cle-
entiæ suæ specimen perquàm illustre
dit: vultus autem mitificâ serenita-
, cùm primam hanc salutationem si-
gratam esse indicavit, tum etiam
m fecit reliqua à nobis præstanda
inceps officia futura sibi quam accep-
issima. Mox Procancellarius, voti
ublici ergò, Regi in manus tradit
Testamentum Stephanicæ editionis
Græcum, & intùs politissimâ depi-
ctione, & auro exteriùs operosè ful-
idum, sed Prentissimi Regis maxi-
mè

q *In signum istius potestatis sex Bedelli Cancellario, eove absente Procancellario, clavas semper præferunt in publicum prodeunti, quibus adiungitur etiam statis temporibus septimus* Anteambulo *arundinem argenteam gestans quem Virgiferum nominant Anglicè* Verger.

mè nobilitatum Eulogio, qui (r eadem ferè animo, quo *Ptolomæus*, q nullum jucundius donum se vnqua accepisse professus est, quàm Sacr Legis Codicem à Iudæis) hui: Sacro Codici intuendo & pervolven aliquamdiu immoratus, donum agn vit & Academiâ dignissimum quo daret, & ſ Principe quod acciperet, Chirothecas insuper speciosas opere ornatu pretiosas Regi, deinde & Reginæ, Principique dono dedit quæ cum propter Civitatis istius famam (cujus apud exteros Chirothecæ plurimum celebrantur) tum propter Academiæ perspectissimam pietatem (cujus magnæ erant indicia non magna,) apud pientissima istæc pectora muneris etiam magni æstimationem affectæ sunt. Principibus enim bonis subditorum sincero amore nullum solet esse jucundius munus, nec vllum potest esse salutarius etiam malis.

ſ *Vt refert Aristæas.*

ſ *Deut.* 17. 18.

Propiùs jam ad vrbem accedenti Regum Maximo, maximorum optimo, alia Civium selectorum occurrit non contemnenda turba. Ea enim est *Oxoniæ* conditio, vt diversis hisce constet incolis, *Academicis*, & *Civibus*; vnis quidem mœnibus, vtrisque cinctis, sed studijs, moribus, privi-

s mirè ſejunctis. Idcircò cum Re-
s ſæculi antiquioris (quorum erga
ras incredibili propenſione Brit-
nia ſemper erat feliciſſima) vide-
nt hic commodè fieri non poſſe,
od Sequanæ beneficio ſit Pariſijs
flumine ſejungerent Academiam à
vitate, voluerunt ſaltem legibus,
iuſque regiminis ratione ſeparare,
fit vt nec ijdem ſint vtriuſque limi-
(Academiæ in multò *t* latiores)
c par authoritas, aut Tribunalium
teſtas (quum *u* magiſtratu vrbano,
cademicus, non *x* loco tantùm ſupe-
r fit, ſed omnibus ferè momenti ne-
iis) vel ipſam *y* vrbem ſpectanti-
s: Ideóque præter Magnificum
ncellarium, ejuſque Procancella-
m (qui annuatim ad ejus abſentis
cundas vices ſubſtituitur) duo ſur-
gantur

t *Limitum deſcriptio habetur in charta H. 4. Conceſſa anno regni 2. Maij 13.*

u *Prætoris eſt Anglice* Mayre *à voce Saxonica antiqua Mar, id eſt Dominus, vid. Honſh. in reg. Iob p. 172. Sed putem potius à Bri-*

nnica Maur, id eſt magnus. x *Chart Ed. 3. anno reg. Maij 20. Maior & Villani Cancellario pareant humiliter & intendant, Ch. an. Reg. 30. Ian. 10. Maior Ballivi, Aldermanni, & alij homines villæ Cancellario militer pareant & intendant.* y *Chart. Ed. 3. anno g. 20. Feb. 10. Maior, Aldermanni, & Burgenſes igenter intendant Cancellario, & ab eo præmoniti ram eo comparere debent: & Chart. Ed. 1. an. reg. 18. n. 28. Vult Rex quòd Cancellarius de Ballivis ipſius omini Regis cognoſcat, qui aliter ſe gerunt in officio ùm debent. Idem Rich. 2. anno reg. 3.*

rogantur Academiæ Procuratores (
annuatim etiam ſuffragijs electi p
ximam à Procancellario dignita
obtinent, eique tanquam Tribuni
blici adſiſtere, & in conſilijs adeſſe
bent, Civeſque etiam, & aduenas q
vis modo delinquentes (quâ cauſâ
ctu plerumque armato milite cinct
cubant, ſuſpectáſque civium
perſcrutandi jus habent) carceris,
poriſve pœnâ mulctant, aut ſi res
gat, ejectos extra vrbem æterm
proſcribunt. Rerum etiam venali
ponderum, menſurarum, jus &
men per Clericos Mercatus, & q
quid demum ad felicem ſtudioſo
conditionem ſpectat, per officiario
hoc deputatos, Academia adminiſt
Atque ne vllâ unquam Civium in
riâ Academia laceſſeretur, *Hen*
tertius, quatuor viros (ꝙ Alderm
nos vocant) aliósque, octo Aſſo
tos (cives omnes primarios) *a* prin
inſtituit, qui ſummâ præditi auth
tate, & ad Cives coercendos ope
omnem navarent, & juramento
nuo ſe obſtringerent (quod vnà ea
b Prætor, Ballivi, & *c* quinquag
alij ex præſtantiſſimis Civibus in
maria Academiæ Eccleſia quot
præſtare tenentur ad omnia Ac
miæ jura, privilegia & libertates
ſervand

x Id eſt ſeniores, inter quos quatuor vrbis partium cuſtodia dividitur.

a Charta H. 3. an. reg. 39. Iun. 18. 1254.

b Ch. H. 8. an. reg. 32. Maij 39. 1247. & Ch. an. Regn. 46. Feb. 5.

c Quinquagint. illi primò iuramentum Vniuerſitati præſtiterunt tempore Iohannis Regis an. 1214. vt patet ex Chart. Nicholai tum Epiſ. Tuſc. & Apoſtolici ad Oxonienſes legati in Archivo Academ.

servandum: idemq; Civium *d* numerus totius civitatis nomine, quotannis die *e* Sanctæ Scholasticæ in publico Academiæ conventu, singuli, Denario solenni ceremonia persoluto, exhibent istius obsequii sui testimonium. Ex istis aliisq; primariæ notæ civibus, centum quadraginta ferè erant, quibuscũ (ordine & amictu de coro equitantibus) Prætor regi accedenti congratulatum perrexit; cui soli (vt luna Soli) potestatis suæ lumen acceptum referens, illi jam præsenti sceptrum aureum (officii sui insigne) ad pedes deposuit. Cumque statim publicus Civitatis Tabellio officiosa oratione, lingua vernacula, & Regi ob exoptatissimum ad vrbem adventum gratias persoluisset, & publicam Civium omnium lætitiam, quam ex Majestatis conspectu percepturi erant, paucis prædicasset; Prætor Civium suorum nomine quædam etiam munuscula, tanquam observanriæ indicia protulit, Regi aureum Craterem eleganti emblemate ornatum. Reginæ crumenam Margaritis Indicis rigentem, Principi demum Craterem minorem sed nummis aureis (vt reliqua erant) ditatum: omnia quam animo officiose devoto data, tam sincerè benigno accepta vultu.

d *Seisants & deux (scilicet præter Maiorem & Ballivos) in Gallica Apocha civitatis in Archivis Acad.*

e *Quod eo die (vt patet ex Ch. Ed. 3. ab exercitu civium sub vexillis armat multi scholares interfecti, bona abrepta, domus combustæ & etiam portæ ipsius vrb. 1354.*

Dumq; pergitur, quid turbæ præ
untis,& ſubſequentis multitudinẽ p
nè infinitam recenſeam,quum vel e
arduum ſit enumerare , qui definit
procedebant ordine?Sed capita legan
f Vicecomes Oxonienſis numero
turmarum ſuarum ſucceſſione via
ducit; Civium ſeriati ordines ſubſ
quuntur ; Regium dein Satellitiu
pharetratum telorumque ſtrepitu te
ribile, ſed aureo bullatæ veſtis embl
mate ſplendidum , Tubicines ſucc
dunt tunicis vndique laminis aure
accuratè variegatis ; poſt hos Regi
Fecialis,periſcelidis honorifico nom
ne inſignitus *g Garterius* Auguſto In
perialium inſignium Paludamen
fulgens, cui à Dextrâ eximius *Pr*
cancellarius Academiæ, *Prætor* Oxo
nienſis civitatis à ſiniſtra; deinde p
illuſtres Regis, & Reginæ Vicecam
rarii,Dominus *Baro Stanhop* de H
rington,& Dominus *Carew Baro*
Clapton:Demum Ampliſſimus *Com*
Dorſettiæ ſummus Angliæ Theſaur
rius,& Academiæ magnificus Cance
larius,cui à læva Honorificus *Thom*
Comes Suffolciæ,Regiæ domus Arch
camerarius.Tandem (Præcellentiſſ
mâ *Ducis Lenoxiæ* celſitudine gladi
imperii inſigne, præferente) totius E
ropæ Decus & ornamentum I AC

f Adeius enim munus ſpectat pacis publicæ præcipua cura per univerſam Oxonienſis agri provinciã ideoq; quotannis à Rege electus ipſe cũ ſuis miniſtris idem præſtat Academiæ iuramentum, quod prætor. Charta Ed. 3. an. Reg. 29. Iunii 7.

g Dictus quod ſit à ceremoniis. ſplendidiſſ. ordinis Periſcelidis quam Garterium *dicimus Anglice.*

BVS REX, Regiæ domus columen REGINA, orbis Britannici spes & deliciæ HENRICVS *Princeps*, equis, tam sacro pondere superbientibus, insidentes, versus civitatem tendunt; Quibus latera vndiq; cingunt *Comites* splendidissimi, *Arundelius*, *Oxonienſis*, *Northumbrius*, *Wigornius*, equi Regij Præfectus, *Rutlandius*, *Cambrius*, *Southamptonius* *Pembrochius*, *Essexius*, *Nottinghamius* magnus Angliæ Ammiralius, *Devonius* regni Hibernici *Prorex*, *Northamptonius*, *Salisburius* magnus à Secretis Satrapas, *Montgomerius*, & *Pearthius*. Quorum fulgentibus ordinibus se adjunxerunt nobilissimi *Barones*, *Knolleſius* Thesaurarius Regiæ domus, Eiusdemque *h* Censor *Wottonus*, *Areſkinus* Satellitum Præfectus, *Buckhurſtius* eruditus, *Monteglius*, & *Hadingtonius* de patriâ patribusque patriæ æternùm benè meriti, & *Fortunati ambo ſi quid mea ſcriptio poſſit*; vt reliquam taceam illustrium *Baronum*, *Equitumque* multitudinem numero splendoréque incredibilem. Nec multo minor fuit lectissimarum fœminarum; quæ Reginam comitabantur, spectatissima multitudo; inter quas nunquam meo calamo obliviscenda *Arabella*, bellissima omnium literarum & virtutum ara: In cujus candi-

h Contra rotulatorem nostrum.

dissimo pectore, tanquam in sacratissimo Capitolio, elegantes sibi sedes Musas posuisse, earum Comites Gratiæ in eius ore, oculis, omniq; gestu salientes, ita liquidò monstrant; vt satis constet Nymphas Britannicas quę formæ elegantia, vel exteris judicibus, primas jam olim reportarunt, ingenii, nunc etiam & eruditionis laude, vel antiquiores illas Cornelias & Sulpitias, vel recentiores quascunque heroinas, doctrinæ gloria celebratissimas, superare. Vix me contineo quo minùs in doctissimæ istius Dominæ laudes effusiùs excurram; sed evagantem calamum ad se vocant *Lucia Comitissa Bedfordiæ*, dilecta Musis; omninmq; laudibus celebres, *Suffolcia, Nottingamia, Montgomeria.* In omnibus splendoris, sumptuumq; nullus modus; auro gemmisq; splendent omnia; quasi viri fœminæq; ejus diei triumphum sua magnificentia glorioßissimum redderent contenderent; adeoq; dubii stetisse mus Martisne an Cupidinis ageretur triumphus, nisi eundem Apollinis præsentia sibi vendicasset.

Gregorio scilicet Magno Pontifice Romano, aliisq; Eccl. Hist.

Iamq; Principes, qui à septentrione (quà spectatissima planicies per multis passuum millibus jucundissimè patet) Civitatem antea procul e-

minentem

minentē conſpexiſſent, quò propiùs accedunt, eò liquidius intelligunt, non immeritò apud *i* antiquos *Oxonium* Bellositum audiſſe; quaſi Muſæ conſpiraſſent, hic tantum domicilia ſibi ſtatuere, vbi & amœnitas, & ſalubritas ſuas ſibi ſedes potiſſimas præelegiſſent. Vident enim campos atque ſuaviter ridentia prata, collibus turgentibus, colles nemoribus frequentibus ita circummuniri, vt *k* Euro tantum & Aquiloni (qui ſoli è filiis Æoli medicam exercent artem) pateat aditus ad hæc ſacra domicilia, ne reliquorum fratrum halitu, pernitioſo contaminarentur. Vident (quodq; viſu perjucundum) à læva *Cherwellum* fluvium piſcium copia varietateq; decantatum; à dextra *Iſidem, Thamiſis* (fluminum Britannicorum principis) parentem; vtroſq; longis itineribus varias regiones peragrantes, quaſi certo inſtituto, vt hanc literarum Metropolin primò inviſerunt, eámque ſeq; ibi mutuò *l* vlnis complecterentur, priuſquam ipſam regni Metropolin inviſere dignarentur. Nam ſub ipſis hic mœnibus ad euro-auſtrum dextras nectunt, ſicque in inſulis ludunt, ac ſi data opera, loci amœnitate, vrbiſq; celebritate capti, curſum alioquin rapidum ſpectandi gratia re-

i *Ab initio Regni Saxonici hiſt Oxon & Ioh. Roſſus &c.*

k *Burlæus in probl. Ariſt. Oxon. Ciuitatem proponit pro præſantiſſimi ſitus exemplo eáq; de cauſa à Græcis primo Philoſophis deſtinatam Muſis.*

l *Nam ciuitatis mœnia (niſi à ſeptentrione) fluvii undequaq; circumcingunt.*

n *Inde* Tamis *fluvij nomen.*

morarentur, moxq; *Tama* fluvio associato, *m* nomina pariter atq; aquas communicantes, vno alveo *Londinum decurrunt.* Nec *Oxoniam* modo præ-

o *Quod videre est in Ousneia quæ Isidis insula est suburbana*; ea *enim sax. insulam sonat.*

sentiâ sua ditavit *Isis*, sed nomine etiam suo dotavit; *Isidem* enim *Saxones* n *Ous* dicunt, vnde *Ousford* quasi *Isidis vadū*, etsi jam affinitate sonus (vt Lelandus censet) aut *p* sensus potius vt ego judico, eadem metamorphosis

o Oxford *enim pro* Ousford *corruptè dictū putat Lelandus in Cyg. Cant.*

Oxford enim *Isidi* contigerit nostro, quæ *Isidi Ægyptiacæ*, quam in bovem cōversam fabulantur; aut quæ *Acheloo* potius, qui & *p* fluvius fuisse dicitur & bos; siq; spectes eximiam loci fertilitatem, *Isidem* potius dices hic fixisse illud Cornucopiæ, quod poetæ ascribunt bovi fluvio *Acheloo.* Nec ideo

p *Nam Germani & Saxones dicunt,* Boves. Ous, Ox *&* Ychen, *veteres autem Britanni* Ich, *vnde credibile est Isis nomen primo inditum, sive ob boum pascua irrigua, sive quodolim frequens esset Animalium nomina fluviis imponere, præsertim qui rivuli boum cornua representent; vt Ovid. de Achelaoo.* p *Ita enim Oxonia, brit, Ryd Ychen, id est vadum* Isidis, *aut* Bovis, *Nam & Merlinus tempore Regis Arthuri* Vadum Boum *nominat, & Monumentensis vbi de Arthuro agit, vtrumq; nomen promiscue vsurpat. sic Thracium Bosphorum (id est* bovis vadum) *vbi Darius copias transportavit. Germ.* Ochsenfurt *vt & nostram Oxoniam nominant. Neander Geograph.*

miru

mirum, si his tantis trium elémento-
rum deliciis, simulq; doctissimorum
virorum commercio ita capti fuerint
olim Reges Angliæ, vt hunc locum
imprimis elegerint, cùm ad *p* publica
regni gravissima negotia, quæ Parla-
mentis hìc habitis transigere solebant
tum ad privatum *r* sui recreandi se-
cessum; Cujus causa speciosissima
*s*hic habuerunt palatia, quorum ad-
huc parietinæ, & antiquo *Bellimontis*
nomine superbiunt, & multò magis
Richardi primi (Regis Angliæ) ortu,
quem propter gloriam bellicam, ani-
miq; miram celsitudinem *Cor leoninũ*
& sui & exteri nominarunt; vti &
alteræ vicinæ ædes (Regales verè di-
cte) *s*alterius *Richardi* Regis *Cor leo-*

q Etheldred *circa annum* 1000 *de ejectione Danorum Concilia* Canuti, Edmundi, Stephani, *H.2.de T.Becketto prodito H.3.de Baronico bello & similiter Synodi celebriores de controversiis fidei.* *r* *Hìc enim plerumq; festivitates maximas & solen-*

nitates Natalitias celebrabant: Mat. Paris & alii passim. *s* *Extra portam civit.* Boreale *miam* Beaumont *dict. cui adiacentia latifundia (quæ iam novi parcum dicimus) præstiterunt vivarium. Nescio an & hæ ædes fuerint quas* Henricus de hanna *Provincialis Carmelitis suis impetravit à Rich. Rom reg. ann.* 1154. *Baleus Cent.* 4. *nam ait fuisse Oxon vico de Stokewell, qui vicus hac fuit olim.* *t* *Richis Romanorum Rex & Cornubiæ Comes qui hic Abbatiam Regalis loci (nunc* Rewly *pro* Royliéu) *nomine celebre fundavit, cuius cor ibi sepultum narratur. sed Mat. Paris ait cor eius sepultum in Eccles. fratrum minorum Oxon.*

ænum) jactant magnificè sepultum.

Quibus propinquum est, quod iidem principibus jam transeuntibus conspiciendum se à dextra ostentat *Collegium Gloceſtrēſe, Benedictinorum* olim prudentia celebre, qui è singulis suis vbivis Cœnobiis *t* hic Monachos alebant ad bonas artes (quas postea apud suos profiterentur) adipiscendas. Sed publica Cœnobiorum ruinâ has etiam ædes plusquam coperat inuolvere, nisi loci opportunitas eas ad meliora *u* Academicorum studia reservaret. Qua fortuna vtinam par esse poterat, quæ loco vicina sed loci opportunitate, & amœnitate, addo etiam & nominis gloriâ multò erat superior *x Oxonia*: quò concilia olim totius cleri Anglicani Ecclesiastica celebrari solebant, quò Reges & Legati regiè excipi, nisi fortè Legati Romanenses, qui vt regi nostri hirudines rarò Academiæ nostræ grati; quod non sine vitæ periculo expertus est *y Otto Cardinalis* latere Legatus: hic tanquam in Carcere *z* suo *Tulliano* à studiosis armatis obsessus, qui sui tuendi causa (fratre priùs interfecto) noctu amnem Isidis transnatare & *Woodſtochium* vi

t Inde factum vt plures celebrentur eruditi è secta Benedictinorum quam ex reliquis omnibus monachorum sectis.

u Clariſſim. Eques Tho. Whitus *Col. D. Iohannis fundator, huius etiam fatum redimit Muſſq; dicavit.*

x Sic dicta celeberrima Abbatia Iſide circumfuſa extructa 129.

y Anno 123. M. Paris.

z Erat enim Cardinalis titulo Sancti Nicholai in Carcere Tulliano.

Imper-

Imperator Constantinopolitanus cum Rege tum erat, confugere cogebatur. Sed audaciam istam luissent Academici nisi omnes Archiepiscopi & Episcopi regni conveniissent & furentem Cardinalem placassent, *vt saluaretur status Clericalis* a *Vniuersitatis*, veluti *secũdæ vniuersitatis Ecclesiæ*. Verũ fati postea furorem pacare nemo potuit, nec ab hisce tam magnificis ædibus avertere, cujus adhuc sublimia campanilia, turres conspicuæ, parietes pyramidesq; immaniter eminentes, jam sine tecto, cœlo patentes, cœlestia videntur numina testari, eorumq; hominum duritiem lugere, qui tam illustria habitacula, è quibus meritò impuros spiritus ejecissent, maluerint e Cornicibus, Picis, Palladisq; noctuis, quàm musis ipsiq; Palladi consecrare. Et id genus quidem obstreperæ aues ante extructum Monasterium, istius loci incolæ fuisse, c perhibentur: quarum assiduis clamoribus quum infestaretur nobilis eadēq; ditissima fœmina *d Editha, Radulphus Frideswidæ Monachus*, subdo-

a *Nota præ-*
gativum Ac-
demiæ Oxon.
eo sæculo, na-
tunc tempor
vniuersitatis
honorificum
nomen tantu
concedebatur
huic & Pa
siis & Patavi
næ Academ.
vide Cambd.
in Oxon. &
ideo hic, vt e
tiam ad anni
1257. *Mat.*
Paris Oxon.
Appellat se-
cundam Ec-
clesiæ Catho-
licæ vniversi-
tatem.

b *Quarum*
vix vspiam
locus abun-

dantior. c *Leland. commen. in Cygneam Camd. & Hollinsh.* d *Erat ea vxor* Roberti D. Oilii. (*qui H*
1. *è cubiculis*) *quæ viro persuasit vt abbatiam ib*
extrueret.

lus insinuator, matronæ credulæ persuasit non aves fuisse, sed animas, (fœminarum credo adeo garrulas) quæ ejus pietate liberari (quod certissimè fieret, si hunc locum Monachis e særaret) è purgatorio tam streperè flagitabant; quo impetrato, certum est earum plumas purgatrici flammæ nunquam postea vstulatas; sed inter ista monumentorum cadavera, quæ adhuc quasi insepulta jacent, vt fragilitatis suæ monerent homines, quorum larera non sunt è saxo, nec è trabibus nerui (ideoque *Non indignemur mortalia corpora solui; cernimus exemplis oppida posse mori*) nullum sublimiùs caput attollit, quam *f* Castrum Regium, occidua Civitatis regione procul conspicuum, cujus in colle edito sublimis Pharos cervicem quasi altiùs exerit vt contueretur tantam Maiestatem jam v-

e *Leland. dicit Ecclesiam ibi sacrandam fuisse Servatori at gerit nomen sanctæ Mariæ. Non Pontificiorum fraude Maria quæ Servatorem tulit in mundum eum sese sustulit è mundo eiusq; memoriam nomenq; absorpsit.*

f *Extructum à Roberto D. Oilii nobili Normanno Tempore Gu-*

lielmi Victoris qui ei hic ampla latifundia donavit huic è fratre nepos hæresq; is erat, qui Ousneiæ fundauit Monasterium, idemq; Ecclesiam Sancti Georgii in Castro extruxit. f *Obsederat eum Rex à Festo Mich. ad festum Nativ. Neubrigensis lib. 1. cap. 10 quo tempore Ecclesiam* Sancti Thomæ *Suburbana excitavit qui parochiani* Sancti Georgii *propter infidionis moram Ecclesiam suam adire non potera Hist.* Ousneiensis.

be

bem adpetentem, & catervas multò gratiores secum adducentem, quàm quibus olim à *Stephano* Rege concutiebatur, cum *Matildis*, bellicosa Imperatrix, hostem secure obsidentem fœmineo illuderet ingenio; noctuq; perpetuâ nive candenti milites suos vestibus candidis amictos per *Isidem* congelatum educeret incolumes.

Inter ista spectacula quæ in omnium oculos procul incursabant, Principes ad vrbem properant, quantùm quidem patiebatur infinitus hominú incursus, qui tam confertis ordinibus in viam *Woodstochianam* conglomerabantur, vt equis interdum progressus vix testudinei copiam facerent, nec *Oxoniensem* tantùm sed totius gentis populum confluxisse crederes. Suburbia tandem *Ægidiana* introeuntibus Academicorum ordines (phalangibus altero platearum tractu pulchrè dispositis) gratulabundi comparent, adeò vt Templum quod extremas ibi metas Suburbii munit, jam tantùm antiquitate gloriosum g Diviq; Tutelarjs, cuius nomen præbet, fatumq; vnà ferens (erat enim olim Athenarum

g Divi *Ægidii quem leg da (quam m tiri ne pute dicunt Ath nis & regi stirpe natu & eruditu sed gloriæ se culi atq; vrb eremum præ tulisse: circ an. D. 700. umq; à De precibus flag tasse, ne vn quam à gra vulnere (qu fortè accep rat) sanaret vt ita virtu in infirmit manifestare tur, Vincen Bellov. His lib. 24. c. 134 bino fit vt vulneratorum & claud Patronus habeatur, eiusq; fana extra vrbis mœia p rumq; sint.*

nostrarum

nostrarum primaria k Ecclesia, jam autem in agros ferè ejecta (gloriam, ad Academicis suis illuc jam confluentibus videretur sperare sibi reducē. Primę quidem ibi eorum sistuntur series, qui nondum quatuor annis Artibus liberalibus in Academia impensis l nulla graduum insignia susceperant, verùm togis Academicis, & plerique omnes quadratis cōspicui pileis: quibus suis etiam succedunt ordinibus, quotquot eruditionis commendatio, gratiáq; Academiæ ad Illustres graduum dignitates, in quovis disciplinarum genere evexerat; Florentes Baccalaurei *Artium*, *Iuris*, *Medicinæ*, Clarissimi Artium Magistri: dignissimi Sacræ Theologiæ Licentiati & Baccalaurei: Venerandi Doctores *Iurisperiti*, *Medici*, *Theologi*, quo perpetuo omnium ordinum ab infimis ad summos successu, mirabilis eorum multitudo longitudinem Suburbiorum ad portam vsq; Borealem, indeq; vicissim, per ipsam vrbem ad portam vsq; Civitatis Australem, spectabiliter protensa, singuli pro graduum varietate, variis facultatum insignibus splendidè induti exornabant. Atq; hæc quidē illa præelecta indumenta in quibus *Matthæus Parisiensis* refert *innumerabilem multitudinem* Oxoniensium

anno

Sed alio tum omine sacra-a, non Ægid. ultra quam Nunc seges ubi Troia fuit. *Danos enim ibi omnia vastasse, ideoq;* Alfredum *Musas intra mœnia, vtpote tutiora, conclusisse ferunt hist.*

Non graduatos dicere solemus.

anno 1252. adeo honorificè Archiepiscopum Cantuariensem natione Gallum Academiam invisentem excepisse, vt Clerici alienigenæ (quorũ multos, secum adduxerat) *umbratiles* viderentur & ab eo dicerẽtur: *& Oxoniam merito Parisiorum emulam habendam esse. Archiepiscopus confiteri cogeretur.* Quorum primos jam ordines dum Principes contemplantur, primisq; congratulantium acclamationibus delectantur, Collegium *D. Iohannis*, nobile literarum domicilium (quòd Dominus *Th. Whitus Prætor* olim *Londinensis*, opinis reditibus locupletarat) faciles eorum oculos speciosæ structuræ adblanditione invitat; moxq; & oculos & aures detinet ingeniosa nec injucunda lusiuncula, qua clarissimus Præses cum quinquaginta, quos alit Collegium, studiosis magnáq; Studentium conviventium caterva prodiens, Principes in transitu salutandos censuit.

Fabulæ ansam dedit antiqua de Regia prosapia historiola apud Scoto-Britannos celebrata, quæ narrat tres olim Sibyllas occurrisse duobus Scotiæ proceribus *Macbetho* & *Banchoni*, & illum prædixisse Regem futurum, sed Regem nullum geniturum, hunc Regem non futurum, sed Reges geniturum multos. Vaticinii veritatem re-

rum eventus comprobavit. *Banchoni* enim è ſtirpe Potentiſſimus *Iacobus* oriundus. Tres adoleſcentes concino Sibyllarum habitu induti, è Collegio prodeuntes, & carmina lepida alternatim canentes, Regi ſe tres eſſe illas *Sibyllas* profitentur, quæ *Banchoni* olim ſobolis imperia prædixerant, iamq; iterum comparere, vt eidem vaticinii veritate prædicerent *Iacobo*, ſe jam & diu regem futurum Britanniæ feliciſſimum & multorũ Regum parentem, vt ex *Banchonis* ſtirpe nunquam ſit hæres Britannico diademati defuturus. Deinde tribus Principibus ſuaves felicitatum triplicitates triplicatis terminum vicibus ſuccinentes, veniamq; precantes, quòd alumni ædium *Divi Iohannis* (qui præcurſor Chriſti) alumnos Ædis *Chriſti* (quo tum Rex tendebat) præcurſoria hac ſalutatione antevertiſſent, Principes ingenioſa fictiuncula delectatos dimittunt; quos inde vniverſa aſtantium multitudo, felici prædictionum ſucceſſui ſuffragans votis precibuſq; ad portam vſq; civitatis Borealem proſequitur.

Ibiq; extra muros eorũ conſpectu duo ſe à læva oſtentant Illuſtria Collegia, alterum *Trinitati* ſacrum, alterum *Baliolenſe*; quod gloriatur poſſi-

ùs, quòd *Humfredum* ducē *Glocestriæ Henrici* quarti filium virtutum merito *Bonum* cognominatum Academiæ nostræ lucidum atq; patriæ *Sydus*, nomenq; nunquam obliviscendum *h* educarit quàm quòd *Cranmerum* Archiepiscopum, *Ridlæum*, *Latimerum* Episcopos, suis præ foribus (vt *Eliam*) *i* igneis vehiculis cœlum petentes conspexerit. Sed jam Fundatoris imprimis *Balioli* Regis Scotiæ nomen jactat, quasi tum olim Scotia suos Regis Academiæ nostræ propitios in *Baliolo* suo sposponderit, quod in *Iacobo* nostro jam feliciter appropinquante præstitit.

Atq; iterum inquam feliciter; quid enim morer *k* Monachorum fabulas, qui hanc ipsam portam borealem, quam ingreditur *Iacobus* Regum felicissimus potentissimus Regibus prædicarunt infelicem? Esto enim vero quod *l* narrant (qui non semper narrant verum) *Algarum* Regulum has easdē *Frideswidæ* ædes animo adpetentem nefario, ad quas optimo Rex optimus iam iturus, in ipsa hac *m* *Edw. 3. quod alii coniectant, quod eius Anglica cum Gallicis mista observent in Portis quod factum quia Rex Ed. quædam vectigalia Civitati cōcesserat ad muros & portas vetustate corruentes reparandum, quod cum Cives facere negligerent Cancellarius Academiæ authoritate Regia, computo ve*

h *Baleus Cent. 8. c. 1.*

i *Religionis causa sublati hi erant flammis Pontificiorum, qui peritissimi sunt spagerici, igneq; & sulphure omnia solent perficere.*

k *Camden in Oxon.*

l *Frideswidæ hist. & Legēda Sanctorū.*

m *Hinc liquet errare eos qui Isidis vadum muro cinctum à* Gulielmo Victore *asserunt & non antea: multo magis qui ab insignia*

Frigalium è civibus exacto, muros restaurandos curavit. Ex Charta Edw. 2. in Arch. Acad. & in Censu li lib. Guliel. Victoris, *mentio est 24. domorum muralium, ideo muri erant ante id seculum.*

porta cœlitus perculsum cœcitate: qui tamen Reges Angliæ *Oxon*ã (quod fertur) ideo invisere formidarint, necesse est fateantur, aut *Alz*ã scelera spirasse, aut superstitiosa cœcitate animi, cæcitatem oculorum prætemuisse. Quanquam qui ista scribũt mihi potius cæcutire videntur, quum omnes omnium historiæ testentur etiam ante *Henricum* 3. (quem alii qui *Oxoniam*, salutata *Frideswida* primò veniisse putant) vix ferè quemquam Regum fuisse, qui *Oxoniam* non invisérit modò sed etiam (quum Paltia, vti diximus, hic habuerint) frequentarit. Crederem ergo potius Principibus & animos & oculos ea limpidiùs perspicaces fuisse, quò libentiùs huc advenerint, modò hoc animo quo, & bis, felicissimæ memoriæ *Diva Elizabetha*, jamq; Regum optimus IACOBVS primùm venerit, ut & Civium oculo benignitatis suæ conspectu recrearent, & Academicorum animos jùdicii sui Lydio quasi lapide explorarent.

Certè ingresso jam *Iacobo*, sensit Civitas quidem se amplius capere, quam quod murorum suorum angustiis comprehendi possit: Senserunt omnium pectora tanta se lætitiæ magnitudine intumescere, quanta ni-

si

in fausta acclamationes, lætasque
lacrymas erumperent, ipsa impetu
erumperentur. Quibus Rex vndiq;
inctus ita exultantium vocibus, vt
facilè, & ex ipso vultu appareret
gratulatio non ingentior fuisse quàm
erior, quum tandem attigisset *m*
Quadriviale Forum (celeberrimum
quidem vrbis vmbilicum, & olim *o*
rce, in terrorem Academiæ à civi-
bus extructa, sed ad *Edwardo* Primo
eversa nobilem & hucusq; primario
Civium *p* Templo, & *Porticus*, q *Non*
Pecuniariæ nomine, maléq; feriantũ
concessu famosum) prodiit hic in
conspectum Principum Regius lin-
guæ Græcæ professor, *Dominus Do-*
ctor Perin, qui suo Græco idiomate,
paucis quidem, sed perquàm disertis
verbis ex sublimi suggesto salvere
jussit IACOBVM *Britanniæ, Galliæ,*

Corrupte
Carfox quasi
Quatervois à
quatuor vijs,
quod illinc
versus Qua-
tuor Primas
rias Civitatis
Portas dispe-
ctus & Pla-
tearum ordo
sit pulcherri-
mus: alii Ca-
ter Bose *dictã*
putant, quasi
Civitatem
Bosonis *quem*
consulem hic
fuisse tempo-
re Arturi Re-
gis *refert Mo-*

numetensis. o *Charta* Edw. 1. *an. reg.* 14. *Ian.* 20. p. *S. Martini dicto, Civium in distincta templa à stu-dioſorum qui præter quædam Templa toti Vniversi-tati communia habent etiam in singulis Collegiis sua Templa. Cives etiam olim* 20. *parœchias & Tem-pla habuerunt, sed ex eo numero,* 5 *interciderunt sci-licet* S. Georgii, Michaelis ad Austrum, Bradochi, Edwardi, Mildredæ, ex Arch. Ædis Christi, & A-cad. etiam. *q* Vulgo Pennilesse bench.

Regem

Regem, vt longe optimum, ita mu
felicissimum; Reginam dein Sereni
mam, & Regiam vtriusq; prolem,
summæ spei, ita cõmunis expectatio
" dignitatem & excellentiam. Et q
" niam temporis angustiæ longas de
" giis virtutibus dicẽdi ambages præc
" debant, succinctè statuendum censu
" nihil esse vel ad Regum Rerumq; pu
" licarum securitatem aptius, vel ad g
" riam vberius, vel ad ipsam felicita
" accommodatius (quarum rerum Re
" qui sunt optimi, videntur semper fu
" entissimi) quàm, non solum ipsos spe
" osissima bonorum animi et corporis
" nustate ornatos incedere, sed et Civi
" tes, quibus imperant, in vnitate et c
" cordiâ retinere, sinceram ipsos in D
" pietatem, et religionẽ edocere, publ
" privatorum Nobiliumq; emolumen
" potiùs quã sua quærere, adeoq; studi
" bonarum literarum earumq; studio
" ita cumulatè excolere, et exornare,
" nihil inter subditos eorum vel ad c
" poris tranquilitatem, vel animi salu
" vlterius desideretur. Quæ omniũ vo
" tutum verè Regiarum exempla, ci
" in Regia Maiestate ipso sole fulgen
" ora omnes suspiciant, nihil nostræ c
" bonis hominibus aliud iam reli
" videri, quibus tanta affulsit benefi
" tiæ Regiæ copia et magnitudo, qu

præsen

sentia optimi optatissimiq; Princi- "
riumphare, Deoq; Opt. Max. grati- "
quæ concipi possunt maximæ (age- "
t habere, eūq; impensius rogare, vt "
gi, post seculo in summo fastigii feli- "
tis exacto, immortalē concedat in "
beatitudinē, vbi cū omnibus Cæli- "
s, tanquā stellæ firmamenti, in om- "
seculorum æternitatem resplendeat. "

Qua salutatiuncula finita, dum ad
dem *Christi* (quæ portæ civitatis
strali ad lævam adjacet) locum *Pa-*
tio Curiæq; destinatum, progrediun-
Principes, Plateæ, etsi peramplæ,
nores tamen quam quæ hominum
quasi effusa examina continere
ssent, in domorum omnium fene-
ras & ædium cacumina exundant, è
ibus vndiq; evolat lætissima tri-
phantium & gestientium vox;
quod de adventu *Cæsaris* olim po-
i, nunc paucis immutatis verbis, de
esare nostro verè *Augusto* vsurpari
ssit.

Hic fuit ille dies, quo campus, & arbor, & omnis
Splenduit Angliaca culta fenestra nuru.

Vt si hinc in Rege, conspicuum
ltū serenitatem; illinc in populo
ncredibilem vultūs, vocis, pectorisq;
acritatem perpendas, meritò du-

bites

bites vtrum Regi, tam amantis populi conſpectus, an populo, tam benigni placidiq; Regis, fuerit jucundior, Regina verò vnà cum Britanniæ totius ornamento, *Henrico Principe*, quem intimè, ex iſtis publici officii indicijs gaudio permulceretur, toto itineris proceſſu, non modò mirifica & amabili frontis jucunditate, ſed frequenti etiam vocis teſtificatione totiuſq; corporis ſuaviſſima inclinatione palam fecit.

Gliſcit hic mihi animus in tam dilectæ Heroinæ laudes paululùm expatiari: ſed vt infirmus oculus ſolem ferre non poteſt, ita nec acies ingenii, aut mei, aut cujuſquam, par est tam illuſtres virtutum radios conſplando. Verbo tamen dicam vnum quod facto experiuntur omnes; ſive corporis pulcherrimi fabricam ſpectemus, ſive animi pientiſſimi virtutes, ſive conſtantem vtriuſq; Maieſtatem cum ſumma morum ſuavitate contemperatam,

(Tam benè conveniunt, & in vna ſede locantur
Majeſtas & Amor)

neminem eſſe vſpiam fœminarũ digniorem, quæ *Diuæ Elizabethæ*, (ætatis ſuæ miraculo) ſuccederet in imperio, quàm *Annam* noſtram Sereniſſimam

nam, quæ (si qua mortalium) eam
nnium virtutum celsissimarum lau-
e adæquavit. Scilicet ita deo visum
st vt tecum tandem r *Dania*, in gra-
am rediret Britannia, cui maxima,
im clades illatas maximo hoc com-
ensasti beneficio, quo, non presente
nodò Regina fruimur (quod enco-
iorum optimum est) optima, sed ex
bole etiam felicissima æternam po-
teris felicitatem præsagimus. Istius-
modi quidem cogitationibus animos
oscebant suos præstantes Musarum
lumni, dum interim magnifico ag-
minis Regii apparatu oculos pasce-
et illiterata plebs, quam, vt splendor
oluptate, ita tanti quasi exercitus in
ongum protensa series admiratione
e celluit. Sed de exercitu non labo-
o; Ducem sequor, qui jam tœdio viæ
erfunctus, Palatium tanto Rege (si
uod vspiam terrarum) dignissimum
ngreditur.

r *Regina enim* Anna, Frederici *secundi Daniæ Regis filia.*

Non capit Augustum Mantua, Roma capit

Hospitium illud quidem, vt olim à
egibus ad literatos suscipiendos, ita
(felicissima talione) à literatis ad Re-
es iterum excipiendos destinatum.
Tametsi enim *Wolsæum* speciosissimę
tructuræ authorē prædicet, quo no-
mine tum recens *Cardinalis collegiū*
audiit

audiit, Collegii tamen Fundato
alium non agnoscit quàm *Henri*
Octavum, cujus erga literas bene
tiâ (*Wolsæo* licèt omnibus for
deturbato) & ædes istæ literis, &
bus istis opimæ suæ possessiones
condonatæ: Ideoq; aliquandiu
gium Regium nominabatur. Pos
tamen potentissimus Rex, ne in su
nomen honorem fundationis vide
tur transtulisse, quem *Cardinali* ab
lisset, nec *Regis* nec *Cardinalis* no
ni dicatum voluit, sed omnium
premo Regi, Ædemq; *Christi* no
navit. Et ad augendum Collegii
cus, ejus Ecclesiæ Episcopalem d
nitatem primus addixit; Decan
cum octo Præbendariis præ
Collegio: In quo porrò (præter N
bilissimorum juvenum ingene
multitudinem, qui ibidem privato
rentú sumptu literis operam dan
publicis Collegii reditibus, Stud
Centum (è quibus pleriq; Magi
in Artibus, & in Theologia grad
ti) aluntur; Sacellani octo, octo Sy
phoniaci, Choristæ totidem, pub
præterea Ædium famuli perqu
multi, pauperes etiam grandævi, n
tæ honestioris viginti quatuor, qui
à p frontispicio Collegii & Hosp
um perquam decorum, & alia

p *Collegium enim ad Portæ Australis orientalem.* Ptochotrophium *ad eiusdem Portæ occidentalem partem.*

vitam victumq; necessaria, hone-
è suspeditantur. Tantis ferendis
mptibus proventus suppetunt opi-
i, qui binis, vt minimò, libratum
illibus (idque veteri æstimatione)
nsentur; vt nihil ad glorioſissimum
tius Europæ monumentum videa-
r desiderari, si, veluti à Rege olim
ta est ad tam illustres vsus tam
rga redituum concessio, ita deinceps
aliquo Rege (quis enim alius tanto
peri par erit) externa ædificiorum
rfectio sperari possit. Siquidem
Volsæus, qui nihil potuit nisi plus-
uam Regium animo suo præstitue-
post varia alibi palatia extructa
quorum omnium superbia quo au-
rore, quantoq; animo locata fue-
nt, procul intuentibus facilè loquũ
r, jam tandem ad *immensa & va*
imentem versanis (vt de hoc ejus
epto loquitur Polidorus) hic loci,
Musis arcem magnificentissimam,
magnificentiæ suæ summum api-
m, & gloriæ suæ æternum testem
ere statuit. Nã & antea *Westmo-*
sterii Regiam Novam (nunc p *Au-*
unicipalis iudex, etiam (*inquit*) potes in forma Iu-
s transferre: at (*inquit Camd.*) possumne in forma
na Conscientiæ? *Utinam qui ius profitentur, alii-*
id etiam profiterentur Conscientiæ, nec ita sub nu-
ne Iuris, injusta consulerent. In vita Wolsæi *per*
eorg. Cavendish.

o *Nam & ve-*
tus ibi Regia
est, olim Re-
gum primaria
sedes, iam ve-
ro ad vsus fo-
renses &
Parlamento-
rum cõventus
transfertur.
p *Nam tum*
ædes Ebora-
censes dictæ,
quia ad eam
sedem spe-
ctabãt: quas
cum ab Eccle-
sia H.8. extor-
quere cuperet,
Wolsæus dix-
it non suas es-
se, sed succes-
sorum suorum
ædes ideoque
jure alienare
non posse, *cui*
Shellæus iuris
consultus
peritissimus
respondit
Regiam
Westmonaste-
rii Novam
(nunc p *Au-*
ditorium
Cancellarii
iudex, etiam
(*inquit*) potes
transferre:
(*inquit Camd.*)
Utinam qui
ius profitentur,
nec ita sub nu-
injusta consulerent.
vita Wolsæi *per*
Cavendish.

lam Candidam à ſummo ſplendore [illegible] ſtam, qua vnica Reges *Londini* ag[illegible] tes delectantur) extruxerat, & C[illegible] *Hamptonienſem* in agro *Midleſex* quæ quantum alias vbivis ædes [illegible] gias antecellit, nemo neſcit, vt [illegible] viſus ſit *Wolſæus* quaſi natus ad ſ[illegible] dida Palatia erigenda, quæ Re[illegible] ſemper haberent aut Dominos, [illegible] Hoſpites.

Certè *Wolſæum* ſtructor[illegible] dice[illegible] mihi idem eſt ac ſtructuram magn[illegible] centiſſimam dicere, vix enim qu[illegible] quam habuit illud ſeculum cum i[illegible] Præſule aut animi, aut opum, aut [illegible] perum magnitudine comparabi[illegible] Nec animo celſior erat, quam [illegible] lis honorificis *Regni Cancellarius, Legatus a Latere, Cardinalis, Archi[illegible] piſcopus Eboracenſis*, vnaque *Wi[illegible] tonienſis Epiſcopus*, & *Epiſcopat[illegible] um Bathon & Wellenſ, Wigorn. & Hereford. Adminiſtrator vſu fructu[illegible] arius; Abbas etiam Sancti Alban[illegible]* erat deniq; (vt verbo dicam) qu[illegible] quid eſſe voluit, adeò vt (ſi ſtiuſmo[illegible] rerum *q* perito æſtimatori credam[illegible] annui proventus eius pluris fuerin[illegible] quàm ſi omnes huius Regni Epiſco[illegible] porum, atq; etiam Decanorum po[illegible] ſeſſiones hodiernæ in vnum aliqu[illegible] conferrentur. Huc accedit quòd [illegible] & prædia nactus ſit quadraginta [illegible] naſterio[illegible]

q *Godwin. Epiſc. Lond. lib. de Epiſcopis totius Britanniæ.*

nasteriorum, quæ expressa r-*Papæ* cō- r *Ergo in Pa-*
cessione demolitus est, vt eorum e- *pam* (*cuius ex-*
molumenta Collegiis extruendis im- *emplo didicit*
penderet. *Quod equidem singulare* Hen. 8.) *ver-*
nefas (inquit Virgilius) *effecit, vt Ro-* *tat stylū* San-
manus Pontifex gratis in Anglia ma- derus *qui illud*
le audiverit. Gratis, id quidem an- *Regis Apo-*
gitj aliàs enim singulare nefas, si quid *thegma mire*
Papæ lucri inde succreviſſet, minùs *exagitat dicē-*
hominem commoviſſet. Verùm benè *tis* Corvorum
habet quod homo Italus idemq; Pō- nidos esse pe-
tificius, Pontificem non sacrilegi faci- nitus distur-
noris participem tantùm, sed & ſ *sa-* bandos ne ite-
crorum templorum deorumq; ruinas rum ad coha-
impiè nefariéq; edendi, & approbato- bitandum cō-
rem & Authorē agnoscat. Quanquā, volent, *Sand.*
vt ingenuè dicam, ingenuè dicit pau- *Sch ſ. Ang. l.* 1
ca de *Wolsæo* Polydorus, in quo (vt & ſ *Idem loco ci-*
in aliis passim) invidi potius obtre- *tato &* id fa-
ctatoris personam quàm fidelis Hi- ctum (*inquit*)
storici induiſſe novimus. Illud verò Rom. Pontifi-
præ cæteris etiam veteratoriè, quum cis assentione
in eo exagitet quasi rem omnium &authoritate.
absurdiſſimam, *quòd homo iuris im-* t *Nam omnia*
peritus sederit pro Tribunale, iuſq; non domi mo-
dixerit, hoc est, quòd Summus Regni *do, sed & fo-*
Cancellarius fuerit. Erras Polydore, *ris pro arbi-*
erras. Nec enim *Iuris imperitus* erat, *trio potuit.*
neq; tamen ad id muneris, perite o- *Accusabatur*
beundum peritia juris ita requi- Wollæus *quod*
ritur. Fuerit is Fortunæ *t* in- *scriberet* Ego
& Rex meus; *sed Rex agnovit & se & Regem Gal-*
liæ à Wolsæo *regi Polid. loc. cit.*

gentis suæ incantamentis fascinatus nimium; fuerit gloriæ, vti dicis, appetentior æquo; at si ingenii dotes tàm habuisset temperatas, quàm habuit illustres, quantum aut fortuna habuit, aut gloriæ cupuit, tantum meruisset. Novit verò *Wolsæus Cancellariæ Curiam*, vt dici solitam, ita & *Conscientiæ curiam* esse debere; eò verò plerunq; plus conscientiæ æquitatisque habere, quo minus Iurisperitorum reticulis perplexa redditur. Nam & eum in finem Regis Angliæ, Curiam hanc reliquis Legum Municipalium Tribunalibus superiorem esse voluerunt, vt si quid illic ex rigore Iuris peccetur, hic ex æquo boniq; conscientia corrigatur. Quare *Constantini* nobile exemplar secuti sunt, qui omnes suas Leges imperfectas esse voluit, vt inde appellarent ad Episcopos. Ideoq; vt Antecessorem *Wolsæum* habuit in eo munere Archiepiscopum Cantuarienses, ita ab initio homines a *Theologi* & b *Clero selecti* eadem semper subsellia occuparunt, vt qui ex jure Dei & jure gentium æquitatis mo-

a *Olim non tantum Cancellarij, sed summi etiam Angliæ Iustitiarii, & legum Municipalium iudices Clerici solebant esse. Ita* Hubertus *Archiepiscopus Cant.* Gulielm. *Episc. Elienſis.* Episcopus *Winton. tempore Regis Johannis.*

b *Inde Coiudices Cancellarij dicebantur olim Clerici in Cancellaria & Magistri Cancellariæ quia plerumq; Doctores erant, nã Doctor et Magister idem significabant: inferiores autem scribæ, qui iam sex Clerici dicuntur,* Clerículi *tum dicebantur.*

deration

derationem & optimè callerent & lubentissimè exequerentur. Neq; vero *Wolsæus* in istarum dignitatum suarum proventibus elargiendis parcus erat, in quibus comparandis tam erat studiosus, quod (vt cætera prætereã) quotidianæ familiæ immensi sumptus satis indicant, in qua (quod in viro subdito fidem superat) assiduo famulitij obsequio aderãt, *Comes vnus, Barones novẽ, Equites & Armigeri,* multò plurimi, aliiq; non pauciores quàm quadringenti; homines adeò omnes corporis animiq; lineamentis commendabiles, vt etiam ex ſ inferiori eius famulorum ordine, Rex sexdecim simul in selectissimi Satellitij sui numerum cooptaverit; cæteri verò omnes eo merito, vt à *Wolsæo* jam declinante monerentur, ne cuiquam infra Regiam dignitatem dignarentur famulari. Sed eccum rerum humanarum totam versatilem, & fortunæ lusus!

Quem dies vidit veniens superbum,
& in ipso splendotis fastigio collocatum;
Hunc dies vidit fugiens iacentem,
fortunisq; suis r omnibus deturbatũ inopinatò: Tantum & voluit fatum & potuit offensa Regis.

Ista primi fundatoris fortuna; do-

ſ *Vita Wolsæi per Cavendish.* t *Adeo vt* Doct. Higdono *præfecto Collegii sui Oxon. cui tot millia librarum impenderat, minutam* 200l. *summam accipere mutuo cogeretur, ad famulorum aliquot remunerandos* Cavendish ibid.

musq; hæc Domino non dissimil
quo cum vnà (quasi eius culpam lu
ret) in medio surgentis gloriæ pro
gressu, præmaturè interrupta ela
guit, ita tamen vt quâ perfecta e
florentissimi *Wolsæi* gloriã præ se fe
rat, quâ etiam imperfecta, ex ipso in
mani parietum & fundamentoru
circuitu, videatur cadentis Domi
magnitudine superbire. Areas enim
Quadrangulares etiamnùm quatuo
numerat, adeò omnes amplitudin
pulchrisq; vndiquaq; ex quadrato l
pide ædificijs speciosas vt tres min
res perfecta Collegia laude adæquẽ
Quarta verò, quæ ingressu prima,
specie primaria, ita totius structur
mirabili artificio spectabilis est,
censeas tam Augustis Principib
tam augustum hospitium meritò a
commodatum. Primum enim ext
riùs Regio se offert conspectui turri
quâ frontispitium ornatur, ampla
columnis Corinthiacis speciosa, qu
lem *Pindarus* requirit, πρόσωπον χρὴ
μεντελαυγὲς, ideò famâ celebrior, qu
nonnihil fecerat ad eum deprime
dum, à quo ipsa & excitata fuerat,
ornata; Rege quippe indignan
quòd, quum insignia tam *Regis* qu
Cardinalis magnificè præfigerent

Cardin

Cardinalis superiorem locum occuparent. Cuius insoliti fastus eò magis admiratio subit animum, quum fenestra (quæ inde non procul in frontispicio pulcherrima est) alium in Cardinali animum arguat, vbi supra sua insignia, politissimó opere exculpta, & columnis Cardinalitiis galeróque ornata; adsculpi voluit Molossum (cujusmodi laniis in vsu, lanij enim filius habebatur) ovinam scapulam arrodentem, quasi nec sui immemor, nec parentelæ pudens: nisi quis potius in contumeliam posteà (quod non crediderim) adjectum suspicetur. Quanquam non ignorem & alia sculptura ad fenestram itidem, quum in Gallia Cardinalis Legationem splendidè obiret, non dissimilem contumeliam perpessum, vbi in Cænaculo suo reperit *Galerum Cardinalitium* & *Patibulum* juxta saxo disculptum. *Cavend. in vit. Wol.*

Turrem verò subingressus interiùs Areæ patet spatiosissima quadratura, ædificiorum numero, sublimitate, conformi structura plumbeisq; tecturæ laminis, conspectui delectabilis; cuius pars adversa (vt etiam capacitatem agnoscas) Regiam præstitit, & Regi simul, & Reginæ. A læva, stant parietinæ, & quasi incunabula Tem-

plo Cardinalis nascituro, quod, nisi abortu periisset, omnem, (vt ex primordiis videre est) magnificentiæ apicem attigisset. A dextra verò, Collegii Aula (quâ *Anglia* ampliorem splendidioremq; non agnoscit) excelsis parietum fulcimentis elevata, & spectatissimâ laterna vitreâ procul eminet. Huic verò interiùs adjacent (si id scire referat) Ædes Culinariæ tot officinarum varietate ornatæ tamq; supra fidem turriculis, pinnis & parietum politurâ se ostentantes vt citiùs crederes Dynastæ alicuius habitationem, quàm obsonatorum Apothecam. Quod cuidam *t* extere subministravit scomma, qui *Wolsæum* subsanans, *egregiũ*, inquit, *opus*! *Cardinalis Collegium incepit, popinã absolvit*. Sãna vix è coquinâ deprompta, adeò sale caret. Citra medium areæ nuperrimè conspiciebatur *Fridesvidæ* crux (in qua sacrum olim Academiæ suggestum) historiis etiam *u* exterorum nobilitata, præsertim quòd ad illam primò *Iohannis Wiclefi* ejusq; sociorum Evangelica tuba, to-

t Rod. Gual. Fox Mart. p. 1037.

u Crispin. de Actis Martyrum ad annum 1372. *vbi patet quanta hic fuerit rabies Monachorum quod Wiclevistæ ex hoc suggestu docerent* prius orandum esse pro Regis salute quam pro Papa.

x Sc. Cancellarius, Procuratores, primariiq; omnes in magno Acad. concilio vt merito Archiepiscopus tum Cantuar. dubitaret, an vllus esset Oxoniæ locus Catholicæ hæresi relictus, Crispin. Ib.

tâ ferè Academiâ (y quod publicum Academiæ testimonium sub sigillo testatur) comprobante, intonuit, vt intelligat Lupanar Antichristianum spurcities suas horribiles Academiis liquidò patuisse, multis ante z *Lutherum* lustris, quem nostræ veræq; religionis parentem putidè mentiuntur. Sed ista crux nostrâ memoriâ corruit vetustate confecta: siquidem extructa fuit anno a 1268: idq; ab infensissimis crucis Christi inimicis, Iudæis. Die enim Ascensionis Domini, Cancellario Academiæ publicè concionante in cœmiterio sanctæ *Frideswidæ*, quo die annuatim omnes presbyteri parochiales solenni pompâ solebant visitare Ecclesiam illam *Frideswidæ* quasi Matrẽ, in processione Iudæi crucẽ ferenti eripuerunt, eâmq; cum contemptu fractam conculcârunt, Regis primogenito *Edwardo* tum *Oxoniæ* cõmorante Rex, qui *Woodstochiæ* tum fuit, re cognitâ, ad perpetuam rei memoriam cruces duas perfici jussit Iudæorum sumptu, alteram argenteam totam deauratã, alteram marmoream fixam; argenteam autem Vniversitati dedit: hi versus in Tabula aurea appensi erant.

Quis meus author erat? Iudæi; quomodo?

y *Cuius verissimum est exemplar, quod Foxus habet in Martyrolog. etsi postea aliud vi fraudeq; extortum erat.*

z *Etiam multis ante* Wiclefum, *quum* Armachanus *aliiq; heroes permulti eandem doctrinam Oxoniæ diu ante stabiliverant.*

a *In archivis & monument. Acad.*

modo? sumptu,
Quis jussit? Regnans: quo proc-
rante? Magist. is;
Cur? cruce pro fractâ ligni: q
tempore? festo
Ascensus Domini; quis erat loc
hic vbi sisto.

Verùm en tibi de hoc *Wolsæi* oper
b *Foxi* censuram, vt tãti viri autho
tas fidem faciat. *Tanta* (inquit) *scul*
tura et lapicidarum subtilitate, ope
maiestate, materiæ fulgore, aur
asteriscis, & emblematis vndiq; en
tebant omnia, vt si ad eum, quo co
cepta erant, modum omnia process
sent, non modò studiosorum Colleg
omnibus; sed Regum etiam palati
tenebras penè offundere viderent
Quibus hic porrô hortorum elega
tias morer, ambulacrorum varietate
virentium arborum ordinibus disti
ctas? Quid pascua fluminibus, flum
na oloribus, piscibusq; commendat
Quandoquidem, etsi in hisce omn
bus nullum isto Collegium vspiam
beatius, maximorum tamen jam h
spitum præsentia, certissimoq; patr
cinio omnes videantur aliæ super
felicitates, & illis olim Regiis è c Sc
tia beneficiis multò jam augustio
huc accessisse meritò videantur. P
tentissimus enim Monarcha Colle

b *Fox Martyrolog.*

c Malcholmus *enim* Rex Scotiæ *animo erat erga has* Fridesvvidæ *ædes permunifico, quibus dedit villam suam de* Pidding-ton *in Comitat. Oxon. Chron. & Cha. Fridesw.*

area iam potitur: quam ferè totam prætervectus, tandem equo deſcendit, vbi quum Cathedra Regali vnà cum Diva conjuge, Principeq; *Henrico* conſediſſet, aſtante hinc Illrm. Procerum, illinc lectiſſimarũ Heroinarum corona, ſe coram exhibuit inſigniſſimorum Academiæ Doctorum Senatus, veneranda vultuum gravitate, coccineo veſtium fulgore, & ingenti multitudine ſpectabilis, qui omnes genibus ſubſidebant, dum Orator Academiæ publicus, ad terram etiam provolutus, Regias aures oratione amoris, obſequiiq; pleniſſima aliquantiſper detinuit. Præfatus imprimis Academicorum omnium nomine, *Quod ardentibus ſæpe votis à præ potenti Deo precati fuerint, illud iam Iacobi auſpicijs etiam vltra vota ſe videri conſecutos; conditionẽ Eccleſiæ ſuæ pacatã, Reipublicæ ſtabilitã, Academiæ illuſtratam. Quam communẽ Britanniæ, ſuiq; omniũ felicitatẽ, ita tunc vnico Regis intuitu ſe totã ipſorum oculis repreſentaſſe, vt neſcirent vtrũ ipſis lætandum magis eſſet, qui tantâ fruerentur beatitate, an dolendũ quòd tã impares ſe ſentirent referẽdis gratiis. Sed vt Dei, ita eſſe eorum, qui Dei in terris vices obeunt, pro ſua im-*

" mensitate beneficia largiri, sed hominum
" gratitudinem ex eorum modulo æstima-
" re. Neq; tamen Regem, Serenitatem su-
" am ingratis illuxisse iudicaturum, si in-
" tima pectoris eorum penetralia intro-
" spiceret, in quibus & constantem Regi
" amoris sedem, & immortalem illius be-
" neficentiæ aram consecraverant. Ipsi
" enim, qui ingenuum otium, & dulcia pa-
" cis studia sectantur, nullam maiorem
" videri debere beneficentiam, quàm
" quòd iterum Iani fores occluserit, &
" quasi solus memor publicæ cladis Europæ
" ab Ottomanico flagello imminenti,
" reliquos vbivis Principes privatis inte-
" se odiis turpiter sævientes, ad commu-
" nem Orbis Christiani causam suscipien-
" dam splendido exemplo provocarit. Du-
" arum porrò gentium in hac una Insula,
" tanquam gemellorum in vno vtero
" concertantium æmulationem, olim v-
" triq; funestam & exitialem, Iacobi
" solius auspiciis ita penitus sopitam, vt e-
" iusdem ne minima superfit scintillula,
" quam hæc vtriusq; Regni felicissima
" coniunctio non extinxerit: vt iam v-
" trinq; odiis, inimicitiis, & insensis mo-
" tibus æterno vale dicto, vtriq; sit futu-
" rum inter se certamen deinceps religio-
" sum & minime cruentum, vtri eorum
" esse ut gratitudine in Deum immorta-
lem,

lem, pietate in Maiestatem Regiam, & «
amore beneficii sq. erga se invicem supe- «
riores. Hoc enim animo iam tum fuisse, «
semperq. futuros Britanniæ Incolas, qui «
hoc Iacobi beneficio felices facti, aurea «
hæc esse Saturni secula, & Fortunatas «
has solum insulas, illo jam regnante ar- «
bitrarentur. Eosq. merito sic arbitrari, «
cùm præter pietatem, clementiam, reli- «
quasq. pervulgatas illas, & in tanto «
Principe prope decantatas laudes, ne il- «
lud quidem desideretur, quod ad sum- «
mam Reipublicæ felicitatem requirit «
Plato, in Rege Iacobo etiam Philoso- «
phus: Vt in posterum antiquitatem «
omnem suos silere oporteat, Cæsares, «
Traianos, Antoninos, et si quos alios ha- «
buit Imperatores ob doctrinam in tantâ «
Maiestate non vulgarem, celebres; quod «
isti omnes, si cum Iacobo conferentur, «
quantum tempore anteibant, tantum «
veræ puræq. literaturæ laude ipsum es- «
sent secuturi. Hoc liquere ex scriptis eius «
singularis doctrinæ & pietatis æternis «
testibus, quorum gloriam nunquam ob- «
literatura sit innumerabilis annorum «
series, aut fuga temporum. Ita eruditio- «
nis gloriam ad ipsum solum, sed eius «
fructum ad omnes pertinere; præsertim «
ad literarum studiosos, qui principis li- «
teratissimi amorem erga literas & lite- «

ratos

" ratos cumulatissimè experiuntur, eum
" quidem tam gratum, & iucundum
" Musas penè spretas et despectas colen-
" tibus, vt non iam illudo tandem vide-
" atur, vt eos diligat Princeps, sed Deus
quemadmodum Princeps. Quo loco Orator, postquam gratias egisset pro munificentia Regis vtriq; Academiæ communi, quibus honorificum jus duorum in Parlamento Burgensium concesserat, quantum *Oxoniensis* Academia de peculiari Regis benignitate gloriaretur, grata recordatione recensuit, *quod*
" eorum Athenas Maiestatis suæ præ-
" sentiâ primo nobilitare studuerit; quo
" beneficio sentit se Academia illa tot fe-
" licitatis gradibus Scrorem germanam
" suam antecellere, quot seculorum lu-
" stris attestante omnium historiarũ an-
" tiquitate, certissimè antecedit. Regi tã-
" dem gratulatur adventum ad ista Ma-
" iorum suorũ imperfecta sed tamen glo-
" riosa monumenta, quorũ inconsummati
" parietes visi sũt gratulari sibi ipsis fu-
" turi temporis cogitationem, quo posteri
" visere, minoribus sq; suis gestient ostẽta-
" re tecta illa, quæ magnus hospes Iaco-
" bus impleverit: et vt ipsas Wolsæi ru-
" inas, quamlã à præsentiâ Regis perfe-
" ctionẽ adeptas, ita literarum ruinas à
" literato Rege manum salutarem spera-
re.

re innuebat; vt istâ saltem mũdi senectute maiorẽ, quàm ante hac, dignitatẽ et literis et literatis largiretur Respublica, quæ vt à natu eius tota pẽdet; sic ad exemplum illius facilè componetur. Ita futurum, vt Oxonienſis Academia, quæ digito olim monſtrabatur prætereuntiũ, Chriſtianæ Columẽ Reipublicæ, quæque iam ſplendet vt nunquã illuſtriùs, floret nunc vt nunquã glorioſius, & gloriam deinceps ſuam conſervaturam ſit æternum, et Iacobi memoriam ad omnem poſteritatem tranſmiſſura.

Quæ omnia dum ab Oratore copioſiùs percurrerentur, potentiſſimus Monarcha tam attẽtis auribus imbibiſſe, vultuq; tam benigno comprobaſſe viſus eſt, vt quod olim de *Cæſare varius Geminus*, multò iſtiùs *Auguſti* noſtri ſit elogium; *quod qui corã eo verba facere auſint, eius videantur ignorare magnitudinẽ, qui nõ auſint, ſingularem neſciant humanitatem.* Oratoris Panegyricũ ſubſecuta eſt alta omnium âcclamatio, *Iacobo* vitã, *Iacobo* gloriam, *Iacobo* æternam felicitatem cum Coniuge Soboleq; precantium: quorum ſonora vox repercuſſa ab arcuatis vicinæ Eccleſiæ lacunaribus, tanquam ex ſacro Dei

Seneca Controverſi lib. 7. c. 6.

Tẽ-

Tripode voce cœlesti comprobata, *Iacobo* vitam, *Iacobo* gloriam, *Iacobo* felicitatem æternam cum Coniuge Soboleq; iterabat felicitatem quam populus Regi precabatur, Rex populo vicissim à Deo precaturus, ad Cathedralem Collegii Ecclesiam (solennis ea Regibus nostris cõsuetudo quoties in Episcopalis Sedis Civitatem commoraturi divertunt) sine mora deductus est, vbi in ipso Templi atrio ad pulvinaria (quæ pro more sumptuosa vna cum Sacris Codicibus apponebantur) humiliter prostratus, diutiusculè supplicabat; vtpote cuius sacro pectori illud nixum incederat.

c *Regũ timendorũ in proprios greges, Reges in ipsos imperium est Iovis.*

Templum ipsum statim ingreditur & novi hospitis, & antiquæ magnificentiæ maiestate venerandũ; eóq; magis quod *Fridesswidæ* (ex cuius celeberrimi monasterij reliquiis solum est superstes) & nomen teneat, & sepulchrum, multâ olim invisentium & miraculorum (nisi *f* Monachi putidè mentiantur, frequentia celebratum. Quæ cæca Papizantium superstitio in putrescẽte piæ Virginis cadavere colendo, non nihil tamen attulit emolu-

c *Hor. Od. lib. 3 Od. 1.*

f *Qui libros de miraculis eius scripserunt. Sed verus erat dictum, friar ergo alyar, ac ona certe onsequentia t refert Mat. Paris.*

molumenti ad alterius ſanctiſſimæ fœminæ demortuæ oſſa ab inhumanitate viventium vindicanda. *Petri ea Martyrii* (*Oxonienſibus* multiplici doctrinâ pietatéq; dilectiſſimi) cõiux erat, quam jam trienniò ſepultam, *Mariani* temporis rabies, (cui non ſatis erat vivis ſanctorum corporibus rogos accendere, niſi in demortuos etiam deſæviret) è poliandrio vexatam ex Legati Pontificii mandato g fœdiſſimi ſterquilinei operculo dehoneſtavit; quod eorum factum ſugillationi huic veriſſimæ anſam præbuit.

Fœmineum ſexum h Romani ſemper amârunt.

Projiciũt corpus cur muliebre foras?
Hos ſi tu quæras, facilis reſpõſio dãda
Corpora nõ curãt mortua, viva petũt.

Cuiuſmodi deinceps feritati vt occurrerent Orthodoxi, omnia piiſſimæ matronæ oſſa ſedulò recollecta, in veneratiſſimo *Frideſwidæ* monumento cum eiuſdem oſſibus permiſtim confuderunt, eo conſilio vt alterius veneratio alteram à violatione immunem redderet. Nam olim iſtius Sanctulę reverentia ita omnes ſuperſtitioſulos continuit, vt Dei citiùs numen, quam iſtius Deæ Monumentum violandum putârint. Quæ. tamen

g *Nam incorrupti (ſi diis placet) indices, non putarunt æquum vt eius oſſa comburarentur, niſi conſtaret eam hæreſes ſuas publice docuiſſe.* Vit. Archiepiſc. Cantuar.

h A Romuli *cuius lupæ & lupanaria* Romæ *ſemper in pretio.*

men opinio non tam ossium istarum quieti oportuna fuit quam exitialis olim *Danicæ Nobilitati* Britanniã totam infestanti, quorum à *i* tyrannide (circa annum 1402) *Etheldredus* Rex vt suos liberaret, eos per vniversum Regnum vno die vniversos interfici iussit. Cuius tragædiæ prologum acturus ipse Rex, eorum duces *Oxoniũ* ad colloquium pellectos perfidè *k* interfecit; reliquorum magnam multitudinem *Frideswidæ*, eiusq; hic monumenti patrocinio se concredentem, vnà cum summa Ecclesiæ turri, quâ se tuebantur *l* concremavit. Sed [illegible]nealem loci Deam, Ecclesiâ restauratâ, Reditibusq; auctâ facilè placavit, donatâ insuper *m* Chartâ amplarum immunitatum, qua Rex, vt incendij facinus excuset, id à se factum asserit, ne Dani (*qui velut lolium inter triticũ in hoc regno pullulabant*, vnquam repullulascerent. Sed æterno Deo æternæ gratiæ, quod lolio *Danico* per *Etheldredum* liberati, jã per *Annam Reginam* Danico verè tritico

i *Malmsb. de gestis Reg. Ang. lib. 2. fol.* 40.

k *Lelandus dicit* Heraldum *Regem huius cædis vindicem egisse vrbem diripuisse, Collegia bonarum artium confregisse, quod erud tos putaret cum Civibus in eâ internecione consensisse, Coment. in Cig. Cant.*

Chron. Frideswid. m *Quam antiquissimo Anglo-Saxonico idiomate scriptam vidi inter chartas* Frideswidæ. n *Sunt hæc verba Chartæ* Etheldredi *in Archi. Aed. Ch.*

&

fruimur & alimur; cuius florentes
icæ, tanquam Oliuæ palmites non
odò ad Britanniam ornandam pro-
gendamq; repullulaſcunt, ſed jam
ã hoc ipſo *Frideſwidæ* Templo in
o æterna *Danis* ex Britannia extir-
tio intentabatur, ſoboles *Danica*
aximè reſplenduit.

Rex enim vna cum Reginâ Princi-
q; dum è Navi Eccleſiæ verſus ſu-
riorem Chori Baſilicam pergit, vt
ota, quæ anteà privatim nuncu-
ſſet, jam publicè cum populo ſuo
mmunicaret, purpuratis ſex *Sacræ*
heologiæ Profeſſoribus cingitur, qui
etioſo Phœnicei coloris Conopeo,
tidem argenteis arundinibus ſufful-
, Principes obumbrabant. Vtrinq;
ant conſpicuis ordinibus Collegij
Alumni, omni omnes candidis Epi-
giis Graduumq; Academicorum
rnamentis inſignes ſuccedit Ado-
ſcentium Academicorum, natalium
lendore, literarumq; profeſſione
obiliſſimorum, ſplendidiſſima ſeri-
; quos inter, cum primis nominandi
homas Baro Wentworth, Brianus Ba-
, *Thomundiæ Deſpota, vtrorũq;* fra-
es *Somerſetſiiduo, duo Stewartij, Sa-*
erii itidẽ & Sackvillii; ſuaviſſimæ
deniq; indolis *Dudleius* & *Greius*; Co-
mitum

mitum omnes & Baronum præcip
ſpes: quorum reliquorumq; omni
illuſtris præſentia, vt Regis literat
ſimi gaudium, ita florentis Acade
gloriam adimplebat. Scilicet hoc
mùm eſt Rege frui, qui literarum
Studiis ſtudioſiſq; delectetur: cui
exemplo eò quiſq; ardentiùs prov
catur, quòd Regi acceptiorem eſſe in
telligit eam generis Nobilitatẽ, qu
cum Doctrinæ Virtutumq; glori
conjuncta eſt, quam quæ nudâ p
rentũ gloriâ ſuæ indiga nititur. Sen
ſit id olim *n Syracuanus* ille, qui qui
Mathematicis ſtudiis delectaretur
Regiam ſuam ſemper reperit multitu
dine geometricas figuras delineanti
um refertam. Senſit id *Alfredus* no
ſter qui cum ſe totum literis devove
ret, vt Academiam *Oxonienſem*, ſplẽ
dore, Regiæ parem effecerat, ita Re
giam ſuam, doctrina ſimilem Ac
demiæ: neq; enim ille *o* quenquam
honorificis in republica muniis de
corare dignatus eſt, quem literarum
inſcitia dedecoratum animadverte
ret. Senſit id etiã jam pridem *Augu
ſtiſſimus Lacobus* qui ſua ſcientiarum
excellenti peritia, in victu veſtitu
ſingulari modeſtia, Nobilium ſuorũ
animos ad ſtudiorũ morumq; ſuorũ
ſimilitu-

n *Plutarch, de diſcrim. adulat. & amici.*

o *Guliel. de Regibus, & Fox. Martyrolog.*

militudinem à leviſſimis voluptatibus non mediocriter traduxit.

Sed eccè dum Rex omnes & omnia oculis perluſtrat, præ foribus ſuperioris Oratorij (quod vulgò Choir dicimus) ornatiſſimus Collegij Decanus *Dom. Doctor King* (illum intelligo, qui nunc in concionibus regnat, quemq; Rex pietatis, doctrinæq; merito nuperimè eâ præfecturâ decoraverat) Regio conſpectui ſe genibus ſubmiſſis objiciens, tres elegãtes gratulationũ libellos manu prætendebat, quos Collegij ſui nomine daturus, carmine (quoniam & ipſi carmine decuderentur) ſuccincto præfatus eſt. Cuius exemplar, quia mihi videre contigerat, aliis non invidebo.

Primus ego numero, meritoq; noviſſimus adſum,
Maxime Rex, coniux Regia, dulce genus.
Cuius abore ſalus noſtrorum publica fertur.
Sed neq; te, vobis ſed neq; digna ſalus.
Nos quia plebs devincta magis quàm cetera turba,
Et larib. noſtris priva Camœna venit.
Rex aliis, nobiſq; venis cõmunis, eundẽ
Et Mæcenatem quiſq; merẽdo feret.

Rex

q *Reges enim Angliæ successivi Fundatores huius Collegii sunt & dicuntur.*

Rex nobis & Mæcenas, q Fundat & Hospes,
Perpetuusq; pater (Magne Mon Cha) venus.
Hæc tua sunt, quæ nos colimus præs pia, Centum,
Hic apibus sedes hospitiumq; tui
Hæc tua, quæ in nostrum libam pascua, victum;
Mella, tibi & patriæ quæ damus, inde damus.
Ergo favum offerimus non tanto examine dignum.
Nos examen apũ (Dive Iacobe) tui.

Quibus publico Collegii sui nomine præfatus, Vnáq; librorum vnum Regi in manum porrigens, hoc ſtatim diſtichon obſequij privati nomine ſubiecit.

Iamq; meos dedo tibi, Princeps, in penates.
Tu mihi jus dederas posse vocare meos.

Ad Reginã mox & *Principẽ Henricum* converſus, verſibus idiomate patrio concinnatis, & munuſcula (ſingulis enim ſingulos libellos tradidit) ſuum ſuorumq; omnium animos, amore officiiſq; pleniſſimos commendabat. Principes omnium ordinum perſpectiſſimis voluntatibus delectari, nec vlla munera ampliora ſibi videri

ri indicantes, quam quibus tam
nſpicua publici amoris teſtimonia
hiberentur, in choro ſtatim à Re-
erendo Domino *Epiſcopo Oxonẽſi*,
ecano, reliquoq; Prebendariorum,
Candidatorum ingenti cœtu, ſacris
ymnorum cantionibus excipiuntur;
iarum ſuaviſſimis modulationibus
principum erga ſubditos, & ſubdi-
orum erga Principes, & vtrorùmq;
ga Deum, & Dei erga vtroſq;
ſtatiſſimi amores concinebantur.

Sacras reliquæ Liturgie precumq; olenniũ Ceremonias celebravit ornatiſſimus Eccleſię Decanus. Quod acrum ab eo præſtitum officium, & ngularis etiam viri doctrina, revocat ihi in memoriam illud non illepium quod de altero eiuſdem quondam Eccleſiæ præfecto *Guimũdo* vi- peterudito narratur, qui eandem æfecturam florente Monaſterio *rideſwidæ*, occaſione cõſimilis offii ſacri celebrandi aſſequutus eſt. Eat is *Henrici* primi à ſacris (officio, officij pleniore quam emolumenti) qui ſ animadvertens Regem in illiratos plerunq; conferre ſolitum E- ſ *Chron. Frideſwidæ.* iſcopatus, dignitateſq; Eccleſiaſticas, ie Rogationum, quum coram Rège ſacra

sacra celebraret, isq; t Apostoli locum occurreret, *non pluit super terram annos* III. *et Menses* VI. ita notas distinguebat, vt legeret, non pluet super terram *annos vnum, vnum, vnum, et menses quinq; vnũ*; ridentibus qui astabant Prælatis, & Regi lectione inceptâ suboffenso, cur ita legeret rogato, subridens ille, *quia* (inquit) *vos in nullo tantum legentes, beneficia & Episcopatus confertis*: cuius ingenioso dicto veritate commonitus Rex, & deinceps cautior erat, & tũ statim *Guimundum* ad Ecclesiæ *Fridesswidæ* & Monasterij Gubernacula promouebat. Cui argutiolæ (etsi παρεμφάτῳ, quæ tamen parallelum, & cautelam Ecclesiæ Dei salutarem suggerit) illud etiam subjicio *Davidis Lyndsæi* Equitis aurati Scoti, *u* qui mortuo eo, qui principibus Scotiæ à vestibus erat, *Iacobo* Quarto supplex petiit, vt illud sibi munus demanderetur: cui Rex *quid tu* (inquit) *cum istiusmodi artificio, cuius scio te penitus imperitũ?* Ille contrà, *Fateor*, inquit, *imperitum me, sed putabam non magis referre vestibus præficere imperitum rei vestiariæ, quàm Ecclesiis præficere indoctos, rerumq; Ecclesiasticarum imperitos*. Eodem enim mane Rex ciusmodi fungos in Episcopos coopta-

t *Iaco. c. 5. v. 17.*

u *Prœmio poematum* Davidis Lyndsæi.

it. Sed felicius actum cum Regno tannico, quod quamdiu doctissimum *Iacobum* habeat gubernatorem Republicâ, metuere deinceps non est indoctos gubernatores in Ecsia. Quam Regis optimi curam *Christi Collegiũ* sensit in hoc ipde quo diximus) Decano optimo, em Rex, huc accessurus, solâ homiprobitate, doctrinaq; permotus, ica anteà quindena ad Eccleſiæ us gubernacula præmiserat.

Ab eo jam precum finita solennite, Principes, qua ingressi pompa, dem revertuntur ad extimum atrin, vbi dimissum Conopeum cedit e more) in jus Regiorum Præcurum; quemadmodum & rerum omam apparatus, quæ primo in temum ingressu Regi supplicanti appobantur, jure spectant ad illustrissiam Equi Regij Præfectum; quo illtri munere jam fungitur Musarum alúnus, & fautor, omnibus suavisnarum virtutum nominibus comédatissimus, *Comes Wigornius*. Quiis peractis, Principes in Regia cœcula se recipiunt Hospitibus quiem beatissima, sed & jucundissimo nc, in magnam Collegij aream citatisq; tractum occidentalem, illinc, in-

in Thessalicas flosculorum are
& Dædaleos herbarum Labyrin
prospectu cõmendatissima. Et(
in prospicientium oculos statim
currit, prospectuiq; dignitatem
dit) istorũ hortorũ parietibus pr
mè ad Eurum supereminet *Colleg*
Corporis Christi, quod omniũ *Ox*
nitidissimum meritò audit; tùm
totius structuræ; Templi imprimis
Peristylij, *t* Bibliothecæ, atq; A
concinnitatem, tùm propter Ho
copij columnaris pulchritudin
quod in areæ quadratæ medio, o
& ingenij, & operis varietate ela
ratum, eminet. Cujus eo liben
mentionem facio quod non mod
prima fundatione præstantissimis
terarum luminibus illuxerit, *Regi*
do Polo ad Papatum electo, *Iuello* P
patum Archimastige, *Ludovico* V
barbariei, *Richardo Hookero* schisma
expulsore, & illustri illo tã humani
quàm divinæ literaturæ *Thesauro*, *Io*
hanne Rainoldo; sed etiam quòd F
Fundatoris gloriâ memorabile
quo *u* solo authore *Wolsæus* nost
ad se pellexit. *Erasm. in Epist. ad* Ioh.
Præsidem Collegij Corporis Christi
vit. Archiepisc. Polydor. & alij.

t Quam Erasmus postquam vidisset, de ea sic scripsit. Præsagit mihi animus futurum olim vt istud collegium toto terrarum Orbe inter præcipua decora Britanniæ numeretur, pluresq; futuros quos trilinguis istius Bibliothecæ Spectaculum pertrahat Oxonium, quam olim tot miraculis visenda Roma Claymundum

u Mat. Park. in

Fex

(*Foxi* enim Capellanus erat) ad tantam primò ſublimitatem aſpiravit. Quanquam ingratitudinis in bene meritiſſimum patronũ notetur; quod illum, cum oculis ſenióque laborans ab Aulæ Regię negotijs ſeceſſum impetraſſet, clandeſtinis cuniculis ab Epiſcopatu *Wintonienſi* (cui ipſe inhiabat) amolire ſatageret: callidas perſuaſiunculas obtendens, ac ſi præ oculorum infirmitate muneri Epiſcopali præſtando impar eſſet. Cui ſapientiſſimus ſenex per nuntium ſignificari juſſit x *quòd etſi ipſe in ſenectute oculis orbatus candida & atra diſcernere non poſſet, meliorem tamen ſe intuitũ quàm oculorum iam habere, quum cæcus ingrati hominis malitiam, quam oculis ante non proſpexiſſet, iam animo cerneret. Cavendum autem eſſe magis Cardinali, quàm ſibi, ne iam pridem pluſquam lippus, & tantis ambitionis tenebris involutus, in graviorem cæcitatẽ incidat, nec exitum ſuum proſpiciat.* Sapientiſſimi Antiſtitis præſagium præmatura *Cardinalis* ruina comprobavit. Sed alia majora ſunt quorũ gratia *Foxi* recordationi inhæreo, & quorum nomine, nomen ejus, & Britannis omnibus eſſe debet, & *Oxonienſibus* certè eſt, omnium acceptiſſimum: non tàm (quæ tamẽ res magni

x *Mat. Parker. in vita.*

Erat enim Henrico Parisijs *exulanti intimus à Concilijs, & in Regiarum virtutum disciplina institutor charissimus.*

z *Quod Historiæ aliæ confirmant: & Polyd. Virg. ex ipsius* Henrici 7. *relatione scribit.*

est) quòd *y* ejus imprimis consili[illegible] *Henrico* Septimo & animus, & adi[illegible] datus est ad imperium, quàm qu[illegible] ejus z solius prudentia, præsidijs, [illegible]picijs, felicissimæ, quas vnquam Bri[illegible]tannia vidit, nuptiæ confectæ su[illegible] inter *Margaretam Henrici* Septimi [illegible]liam, & *Iacobum* Quartum Scoti[illegible] Regem, *Iacobi* nostri proavum: [illegible] quicquid felicitatis, aut Regnum Bri[illegible]tannicum ex *Iacobo* Rege, aut *Re*[illegible] *Iacobus* ex Regno Britannico adep[illegible]sit, ejusdem non mediocrem grati[illegible] *Foxus* jure vendicare possit: *Fo*[illegible] quidem ea in re Consilio, pleriq[illegible] tamen Consiliarij Regis restiteru[illegible] suspicati, aliquando posse contingere vt hæreditas Regni Margaretæ ob[illegible]veniret. *Quid tum?* (inquit Rex) *[illegible]deo futurum, vt nostrum Regnum [illegible]bil inde damni faciet, quoniam acce[illegible] Anglię non ad Scotiam, sed ipsius Sco[illegible]tiæ ad Angliam fieret, tanquam ad [illegible]tius Insulæ caput multò nobilissimu[illegible]* Quod prudentissimi Regis Vatici[illegible] & sapientissimi *Foxi* consilium, pr[illegible]pitia Dei benignitate, & *Iacobi* Re[illegible] Optimi Clementia, eventus felic[illegible] post tot annorum lustra consecutu[illegible] læti cernimus. Sed Potentem M[illegible]narcham, post tædia itineris se c[illegible]

nacu[illegible]

naculo reficientem, pauliſper relinquat oratio; invita quidem, niſi quod *Iacobi* Britanniæq; vnà ſuaviſſimam ſpem, *Henricum* Principem ſequutura ſit ad Curiam ſuam (in magnificentiſſimo *Collegio Divæ Magdalenæ*, extra Portam Civitatis orientalem ſito) commeantem. Etenim ea ſolennis eſt Majeſtatis Britanniæ conſuetudo ne Principes vna (quamvis capaciſſima) Regia excipiantur; ſed vt ſingulis ſingula palatia deſtinentur, ſic vt paucuſs mutatis verbis, meritò illud de *Pompeio* & filijs, ſed ſenſu multò feliciore vſurpari poſſit. *(teneri*

Quid mirum tota ſi ſpargitur vrbe?
Vno non poterat gloria tanta loco. 2 *Mart. Ep.* 5. 76.

Itáq; Principis Excellentiam Comes Illuſtriſſimus atq; idem optimus *Wigornius*, Equi Regij Præfectus, & *Dominus Knowleſius Baro*, Regiæ Theſaurarius, deducunt; Comitantur verò *Oxonienſis*, & *Eſſexius* lectiſſimi delectiſſimiq; Comites. *Vicecomes Crũbornius Roberti Cecilij*, Comitis πολιτικάτου, hæres, *Schefeldius*, *Haringtonius*, *Howardus*, *Bruſius*, cũ reliquo Britãnicæ juventutis flore, è Principis æmulitio; ſed cum primis virtutis doctrinæque ergô nominandus *Thomas Chalonorus* Eques Auratus, Principi in

disciplinarum omniúmque virtutum regiarũ institutione honorarius præfectus, quo viro meritò gloriatur *Collegium Magdalenense*, vt etiam innumeris alijs, quos intra *a* lustra annorum non multa in Rempublicam Ecclesiámque transmisit alumnis. *b* Archiepiscopis scilicet duobus, ijsdemque Cardinalibus, Episcopis viginti duobus, *Foxo Martyrologo, Lauretio Humfredo* aliísque: verum jam non tam Alumnis quos emisit quàm Hospite & Alumno, quem jam adepta gloriatur, nec se beatum minus censet præsentis *Henrici* Principis Hospitio; quàm & alterius *Henrici* Principis beneficio, qui olim hanc ipsam sedem Laribus Hospitalibus consecravit. Collegium ab Euro allu- limpidissimus rivorum *Cherwellus* alter ex parentibus Tamisiaci flu- mini

Fundatum nim circa an. 1460. sub Hen. 6. cui Wainfletus Fundator, tum Regni summus Cancellarius, ab intimis erat Regique etiam suadebat, vt hic Oxoniæ Collegium aliquod extruere vellet.

Cui Rex, Imo Cantábrigiæ inquit, potiùs vt ita duas si fieri possit, in Regno Acad. habeam. *b Regist. Coll. Magd.* 2 *Is Hen.* 3. *qui circa ann.* 1230 *(quo loco iam Collegium est Magdalena) Collegium & Xenodochium nobile extruxit suaque manu primum lapidem posuit, & in memoriam pariter sui Regis Iohannis, nomini Sancti Iohannis dicavit, & Asyli prærogativa donavit, omnesque fere malefactores hic delinquentium addixit. Mat. Paris p.* 526. *& Chart. vniuers.*

minis habetur) qui Pontem Civitatis orientalem Collegij parietibus imminentem, ſubterfluens, compaſcuis proximis cum *Iſide* conjugatur. Ipſa mœnia ex quadrato lapide fortiſsima pinniſque ornatiſsima, tam immenſè ſe protendunt in Aquilonem tantumque ædificij, arboreti, pomarij ſinu continent, vt procul contuentes, non tam Collegium, quàm vrbeculam eorum complexu comprehendi putent. Ad alteram fluminis ripam, quæ Collegio privato ponte adnectitur, vndicunque viridaria paſcuáque fructu commodiſsima, ambitu ſpectatúque multò gratiſsima, ſed imprimis ambulacra, multo, vt patet, opere & ſumptu, ſed majore elegantia aggeſta, & ſepium arborúmque ordinibus fluminiſque vndique ſpiraculo & murmure jucundiſsima.

Nec in primo aditu deliciæ oculorum minùs pellices. In area exterion introeuntium oculis obijcit ſe ampliſsimum frontiſpicium, tribus porticibus magnis inſigne; quarum altera quæ à læva (in aream interiorem ducens) vti & media vivas ſupernè ſtatuas exhibet, & [c] *Waynfleti* laudatiſsimi Fundatoris, Epiſcopi olim *Wintonienſis*, hujuſque Regni Summi

[c] *Cujus vitã reſq; geſtas eleganter ſcripſit Clariſſimus* Buddenus *in gratiã Collegij; cujus laudabile factum cæteris Collegiorum alumnis exprobare videtur quod celeberrimorum Fundatorum beneficijs frui malint, quam eorum inſignia facta & quantivis pretii hiſtorias poſteris piè commendare.*

Cancellarij; & *Mariæ Magdalen* Servatorē alablastri, & (quod acce tius erat) lacrymarum vnguento de mulcentis. Nam huius lacrymani Divæ nomini (rectiùs quàm Rom ni, qui Templum Deo *Ridenti* & *Ridiculo* posuerunt) Collegium sui consecrabat. Altera ad Templum du cit, lapicidarum elegantiis, Testud num politurâ, Alarum varietate, P ramidum multitudine, Campani spectabili sublimitate laudatissimo Ad quam porticum, ornatissim Collegii Præses *Dominus Nichola Bondus*, Sacræ Theologiæ profess & cæterum studiosorum sodalitiu (qui Fundatorii alumni censentur se supra numerum centenarium, præ amplum Nobilium adolescentu gregem) omnes suis ordinibus di positi Principem venientem exce unt: cuius adventu quantum lætiti conceperint, quantumque sibi gratul rentur, *Magister Iacobus Mab* publico Collegii nomine, elegan oratione, alii carminibus propalā affixis testabantur. Inde in area Collegii interiorem eandemque am plissimam pergitur; quadriformi dificiorum ex quadrato lapide, Cla strorumque spectaculo, & duplici pa etur

d *Narrant Historici Hannibalem Romam petentem, noctu lemurum cachinnis, quasi infausto omine perterritum rediisse ibiq; Templum Romanos posuisse Numini, quod alij* Ridiculum *dictum volunt à risu audito, alij* Ridiculum *à reditu Hannibalis.*

etum pinnarumque ordine insignem.
Tibicines speciosi qui frequentes singula latera & præmuniunt & adornant, ipsi hieroglyphicis, & penè spirantibus animalium imaginibus adornantur, quæ ita è vivo lapide vivis coloribus justa omnes magnitudine expressæ sunt, vt ad *Mosis* effigiem toga cœrulea deformati, Rusticanum aperto capite accessisse certissima oculatorum testium fide constet, & vt sibi (nescio quò eunti) viam indicaret, summisse petijsse. Ista vero *Mosis* statua *Theologiæ Professio* designata est, cuiùs dextra (sed suis intervallis) visuntur *Iurisperitus* c caput lineo tectus operculo clientē emungens, *Medicus purpuratus* phialam vrinariam contēplans, *Pædagogus* deniq; è Cathedra supercilioſus

c *Lineum Ca*
pitis tegmen
antiquum es
iudumentum
eorum qui ho
neſtiore loco
aliquo officio
um Servient
um exerce-
bant, Sic oli
induebantur
Servientes
Vniverſitatu
quos dicimus
Sariaunts of
the Layv,
credo ad ſuc
res diſcurſa
tium deſicca
dos primò v

ſurpatum, poſtea in dignitatis notam ceſſiſſe, Legi
tiam morem hunc è Gallia huc traductum. Nam Pl
lippum Sancti Ludovici filium Regem Galliæ an
1277 *decreviſſe, ne cauſam agerent in foro Regi*
niſi qui ſupplicio affici potuiſſent à iudice ſeculari
forte nequitèr agerent, ideo leguleios vt ſe iſti pæ
obnoxios eſſe, nec Clericali privilegio frui oſtena
rent, ijs indumentis vſos fuiſſe, quibus à Clericis
ſtingui poſſent, hoc eſt, lineo capitis tegmine & Ve
bipartiti coloris, quæ vtraq; Clericis prohibebantu
Clem. 2. de vit. & honeſt. Cler.

superciliosus, qui singuli facultates suas designabant, quas tamen non magis quam lapides callebant. A Lætæ Theologiæ, Iudos agit *Morionis* imago, vultu vestitúque ridicula, quâ notari videtur voluisse author mysticus, prudentium esse clarissimis artibus insudare, etsi fatuis insciti a sua arridet, seque nugamentis delectent, prudentiam aliorum contemnant. Præsidis ædibus præfiguntur (vt cætera illa omnia ingeniorum cruciamenta a lijs Hermetibus relinquam) hinc torvus *Leo*, illinc *Pelicanus*, qui e rostro sibi pectus pertundens pullulos suo sanguine fovet, vt literatæ juventutis præfecti moneantur, ex illo quid possint, ex isto quid debeant erga suos; & ex illo vigiles forteſq; agere adversus malè meritos, ex isto mites & amantes erga bonos: Sed esse Leones omnes experimur, an tales sint vspiam Pelicani

Certum est Pelicanum ab Aristotele, Plinio, aliisque omnibus describptum, habere rostrum vulneri infligendo ineptum. Ideoque Gesnero putatur esse auis, quam Shusler *Germani dicunt quod rostrum habeat batillo (quod nos etiam* Shovell *dicimus) simile;*

quum contra pictores efforment rostro peradunco. Quod tamen hieroglyphicum (quia frequens est & nobilissimi apud nos Collegij etiam Symbolum) alio Hieroglyphico, quantum possum suffulciam. Nam Orus in Hieroglyph. refert Ægyptios vulturi imputare, quod è fœmore sanguinem rostro extundat, eo pullos famelicos saturet, Ideo non in historia sed in nomine error putandus est.

Pelicani non ſine cauſa *f* dubitant qui ſunt naturæ à ſecretis.

f Geſner. de avibus.

His à Principe tranſeunte perluſtratis, ad iſta Præſidis Conclavia (Excellentiæ recipiendæ deſtinata) deductus eſt: vbi literarij paleſtritæ tanto arbitro in diſputationum certamine concertant. In quo *Gulielmus Seymerus, Hartfordiæ Comitis* ex *Beuchampio* filio nepos natu minor reſpondentis ſtationem tuebatur. *Carolus*, filius *Comitis Wigornij, Edwardus Hartfordiæ Comitis* ex *Beuchāpio* hęres, *Robertus Gorgius* clariſſimi *Thomę Gorgij*, equitis aurati, & præcellētis *Marchioniſſæ Northampton* filius, *Chalonorij duo*, & *Gulielmus Burlaſius*, Equitum inſigniſſimorū filij (adoleſcentes omnes natalium ſplendorē indolis virtutumq; præſtantiâ æquiparantes) amentatis argumentorum haſtis ſtrenuè irruebant. Quâ velitaxi pugnâ Excellentia ejus vnà & animum ſuum voluptate paſcebat, & quanta cum voluptate Nobiliſſimi Adoleſcentes operam in optimarum artium ſtudiis collocabant, ex quibus ſolis vera nobilitas comparanda eſt, intelligebat; manumq; mox tanquam & gratiæ ſuæ & eorum meriti teſtem, ſingulis deoſculandam exhibuit.

Reginæ An-
æ mater So-
hia Regina
Daniæ. *Sed*
& è Græcia
ophiam Regi-
a Anna *sa-*
pientissima
vividè expri-
nit.
Henricus *fi-*
lius W. Con-
queſt. Bello-
clericus *dictus*
ob singularem
eruditionem,
quam in hac
Academia con-
secutus est.
Quanquam
sciam esse, qui
antiquitatum
imperitus,
hunc Grantæ
vendicet. Cum
constet Henri-

Et ita certè habet (ô vnicum & Patris tui, & Patriæ tuæ delicium *Henrice*!) quicunque futuræ maturitatis fructus eorum in tenellę ætatulę herba ſpes elucet; jam nunc jacienda fundamenta, quibus deinceps ſplendidam virtutum Architecturam inniti oporteat. Sine Doctrinæ verò Pietatiſque baſi quadrata, & conſtanti, quid ſolidi in actionibus, quid proſperi in fortunis humanis ſperari poteſt? Sed vtriuſque grandia in ætate tua non grandi indicia, adeò certò & de te optima, & nobis proſpera pollicentur, vt non tam per te felicitatem ſperare, quàm eam jam in te confecuti videamur. Macte verò & literas tui cauſâ, & Reipublicæ cauſâ literatos amplecti; cumq; natus ſis ex Patre verè Sopho, & Matre g *Sophiæ* verè filiâ, cogita te quoq; felici omine ad *Philoſophi* ſperandum nomen provocari; vt Britannia noſtra etiam noſtrum *Bellositum* *h* altero iterum *Henrico Bello-Clerico* glorietur. Sed

cum hunc diu regnum tenuisse antequam Croylandenſis Ieffredus *Grantanū horreum conduxisset, qui diſcipulos in primis artiū rudimentis inſtitui curavit.* Ex quo parvo fonte (*inquit Hiſtoria*) Plurimos numeravidemus Magiſtros & Doctores de Cantabrigia exeuntes ad ſimilitudinem Sancti Paradiſi:

Sed vt inſtituto pergam dum iſta *Collegio Magdalenenſi* peraguntur, alius Academicos labor avocat, theatrico apparatui (quo Principes à cœna excepturi erant) intentos. Locus Scenæ præſtitutus erat Aula *Ædichriſtiana*, qua & ſpatioſiſſima, & cœnaculis Auguſtalibus vicina. Habent enim vtraque *i* Propylæum commune, quò duplici latiſſimorum graduum ordine aſcenditur, quod propter Turris, arcuumque ſublimem amplitudinem, columnæ vnicæ incumbentium, peritiſſimos Architectonices attonitos tenet. Multiplices autem illius Turris concamerationes, *Wolfæus* totidem ſcholas eſſe voluit, linguarum triumque facultatum ſeptemque etiam Artium Liberalium, & Philoſophiæ profeſſoribus nam adeò brevi accrevit, vt regnante Ed. 1. de ſtudio Graunbridge facta eſſet vniverſitas, cut antea fuerat Oxonium per Curiam Romanam. *Verba ſunt* Petri Bleſenſis, Roberti de Remington, Cambdeni in *Icenis nec vtcunque crepet Londinenſis Arbiter, ante illud tempus vllum erat apud Icenos Academiæ veſtigium. 1 Huius pars grandi* (*cum hic D.* Elizabetha *anno* 1566 *ſpectaculo intereſſet*) *decidit ex infinitæ multitudinis confluxu & pondere. Cujus ruina permulti partim enecti partim membris miſerandè contuſi, quum toto iam Regiæ commorationis tempore* (*Deo ſic propitio*) *nemo aut hic aut vllibi*, (*quod in tanta frequentia perrarum eſt*) *vel leviſſimam læſiunculam pateretur.*

fessoribus. Nec e. hic tam Collegiũ, quàm alteram ferè Academiam in Academiâ constituere præstituerat; eumque in finem lectissimum totius Vniversitatis florem delibatum huc transtulit; non nullos etiam *Cantabrigia*, vbi literis non infeliciter operam dederant; sed quum propter fortunarum inopiam, studijs persequẽdis pares non erant, Cardinalis supplicibus eorum precibus, & amicorum solicitationibus permotus hic inter suos sedem subsidiumq; magnificè conceſſit. Quin aulam ingredimur? Turba adstantium impedit; perrumpimus, sudamus, intùs sumus. Interiora Aulæ dubium ampliora sint loci spatio, an Fundatoris sumptu, an artificum solertia. Fenestræ octodecim opere picturato amplæ, & sublimes; Aulæ totius ambitus supernè,

Manil. l. 1. k *Seu nitet ingẽti stellarũ balteus orbe,*

quasi continuis fascijs desculptorum artis Heraldicæ ancylium præfulgidus: laquearium pensilia triplicatis intervallis deaurata, omniúmque emblematum varietate rutilantia. Ista (si alia hic spectacula non essent) satis essent spectaculo. Partem Aulæ superiorem occupavit Scena, cuius Proscenium molliter declive (quod

actorum

ctorum egreſſui, quaſi è monte deſcendentium, multum attulit dignitatis) in planitiem deſinebat. Peripetaſmata Scenicáque habitacula, machinis ita artificioſè ad omnium locorum rerumque varietatem apparata, vt non modò pro ſingulorum indies ſpectaculorum, ſed etiam pro Scenarum vnâquâdemque fabulâ diverſitate ſubitò (ad ſtuporem omnium) comparet nova totius theatralis fabricæ facies. Machinæ, quibus iſta omnia latè obtegebantur, tam artifici manu & ſuſpenſæ erant & depictæ morantibus quaſi nubibus, vt eas *a Sole Britannico* ſtatim ingreſſuro, aufugientes putares, ipſumque cœlum videre crederes, niſi b *Cynthiam* & *Sydera* mox inferiùs fulgentia contuerere. Ab infimis Aulæ tabulatis vſque ad ſumma laquearium faſtigia cunei parietibus ingenti circuitu affiguntur; mediâ caveâ thronus Auguſtalis cancellis cinctus Principibus erigitur quem vtrinque Optimatum ſtationes communium: reliquum inter thronum & theatrum interſtitium Heroinarum Gynæceum eſt paulò deſpreſſius. Rege Reginâq; ingreſſis, vnà cum *Henrico* Principe (qui illuc à cœna eſſedo advectus eſt) incredibiliq; omnium

a *Iacobo Rege.*

b *Reginam Annam cum Heroinis.*

nium ordinum multitudine cuneos conveámque occupante (adeò vt ipsi spectatores essent spectaculo) ab eiusdem Collegij Alumnis (qui & cothurno tragico & socco comico principes semper habebantur) *Vertumnus*, Comœdia faceta ad Principes exhilarandos exhibetur. In qua tres rivales *Pomonæ* amorem ambiunt, *Cherilus* poeta vanus, *Sylvanus* benè potus, & *Vertumnus*: hic multiformi illam fuco aucupatur; primò Piscatorem, deinde Aulicum, tertiò militem induens, vt eam in amorem pelliciat: sed hisce dolis voti minimè compos, postremò Virum exuit, & Mulier mulierem aggreditur, illâque sub specie mirabiles amores sui apud *Pomonam* concitat. quo facto, seipsum prodit, & *Vertumnus* ipse ipsâ potitur *Pomonâ*.

Cui fabulæ quum deesse nihil ingenuarum deliciarum quibus aut aures aut oculi deliniri cuperent (quod eruditi ex ipso argumento coniectabunt, & si è prelo, quod speratur, emerserit, facilè intelligent) tum nihil Academicis, & Aulicis omnibus iucundius esse potuit, quàm quod in *Principum* pectora (vnde, propitio Deo, omnia nostra gaudia promanant) lætitiæ rivulos vicissim refluc-

re

re tam liquidis testimonijs animadverterent. Qui enim ingentes Regum molestias non intelligunt, ijs ingenia videntur valdè stupida; sed qui tantis molestijs sua solatia, & quasi avocamenta necessaria esse non intelligunt, eos nihil intelligere quivis intelligat. Illud autem, etsi fortuitum non tamen prætereundum, quòd cum columbæ aliquot (fabulâ sic exigente) è transcenna emitterentur,

(Aspicis vt veniant ad candida tecta columbæ;)

earum vna Reginam (pectus verè candidum, & columbinum) petiit, ejusque Cathedræ insedit, vt multos columbam aut arte fictam (vti illam Architæ) aut arte doctam, *k* vt illam Mahometis asseverantes audierim. Quid multis? omnia placebant omnibus, nisi qui aut non intelligerent, aut somnum potiùs quàm sales appeterent. Rex autem in serijs semper, jam etiam ludis vigil, postquam luculento manuum applausu, vocisque testificatione omnia comprobâsset, quem deinde regina, Princepsque cæterique subsequuntur, discedunt omnes, vt oculos (media enim nox erat) in crastinæ diei spectacula refocillarent.

k Quam Mahometes ex *aure sua grana tritici rostro excipere edoctam, postea auriculæ frequentiùs rostrum iniicientem, fingebat spiritum fuisse sanctum qui ei esset à Deo nuncius omniaque ei insusurraret.*

Acta

ACTA SECVNDÆ DIEI.

POtentissimus Rex quì morâ suâ in Academia Academicis exercitijs totam addixerat, vt Musæ se nõ modò Regem jam patronum habituras, quem antea habuissent alumnum, sed etiam cum *Iacobo* quasi in eodem imperij fastigio se collocatas intelligerent: sequenti aurora, quæ Theologicis disputationibus deputatur, ipsos Theologiæ Professores acceleratione penè antevertit. Ad divæ *Mariæ* (quod Templum istiusmodi Academicorum celebritatibus peculiariter inseruire solet) longo platearum pulchre patentium circuitu, Principes singuli singulis curulibus pompa regia deducuntur, relinquentes (post Quadrivium superatum) duo, ad lævum plateæ diverticulum, Collegia, alterum *Cambro-Britannicum*, *Iesu* nomini consecratum; alterum *Lincolnien se* dictum, præclarum *Richardi Fleming* & *Thomæ Rotherami* Episcopum Lincoln-

Lincoln: opus quo vix aliud concinni-
us, aut pro tantula magnitudine ele-
antius: quod felicibus auſpicijs, à
is Præſulibus poſitum, optimorum
ngeniorum laude jam inde ſemper
viguit, & nunc floret maximè. Ea
Vvæ Virginis Eccleſia à foro Qua-
driviali verſus portam Civitatis ori-
ntalem, ad lævam medio fere inter-
allo, loco, ad vſum (centrum enim
æ eſt omnium Collegiorum) am-
plitudine, ad capacitatem, ſtructurâ,
ad dignitatem (vt par erat) commo-
diſſime ſita eſt. Ejus nulla pars eſt
quin ad Academiæ negotia obeunda
peculiarem ſui vſum miniſtret. Na-
vis Eccleſiæ (vt quæ capaciſſima) &
fiduis concionibus deſervit, & an-
nis (quum illuſtria *Graduum Acade-*
micorum Inſignia conferuntur) *m Co-*
mitijs

l Menſe Iu-
lio quotannis
tridualis eſt
illa comitio-
rum celebri-
tas.

m Sic vete-
rum romano-
rum more ap-
peſſant Oxo-
nienſes, An-
glice tamen
Acte, *quod*
vtcunque ad
gradus ante
deſignentur,
eos tamen a-
ctu & com-
plete non aſſe-
quantur, niſi
in Comitijs.

eleberrima Cantabrigia *maluit vti Gallica voce*
ommencement. *vt ſatis liqueat eam ad Aurelia-*
enſis ſtudij exemplum per Gallicos Monachos primo
rmatam: vti teſtatur veteris ad Ingulphum appen-
icis Autor. Petrus Bleſenſis, & Camb. *in* Canta-
idg. *Hoc etiam in gratiam illuſtris ſtudij* Aurelian.
ldam. Illùd 300, *prope annis antiquius eſſe, quam*
Middendorpio *fertur, qui excitatum dicit à Phi-*
ppo Pulchro 1312. *quum Hen.* 1. (*cujus tempore*
ſtat Monachos iſtos Cantabridg. *Academiæ fun-*
mentis primis.

Jaciendis, imitatos esse formam studij Aurel.) mortuus sit ann. 1135. Sed videtur Phil. Pulcher Iusto Vniversitatis privilegio primo donasse Scholam parvis ante initiis nixam.

mitiis. Quorum ea frequētia, sive spectemus *Candidatorum* multitudinem, sive eorum qui ex remotissimis Regni partibus omnium ordinum innumeri illuc confluunt, sive exactissima omni disciplinarum genere γυμνασια, vt totius regni habeatur celeberrima n πανήγυρις. Ala (aut si mavis remigium) Navis, boream spectans, Cancellarii Vniversitatis *Tribunal* celebratur, cui, beneficentia Principum (quorum singuli cum succederent prædecessores suos aliquo privilegii additamento superare contenderunt) tantæ indultæ sunt immunitates, vt non modo omnium o *Academicorum*, eorùmque famulorum causæ quibuscunque controversæ ibi transigantur, sed nec eorum cuiquam ad aliud p quodvis regni Tribunal dicta intendi possit ne in q cædis quidem, aut proditionis causa, si *Academis* rei iudicium sibi vendicarit. Chorus

n *Nihil habet terrarum orbis in eo genere aut ritu solennius aut adspectē pulchrius inquit de comitiis Oxon. Fierbertus.* o *Chart. Hen. 3. anno reg. 28. Mai. 10. & Ch. regum aliorum.* p *Chart. Hen. 4. anno reg. 1. Maii 13. vbi permittitur Cancellarii voluntati et modus procedendi esset secundum leges Regni, vel consuetudines Vniversitatis,* q *Chart. Hen. 4. anno reg. 7. Iun. 20.*

(quæ pars Eorum spectans) peculiaris est publico Academiæ Concilio, quod *magnam* r *Convocationem* dicimus, quâ Præside Magnifico Cancellario, ejùsue Procancellario, *Theologiæ, Medicinæ, Iurisprudentiæ* Doctores, *Artium & Magistri*, quotquot in Academia, in vim juramenti ad negotia Vniversitatis maxima, si quæ occurrant obeunda conueniunt, graduũ insignibus ornati. Cui versus Septentrionẽ adjacet *Domus Concilij minoris*, quod *Congregatio Magistrorũ Regentium dicitur* (Candidati enim primo biennio Regentium titulo honorantur) quorum censurá, & quotidiana Academiæ negotia expediuntur, & eorum qui ad ſ Graduum honores aspirant, scientiæ, mores, merita, exactissimè, idque sub perjurij plurimorum periculo, expenduntur. Ad Chori intergerinum Principibus Basilica exquisito splendore & aulæis fulgentibus apparatur, ita vt ejusdem com-

r *Quia non Campanæ modò pulsatæ signo, sed Bedellorum etiam denuntiatione in singulis Collegiis tèr repetita solennitèr admonetur, cum* Concilia minora *Magnæ Campanæ tantum monitione indicantur.*

ſ *Meritò taxabat* Fulviam Cato *quod in leuissimis de causis coronas militibus daret, quæ nisi capto oppido*

dari non solebant Gell. li. 6. c. 6. Vtinam omnes Academiæ in laureis suis conferendis idem considerarent. Nam (vt ille de Adriani *indocto scriba) potest* Cæsar *honorem dare,* Rhetorem *facere non potest. Dion. in Adrian.*

compaginatio vnà cùm ingenti cæ-
orûm sublimium circuitu, qui ad pa-
rietes, & columnas templi suspende-
bantur ad lectissimam Spectatorum
multitudinem excipiendam, speciem
exhibere planè Amphitheatralem.
Regi, à læva, Princeps adfuit *Hen-
ricus*, à dextra, Illustrissimus *Christo-
pherus Harlayus* Comes *Beumontii*,
Consiliarius *Francorum Regis Christi-
anissimi*, ejusque legatus apud Serenis-
simum Magnæ Britanniæ Regem, &
*Dominus Nicolaus Molinus Legatus
Serenissimæ Reipublicę Venetorum*. V-
trinq; vltra Basilicæ latera, splendidis-
simis Comitibus, honorificentissimis
Conciliarijs, lectissimis Heroinis, il-
lustrissimis Baronibus, suæ sunt Or-
chestræ, aureis tapetibus præfulgen-
tes: præ reliquis, ad dextram, Ma-
gnificentissimo *Academiæ Cancellario*
Cathedra sua honoraria; eodemque
latere sed tractu depressiore, Eximius
Procancellarius, & venerabilis Do-
ctorum in *Sacra Theologia* series, quê-
admodum & ex adverso latere in *Me-
dicina Jurisque-prudentia Professores*
subsellia obsident. Quorum omnium
purpuratus ordo tantâ multitudine,
toto coronæ circuitu præfulgebat,
vt Templum istis purpuris, quasi au-
læis

is ſplendiſſimis circumveſtitum ju-
icares. Ad lævam portò, inſigniſ-
nis *Procuratoribus* ſuæ Cathedræ ;
ſpondenti etiam (ſed propiùs ab Au-
uſto Solio) & *Moderatori* ſuæ : itidē
x aduerſo, *Opponentibus* ſua ſubſellia.
reâ vndecunque mediâ, ingens eo-
um concedit agmen, quos *Magiſterij*
Attibus dignitas ornauit : alijs enim
nter iſtos cancellos nullus aditus,
que horum cuiquam niſi *byſſinis*
aduum inſignibus, *pileoq; quadrato*
gredienti. Theſes, quas Rex venti-
ri voluit, fuere duæ, Prima:

ncti & Angeli non cognoſcunt co-
gitationes cordium.

ecunda,

Graſſante peſte, non tenentur Eccle-
ſiarum Paſtores inviſere ægros.

Quarum Theſium alterâ, figmen-
m Pontificum diſcuti voluit veræ
lei verus t Defenſor, quo in nuncu-
ndis votis, reliquaque animi devo-
one aſcribunt Angelis eam cogitati-
onum noſtrarum intuitionem, quam
ſſerunt Orthodoxi, niſi ſoli cordium
utatori Deo, ſine ſacrilegio tribui
non
ntur, *ſed* Papizantes *mentiri non*
Æquivocationem, (*id eſt Proteſtantium idiomate*)
ntiendi artem *ſcriptis publicis defendunt.*

t *Defenſoris fidei titulum Henrico 8. primum datum a Papa mentiuntur Pontificij, quum ex Academiæ noſtræ Chartis liquidum ſit nomen illud frequenter a noſtris Regibus antiquiſſimis vſurpatum fuiſſe.*

u *Novimus enim qui homines (alicujus quidem notæ ſed frontis nullius) ſic apud exteros comminiſcentur, eſt mirum qui*

non oportere. Quid ergo? Num hoc est in celeberrimo Theologorum senatu quærere, *an Angeli habeãt aures?* Aures quidem habent Bœôti illi, qui ista calumniantur: quod pecudum genus, licet ita benè auritum, pessimè tamen cum audiat, de rebus optimis non potest non pessimè loqui. Alterius quæstionis scrupulum submistrabat quædam væcordia curiosiorum, qui, Peste gravissimè tum sæviente, affirmarunt Fidelium neminem, nedum Ecclesiæ Pastorem, eorum cõsortium fugere debere, qui ex morbis quanquam certissimò pestilentibus decumberent. In quibus ventilandis, sub præsidio eximij Procancellarij, Respondentis munere defungebatur acutissimi vir ingenij *Dominus Iohannes Aglionbi*, Sacræ Theologiæ Professor, & *Aulæ Sancti Edmundi* Præfectus. Opponentium partes obibant *Dominus Doctor Holland, Regius Theologię Professor*, *Dominus Doctor Thomson* Decanus Ecclesiæ *Windesorienſis*, *D. Field* Regi à sacris ministerijs, *D. Harding* Regius professor in lingua Hebræa, *Doctor Rives* Custos *Collegij Novi*, *D. Airy* Præpositus *Collegij Reginæ*: quorum numero accensebatur perillustris vir

Dominus

ominus Gordonius Huntleus Deca-
Sarum regio Scotorum ſanguine
indus, quem multiplici doctrina
uteque inſignem nuperrimè Sacræ
eologiæ honore Doctorali deco-
rat Academia, ſtatueratque com-
ni decreto, vt ei in iſtac diſputatio-
n celebritate, Doctoratus inſignia
derétur, eo conſilio, vt Rex aliquas
tiquiſsimæ ſuæ Academiæ conſue-
dines præguſtaret. Iſta creationis
am ſic appellant) ſolennitas primò
agitur, quam inſigniſsimus in Sa-
Theologia *Profeſſor Regius* (cu-
id munus eſt) à ſuccincta conci-
cula (pro more) exorſus eſt, qua
am *Pauli* aureolam ſententiam di-
ide explicuit, x. *Qui benè miniſtrāt* x *Ad Tim.*
dum bonum ſibi acquirent, & mul- *cap. 3. v. 13.*
n fiduciam quæ eſt in Ieſu Chriſto.
qua, poſtquam Principes ſuis
emque ſigillatim eulogijs breuiuſ-
lè celebraſſet, luculenter expoſuit
anta cura prudentiaque prouideri
orteat, vt dignitatum Graduumque
rrogativa conſervetur ijs eiſque ſo-
, quibus vitæ, virtutum, literarum-
e merita ſuffragantur ad honores
n in Repub. tum in Eccleſia, &
ademia conſequendos. Ijs verò,
ſibi præmij ſpem proponunt, mul-
tiplicia

plicia etiam officia, & quasi boni ministerij proponi scalam qua [illegible] dant, fidelitatem, scientiam, zelum fortitudinem, sanctimoniam, [illegible] dentiam, perseverantiam, perfectionem, sine quibus gradibus ad gradum præmij non licet ascendere. Quorum omnium sigillatim quum in clarissimo *Gordonio* viuam imaginem exhibuisset, verissimisq; cum laudibus retulisset qui illustrem stemmatis [illegible] gloriam, Theologicæ Professionis accessione auctiorem reddere studuisset, eas tandem Ceremonias adhibuit, quibus Doctoralis in Theologia Inauguratio perficitur: quas, quia ab aliarũ Academiarum vsu non nihil discrepent, forsitã attexi cupiet quisquis.

Primò *Purpurę* (quâ induitur) *chlamyde* etiam humerali superadditâ datur: vestis ea olim y Imperatoribus & Regibus peculiaris, & etiamnum quandam Regiminis, Majestatisque communionem arguit. Nec mirum: *Theologia* enim cum Regno semper conjuncta fuit, non inter ζ *Ethnicos* tantùm sed etiam *a Israelitas*, [illegible]

y *Ideo enim Iulianus Majestatis insigne vocat Marcellin. l. 21. hist. & pannus iste Anglis Imperialis dici solebat. Mat. Paris in H. 2. f. 444.*

z *Persas Cicero l. 1. de divinat. Ægyptios, qui ex sacerdotum numero Reges eligebant, Romanos, sic Numa & clarissimi omnes sacerdotio fũgebantur, Cæsar, Scipio,*

Antonius & inde ab Augusto Cæsares fuerunt pontifices; sic & titulus communis erat, Reges enim sacrorum dicti; & coronas etiam aureas Sacerdotales memorat Tertull. de idolat. *c.* 18. *a* Moses, Dav. Sol.

ter quos, qui optimi Reges optimi semper Theologi; nihilq; olim & inter *Iudæos* & posteà inter *Christianos* frequentiùs, quam vt Regũ filij Stemmatis & Sacerdotij gloriam conjungerent: & ô felicem jam Britanniam tali potitam Rege, qui Sacerdotalem Civilemque vná gloriam in persona Regia *b* commistam esse & intelligat & agnoscat! Quid dico Reges Regumque filios? quum *præpotentis Dei filius* nihil putarit tanto se Rege dignius quàm *Sacerdotium*, quum se totum sanguinis purpura indueret, vt *Regiũ Sacerdotiũ* in Ecclesia stabiliret. Quo magis purpuratos Theologos reminisci oporteat, vt illius magnanimi *c* *Cardinalis Arelatensis* similes sint, qui cum Papæ tyrannidi in Concilio *Basilensi* non sine periculo suo se opponeret, palám professus est, *eo se animo purpurã induisse, vt semper recordaretur (si quando opus) pro d Ecclesia Christi sanguinem effundendum.* Eorum verò Cardinalium vt sine dissimiles

b Car. Sãçor. Regia dignitas non est merè laica, sed &c.

c Vt refert (qui acta concil. Basil. scripsit) Aen. Sylvius, qui ipse postea Papa erat dictus Pius secundus.

d Innocentus *quartus Papa qui trophæum habet in Vaticana erectum quod* Fredericum *secundum Imperio priuaverit aliumq; elegi Imperatorem iusserit) primus dicitur Galerum rubrum Cardinalibus dedisse, vt cogitarent sanguinem pro Ecclesia Romana effundendum Angel. Rocch. in Vatican descrip.*

les, de quorum purpura argutè vtreq[...] ille. (*galer*

Semiviros quicunque patres radiant[...]
Conspicis, & rubræ syrmata lon-
ga togæ.
Crede mihi, nullo saturatas muri[...]
vestes.
Divite nec cocco pallia tincta vide[...]
Sed quæ rubra vides, sanctorum cæ[...]
virorum.
Et mersa insonti tota cruore made[...]
Aut memor istorum, quæ celat crimi-
na, vestis.
Pro dominis iusto tacta pudore rub[...]

Istiusmodi quidem purpurâ non indi-gent exteriori, qui illius *Antipatr[...]* sunt simillimi, quem *Alexander* di[...] *intus totum fuisse purpureum.* In Br-tannia verò nostra præter Principe[...] quatuor tantùm sunt eorum ordine[...] quibus purpuræ jus & prærogati[...] permittitur, *Proceres Parlamenti, Do-ctores Academici, Præfecti Civi[...]tum, Iudicesq;* quos penès vitæ neci[...] potestas.

Pileus etiam quadratus (coro[...] vice e ad Purpuram accedens Regi[...] (nam & coronâ aureâ Pythagoras[...] Schola vsus dicitur) quod secundu[...] est Doctoris inaugurandi insign[...] Theologis communis est cum su[...]

[...]e Pileum etiã Doctoralem olim Coccinei fuisse aut rubri coloris (vti & Cardinalium probabile est ex ipso nomine Pyrreti *(sic Pileum nominant Jurisconsulti) quasi* Pyrrhetum. *Sic Augustinus loquitur de pileo rubro quod* Pyrrhum *dicitur, & quod Episcopum decreuit, Augusto in oratione quadam ad populum Hospin. de origine Monach.*

mis Regni Iudicibus, quos (vt videtur) toto veſtium apparatu conformes eſſe voluerunt majores noſtri vt & *Iudices* Theologorum ſanctimoniam amplecti ſe debere intelligerent, & *Theologi* ſcirent ab ipſorum labijs pendere vitæ atque necis animarum poteſtatem. Dignum quod ſeriò cogitent qui ovicularum animulas tantilli æſtimant. Regalem verò pilei Doctoralis prærogativam teſtatur ipſum jus Imperatorium, quod f docet licere Doctori etiam in præſentia Regis pileo indui. Cui Academiæ Oxonienſis Prærogativæ, placidè jam tum aſcenſum præbuit Clementia Regis, quâ potentiſſima Majeſtate præſente, omnibus licet Regni ordinibus, pro debita humilis officij ratione, exuto Capitum regimine adſtantibus *Gordonius* tamen pileo honorifico vtebatur; quod eo magis huic Inſulæ conceſſum videri debet, qua eſt vt fortunæ, ita & mentis & linguæ *g* liberæ ſymbolū, quo induti cuiuſquam viventium gratiæ potiùs

Inſigniis D
ctorum poteſ
Doctor vti,
etiam vbi eſt
Princeps Pe-
leſnard. de
Doct. part.
q. 3. Inſignia
autem Doct
rum ſunt Tc
impoſitum,
Liber Annu-
lus, &c. Alci
at. parereg. l.
8. c. 10.
g *Pileus apu*
Romanos li-
bertatis indes
ideo Bru-
tus à ſe &
Caſſio patri-
am in liberta-
tem vindica-
quàm *cans nummos*
curabat cudi,
ſignatos pugionibus & pileo. Dio, 47. Et noſtro ſæculo honorificum habetur capite cooperto eſſe, cum ſervile ſit diſcooperto ſtare.

Pharaonis Exod. 9. 10. Aleiat. Anulus in dito puri tibi onitur auri, Hoc quia sic acto partus Equestris hos. *Nec a- ud veteres Romanos tantum, sed apud Carthaginenses idem obtinuisse testatur Arist. Pol. 7. c. 2.*

quàm veritati velificari erubescerent; sed potiùs in cathedra *Mosis* sedentes, *Mosis* libertatem magnanimitatemque retinerent, qui nec *h* præpotentis Regis, nec in solentis populi scelera metuebat redarguere Quod vel audacter præstare possint, si, vt vestis, ita & vita verè sint quadrati, & adversus omnes mundi impetus immobiliter constantes. Quod quò animosiùs præstiterint, eò militari præmio digniores evadant. Aureus is est anulus *i* Equestris & meriti, & honoris index, quod tertium Theologo Doctori symbolum traditur. Semper enim in Republica tuenda *k* communia erant officia literarum, & armorum, ideóque communis etiam honos: nec plus lucri Respublica consequitur à Militia, quæ foris hostes expellit, quam à *Theologia*, quæ *l* domi cives compescit, retinetque in obsequio erga Regem cùm æthereum,

k Id veteres significarunt quum eandem Palladem sapientiæ Deam & armorum finxerunt

tum

idemq; voluerunt esse Herculis & Musarum templum, & Coronam lauream tam Doctorum quam Ducum mercedem Gell. 18. c. 2. l Solidissima Regiæ Politiæ basis est verum Dei cultum ubi vis stabilire, alias qui potest aut Deus Reges beare à quibus negligitur, aut populus fideliter colere, qui de obsequio suo non recte instituitur.

tûm secularem. Quam sacram literarum in Imperio regendo potentiam, sensit & potentia, & literis *Cæsar* illustris, qui, eo nomine, *m* altera manu gladium, altera librum tenens depingebatur, cum hac Epigraphe, *Ex utroq; Cæsar.* Istam autem Equestrem in Academicis Professoribus dignitatem præter alios, decreto sancivit *Carolus Quintus* Imperator, qui cum *n* Bononiæ diademate *à Clemente Septimo* indueretur, non Equitum modò, sed & Comitum prærogativa perpetua atque insigni Professores Academicos insignivit. Quod ita consonum est cum Iuris publici præscripto, vt nõ *o* Iustinianæi modò, sed & *p* Britannici nostri Fœciales, eos qui aliquot annos *q* Professores Academicos egerint, agnoscant censendos esse in ordine *Illustrissimorum*, *r* quo titulo post principatum nullus sublimior agnoscitur. Sed vt Equitem in Theologo nostro planè agnoscas, ecce ocreis procedit indutus, (id enim apud nostros Oxonienses insigne quartum Theologi

m *Paradin. in Symbol.*
n *Middend. Academ. lib.* 1. *cap.* 6.
o *Cassanæus Purpuratus, alijq.*
p *Segar, alii Norroy, lib. inscript.* Honor, military and Civil. 4. c. 20.
q *Nam non modo sublimiores illæ quæ habentur Facultates eo in honore erant, sed & Sophistæ, quo nomine Philosophi intelliguntur, & Grammatici tam Græci, quàm Latini, vt patet ex lege citata valent.*
r *Nam summi Regni ordines dicuntur tantum illustres, Iudices regni, spectabiles, Vrbani magistratus Clarissimi, &c. Segar loco citato.*

Theologi Doctoris) quoad militiam ſuam ſe expeditum indicet; vt qui jam in faſtigio Academicæ dignitatis conſtitutus, idoneus ſit, qui ſtatim evolet vt etiam in Eccleſia emineat. Scilicet is primus Academiarum finis, vt inde tanquam ex Equo Trojano, petantur Duces militanti Eccleſiæ. Atque vndecunq; potiùs jam hauritur quam á fonte, eoſque r ovibus Chriſti jam præficiunt, qui Academiam nunquam ſalutarunt, & quos frequenter ovibus ſuis præeſſe nolint. Verùm ſi quis miretur cur *Ocrearum* ſymbolum præter aliarum omnium (vti arbitror) Academiarum conſuetudinem adhibeamus; intelligat is, nullam vſpiam Ceremoniam Academicam hac antiquiorem, vtpote quam ipſi Sancti *Benedicti* ſæculo acceptam referimus cujus diſcipuli cũ *Auguſtino Monacho* Angliam a ingreſſi an. 596. hoc inſtitutum à primo inſtitutore habuerunt vt *Occeati incederent*, & hoc ſui a nos acceſſus teſtimonium reliquerunt, tantumq; olim (quum nondum adeò cõtaminata eſſet eorum religio) *Benedicti* familiæ, *Neoto* præſertim *Aluredi* adjutori atque *Alcuino*, Academia noſtra tribuit, vt *Sanctæ Scholaſticæ* (quæ c *Sanctæ Benedicti* ſoror

Hinc Academiarum ruina Eccleſiæ labes, annon & Reip. periculum?

a *Hoſpin. de orig. Monac.*

b *Sabellic. Æneid. 8. l. Antonin. tit. 15. cap. 14. perag. 8. Polyd. To.*

c *Et illa fratri adiutrix fuit in regula inſtituenda. Hoſpin. de orig. Monac.*

d *Ex antiquis Academiæ monumm.*

rat) celebritatem religioſè inprimis coluerit & antiqua *Benedictionorum* apud nos benemerita *c* literis antiquitùs conſignavit. Quinto traditur Sacer Bibliorum Codex, genuinum Doctoris ſymbolum, ſine quo nec rem habet, nec titulum meretur. Hoc etiam olim *f* Regibus inaugurandis tradebatur; illi, vt lingua, iſti vt ſceptri poteſtate veritatem Evangelicam non protegerent modò, ſed etiam diſſeminarent. Nec enim libro ſacerdotis ſed *g* labro conſervatur ſcientia; ideòque ijs, tanquam falſarijs, dica eſt intenda, qui, aut doctrina vacui libri inſigne geſtant, aut poſt ſymbolum acceptum, quaſi ſummum dignitatis montem aſſecuti *h* deſides requieſcunt. Quid enim magis abſonum quàm eos Doctorum nomine gloriari (quales in regionibus tranſmarinis i Codicillares illi) qui literis non ſuis ſed Regijs illud nomen metentur? Aut illuſtres,

c Ex *lib. lite*
Antiq. Aca
f Deut. 17.
18. *requirit*
vt Rex ſingu
vitæ ſuæ die
bus in eo lege
ret & omni
ejus mandat
obſervare ſa
tageret.
g Malac. c.
v. 7. *Ideo*
Mucius Sce
la ipſe Pont
fex Pontifi c
dictos cenſu
á poſſe &
cere, (etſi E
tym. merito
diſpliceat V
roni) ſed vo
luit is non m
do petitos e

Sacerdotes ſed peritiam ſuam exercere. Pompon. L
tus, de Rom. Sacerdot. & Bebelius de Rom. Mag
h Sic Romani duces poſt triumphum comparatum o
ſe dare ſolebant. Sed merito laudibus effertur Ca
qui nihilominus operam reip. navabat. Pomp. L
Comp. Rom. hiſt. l. 2. *i De quibus vide Middendor*
l. 1. *c.* 7. *Guidonem alioſq.*

Petr. Anbor. Proœm. 6. Quanuam Zabarele iudicio acile eſt doſtoratum meeri. Nam vbi n Clement. c. le Magiſt. nentio doctriæ in ÿs, ſufficientis ad Gratum. Nota inquit Zab. n voce n ſufficientis quod n Doctore ufficiat doctrina ſufficiens, non emiens requiritur. *Doctum Scævolam.*

Ex lib. vet. Stat.

Lib. cit.

21. Hen. 13.

ſtres Academias ea putida indigere Petrik *Rebuſſi* excuſatione; *quod interdum indignos dignitate graduum honeſtent, eò quòd ſperent eos poſtea melius ſtudium adhibituros, vt gradu & nomine ſuo digni evadant.* Quòd ſi fortè apud nos hujuſmodi aliquando Codicillares, non *Academicâ* ſed Regiâ *gratiâ* aut quavis alia Titulũ Doctoralem aſſecuti fuerint, ſolebant olim Majores noſtri eorum memoriam nominatim poſteris ſcripto tradere, eoſque *Cereorum Doctorum* notare titulo, quia ſub cera & ſigillo Principum, dignitatẽ invaſerint; addito elogio, quod a *quemadmodum cera ignis probationẽ ferre non poteſt, ita nec eorum ignorantia examinis Academici ferveré ſuſtinere, Taleſq; plerumque Mendicantes fratres fuiſſe.* Quantum autem Academico examini Reges noſtri tribuerunt videre eſt ex *b* ſtatuto Regni, quæ maiori ẽ concedunt prærogativam Doctoribus Academicis quibuſcunque Cereis, tametſi peculiari Regis gratia ita promotis. Iſtis inſignibus ceremoniæ ſuccedunt aliæ: primo oculi, quo Pater purpurato filio (

eni

c enim in loco initiandus haberi solet) non modò suum, sub cujus præsidio tantus eminuit, amorem testatur, sed & matris Academiæ, tantâ filij gloriâ triumphantis, vnáque etiam ad ejusdem amoris vinculum in Ecclesia Dei, evitato omni schismatis contagio, conservandum cohortatur. Solennis tandem benedictio sequitur, quâ illi in Ecclesia, & per illum Ecclesiæ fausta omnia comprecatur: & vt pro præteritis virtutibus ab Academiâ gloriam istam consecutus est, ita vt ex futuris ejus benemeritis Academia viciſſim gloriam consequatur, vota nuncupantur.

c *Obtinuit enim vt deinceps eum semper patris honore & nomine colant, cujus munere gradum consequuntur, & inter Magistros Inceptores in Artibus Senior Procurator semper Comitiorum pater dicitur.*

Postquam ista multâ ceremoniarum solennitate, magnaque Principum omniumque spectantium voluptate peracta sunt, nihil jam restat, nisi vt is, qui jam plenariam Cathedræ Doctoralis possessionem adeptus est, aliquod sui experimentum suo tanto titulo, tantâque Academiâ, sed tanto impsimis Iudice, & spectatore dignũ, ex sua Cathedra exhiberet. Idq; mox reliquos inter Athletas disputando cumulatè præstitum. Exantlato enim inaugurationis negotio, classicum canitur, & *Hollandus* provocat ad certamen, thesibus palam denuntiatis quas

respondens, nequis de sensu scrupulus subesset, primò versibus, pro more Academiæ (quæ illum Poetis honorem semper detulit) explicabat. Priorem istis,

Non benè conveniunt Sanctis, nec talia piscunt
Cœlestes animæ, quæ tribuenda Deo.
Angelus, aut Sanctus cordis secreta videre
Si poterit, poterit Sanctulus esse Deus.
Solus corda Deus scrutatur, pectóra solus
Ille videt, Sanctis clausa, recluſa sibi.

Alteram istis:

Publica communi mandata est cura Ministro,
Non ovis unius, sed data cura gregis.
Pestè laborantem cum visis, publica liquis
Munera, deperdis spemque gregemque simul.
Si moreris pastor, pecori tum succus ademptus,
Et via, nocturno stat patefacta lupo.
Nulla futura salus si sit, ni si viserit ægros
Peste graves pastor, nulla futura salus.

Oratione deinceps, elegantiori dicam, an intimâ Theologicæ speculationis medullâ refertiori? ita omnes excussit veritatis rimulas, latebrasque falsitatis, *Bellarminianæ* præsertim, vt si Cardinalis præsens suas sycophantias, quasi detractâ larvâ, omnium

explosui

explosui vidisset expositas, nisi omnē prorsus modestiam exuisset, vultum biteto suo rubicundiorem prætulisset. Sed quis ab ea fronte verecundiam expectet, quæ Babylonici Scorti pigmentis & figmentis polluitur, quæq; Bestiæ charactere vstulata, , adversus ista liquidissima sacræ veritatis oracula se obduravit? z *Tu nosti solus animū filiorum hominis.* a *Quis hominum novit ea quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui est in eo?* b *Fraudulentum cor ipsum supra omnia, quis cognoscit ipsum? Ergo Iehova scrutator cordis, probator renū, &c.* Ex quibus orthoxus pugil noster istam solius Dei cordi-scientiam ita solidè asseruit, omnésque in Sanctis & Angelis cognoscēdi rationes, ita subtiliter perscrutatus est, vt omniscię revelationis nulla (quam isti somniant) speciuncula compareret; speculum verò quod finxerunt, quo in Dei facie omnia cernerent,

c *Postquam arma Dei ad Vulcania ventum est,*

——glacies seu futilis, ictu
Dissiluit, fulva resplendent fragmina arenâ.

Parique eruditionis genere Pastorum officia loco secundo enucleavit: à quibus ita omnem diligentiæ vigiliarumque

z 1. *Reg. c.* 7 *v.* 39.
a 1. *Ad Cor.* 2. *v.* 11.
b *Ier. c.* 17 *v.* 9. 10.
c *Virg. Æneid. lib.* 12.

Ilarumque induſtriam exigebat, vt intelligerent tamen ſe publicos eſſe in domo Dei patres-familias, & propria inprimis ſaluti oportere conſulere, vt alijs ad ſalutem ęternã quàm plurimis quàm diutiſſimè poſſint prodeſſe. Quæ omnia quàm argutè tractarit, quid refert verbis meis indicare? quum Doctiſſimus Rex (cujus acerrimo judicio nihil vnquam limatius) nullam voculam aut cauſæ defuiſſe, aut redundaſſe palàm diceret, hominiſque acumen *d* nomini conſentaneum eſſe planè *Aquilinum*. Et certè talem oportuit eſſe eum, cui jam, vt Æneæ olim, tam ſtrenuorum fratrum,

e--ſtipata cohors foret obvia, Martis
Progenies ſeptem numero, ſeptenaq; tela
Conijciunt.---

tam ſpectata virtute, peritiáque Antagoniſtæ omnes, vt ſeptemplici *Aiacis* clypeo munitum facilè agnoſcerent,

f qui niſu immotus eodem
Corpore tela modo, atq; oculis vigilantibus exit.

Hollandus enim *Gordonius*, *Fieldius*, & *Rivius*, primæ Theſeos propugnaculum oppugnant; Secundæ, *Thomſonus*, *Hardingus*, *Airayus*: tãto omnes impetu & telorum acumine, quanto

dia

d Dictus enim Æglionby. Ægle autem lingua patria Aquilam ſignificat.

e Virg. Æn. lib. 10.

f Virg. Æn. lib. 5.

dia veritas, etsi vinci nescia, obrui tamen poterat, nisi tantum propugnatorem inveniſſet; adeò vt quum eruditionis eximiæ fructum ſemper vbertimum ſinguli percepiſſent, tum nullum vnquam ſplendidiorem, quàm quòd vnico hoc negotio duo reportarint ſplendidiſſima præmia; alterum, quòd Regem (quo nunquam melior) intima conſpicuaque voluptate perfuderint (quid enim apud bonos optabilius, quàm in communem gaudij ſui fontem aliquod viciſſim gaudium regurgitare?) Alterum, quòd apud Regem (quo nuſquam doctior) non modò cenſuram, & quaſi limam ferre potuerint, ſed benigniſſimam etiam exiſtimationem, & amplam laudem referre. Neque verò quis expectet aut hîc, aut in ſequentibus, prolixam argumentationum replicationúmq; ſeriem contextam; eam propter multiplicem varietatem, (quæ ipſa volumẽ juſtum expeteret,) hiſtoriolæ hujus anguſtia non admittit; quantò minùs orationis meæ, quinimò & pectoris mei, anguſtia complecti poteſt illas in Rege, &, vt verè dicam, Regum miraculò, immenſas laudes, non modò inauditi candoris, quo literarij Athletæ tantum & tam benignum approbatorem

rem habuerunt, sed etiam eruditionis admirabilis, cujus & hoc tempore, etiam deinceps sæpiùs in omni genere scientiarum, *Theologiâ*, *Medicinâ*, *Iurisprudentiâ*, *Philosophiâ*, tam illustre è sublimi solio testimonia exhibuit, ut parca jam nimis videri possit ea *Mercurij* gloria, quâ, quòd Rex, Philosophus, Theologus esset, *Ter Maximus* dicebatur; adeo vt jam eximij literarij Professores, qui tam præpotenti auctore beatos se censebant, tam præclarenti Doctore se judicarent beatissimos. Nec enim vllum argumenti jaculum jam contortum est, cujus illevires subtilissimè, non pensiculârit, quem tacentem summâque Majestate assidentē, *Magnum* putares *Alexandrum*, eundem loquentem majorem crederes *Aristotelem*? Aristotelem dico? id quidem magnum; id tamen (ne tamen assentor,) nihilum: ausim eum asseverare, quantum recondita Theologiæ mysteria minutijs Philosophiæ anteponuntur, tantò Regem, Theologorum Principem, Principi Philosophorum anteferendum.

Quum *Iacobum* sacra manu Sacra Biblia è solio solicitè pervolventem contuerer, quum citata vtrinque testimonia accuratè excutientem, quum argu-

rgumenta objecta solidè refellentē, videre mihi visus sum, aut *Mosem*, vt sceptro sic eloquio, Pastorem populi; aut *Davidem*, quum Prophetam, aut *Solomonem*, quum ageret Ecclesiasten. Si quis nimiùm me adulatoriè in tanti Principis laudes lascivire censeat, aut grādiori oratione vti, quàm res meretur; intelligat is (vt olim de *Crasso* & *Antonio* dixit f *Cicero*) *se ex ijs esse, qui aut illū non audierit, aut iudicare non possit*. Cujus ex divinis sermonum areolis, si quos collegero flosculos, aut currenti potiùs pollice decerpsero, vt ei, etsi nequaquā parem gloriam tanti ingenij sublimitati, at pro meo tamen studio meritam gratiam debitámque referam, prudens facti mei interpres id mihi indulgebit non invitus, quod de eodem g *Crasso* à se descripto postulat *Marcus Tullius, vt maius, atq; divinius* de Iacobi *eloquijs, quàm quātum à me jam exprimitur, suspicetur. Nec enim qui squā nostrū, quum libros Platonis mirabiliter scriptos legit, in quibus ferè Socrates exprimitur, non quāquam illa scripta sunt divinitùs, tamen maius quiddam de illo, de quo scripta sunt, suspicatur*; Quod tantò magis mihi postulandū est, quantò, & scripta mea *Platonis, Tulliq;* inferiora,

f *Lib. de Orat.* 3.

g *In initio l.* 3. *de Orat.*

&

& *Iacobus Socrate, Crassoq;* sublimior. Verùm enim verò Academiâ illa tam devotissimo Mecenate indignam existimarem, si exemplum hoc tam sine omni exemplo splendidum, toti orbis notitiæ, taciturnitate sua defraudaretur. Illud præ ceteris præterire non possum (cujus nec vnquam possum obliviscì) quum è Theologis jam opponentibus vnus, Pastorum de invisendis peste! laborantibus officium ex eo *Iacobi* Apostoli loco astruens, h *Infirmatur quis inter vos? accersat Presbyteros, &c.* Regem in sejo cõspicuum dedisse testimonium illius consilij, quo *Henricum* filium in illo Libro aureo, & verè βασιλικῶ accedere nititur; vt *in Scripturis Sacris legendis* (audite hoc Pontificij & incudute) *peritus, & expeditus Textualis, esse satageret.* Loci enim citatu manu adinventi, & alta voce prælecti circumstantias omnes tam Theosophica indagine ventilavit, vt *Divũ Iacobum* Iacobi Divi oraculum enucleatè exponentem, maxima cum voluptate, sed incredibili admiratione susciperent Academicorum etiam doctissimi.

h Iacob. c. 5. 14.

" Ea *verò* omnia quæ sacris " literis continerentur, vt non homi-

hominum, ita nec omnium
temporum propria censenda
esse *monuit.* Eam quidem fu-
isse temporum Apostolicorum
conditionem, propter mi-
raculosæ charismæ sanationis,
quo tum Deus Filij sui nas-
centem Ecclesiam confirma-
re voluit, vt Presbyteri tunc
temporis quosvis morbis de-
cumbentes, non modò sine
suæ salutis periculo, sed cum
istorum etiam frequenti re-
valescentiâ invisérent: & i-
stis id circò sæculis, vnctio-
nis symbolum quàm quoti-
dianum, tam etiam fuisse sa-
lutare: Istarum verò ceremo-
niarum necessitatem ab his
Ecclesiæ nostræ temporibus
tantùm abhorrere; quantum
à primitiva istâ miraculorum
frequentiâ longissimè recess-
imus. *Vnde evidentissimâ ra-*
tionis luce ex ipsissimo con-
texu

" *textu comprobavit* hanc Apo-
" stoli pręceptionem Ministri-
" nostrorum tēporum non co-
" petere, eò quòd illi, de qui-
" bus Apostolus loquitur, ac-
" cersebantur quidem vt pre-
" carentur, sed vngebāt vt sa-
" narent. Quę ratio evidentis-
" simè evincit, vnctionis pon-
" tificię sacramētum huic loco
" innitî nullo modo posse, cum
" ipsi Pontificij agnoscant se
" non vngere vt ęgrotos sana-
" rent, sed vt morientibus vi-
" aticum exhiberent. Illud e-
" nim sanationis donum cum
" jam (etsi non rarò se habere
" *i* mentiantur fanatici homi-
" nes) non habēt, ideo pręcep-
" tum hoc presbyteros acces-
" sendi extraordinariū fuisse,
" & ad nostros jam minimè
" pertinere, nisi fortè se etiam
" corpore medicos profiteren-
" tur, qui esse debeant anima-
rum

i Historia Iesuit. de rebus Indicis. Petrus Maffetus & Epist. Iaponicæ. Nec certe ratio fert vt Iesuitæ sacrificulique sperent vnctos suos evaluros manum Dei percutientem quum vncti ipsius Dei ægre possint evadere manum Iesuitarum Sacrificulorumque percutientem.

um. Nam vtriuſque etiam „
Medicinæ peritiam habuiſſe „
lius ſeculi Presbyteros mihi „
iuſquam probabile videtur, „
& de Divo Luca, Medico „
imul & Evangeliſta, planè „
onſtat) quandoquidem vt „
empora tum erant, quum „
ullum vnquam capitalius o- „
cium eſſe poterat, quam de „
eligionis cauſa inter Ethni- „
os & Chriſtianos; certiſſimi „
es erat periculi ſi fideles „
morbis affecti, ſe vitamque ſu- „
am infenſiſſimorum hoſtium „
curæ committerent. Sed æ- „
quum potiùs erat, vt qui in- „
ter ipſos authoritate & do- „
ctrinâ pollerent (quales erant „
eorum presbyteri) ijdem eti- „
am vtramque curam vtriuſque „
ſalutis, tàm æternę, quàm cor- „
poreæ ſuſciperent quo pacto „
ægros ſuos meliùs poterant, „
ant ad vivendum iterum con- „
firmare „

" firmare, aut ad moriendum
" (si sie Deo visum) præpa-
" rare.

Cui solidissimo Regis de Apostolico sensu judicio quum judicium *Sancti Augustini* (libro qui *Speculum* dicitur, illud ad sua tempora accommodantis) modeste opponeretur (quamquam *Gregorii* potiùs *Magni*, quàm *Augustini* scriptum illud fuisse ostendebatur) subjecit Regum vt Doctissimus, ita mitissimus, Pertinere quidem etiam dum, quantum quantũ cõmode fieri possit sine periculo, sed vt relevarent orando, non vt vngendo sanarent quod fieri non potest sine miraculo.

Digna sententia Orthodoxo Regi hisce præsertim sęculis, in quibus post explosa fictorum Sanctulorum miracula vetera novæ succrescunt sanationum *k* imposturæ, eorum præstigiis præsertim indoctæ, qui se Patres Sodalitij Iesu venditant, vt veros sodalitii Iesu filios procliviùs fascinare possint quiq; *l* mulierculis (quas pro studio semper complecti solent) corporis medelam pollicentur, vt earum animas

k Quales per multas hic in Anglia publicis tribunaliũ judiciis detectas egregie describit Harsinettus libro inscripto. The Imposture of the Romish Church.

l Nam earum fere solaram curam suscipiunt, vt eodem libro verissime declaratur.

as æternùm trucident. Quorum
ediſſimis fraudum incantamentis,
eterorum Regum Chriſtianorum
renitates imponi ſibi minimè per-
itterent, ſi Britannici Regis in ſa-
is Dei oraculis idque *m* Dei juſſu e-
oluendis, exemplum velint ſequi,
metſi illius in illorum myſterijs in-
agandis ſublime ingenium, aſſequi
eſperent. Sed Papa illud prohibet,
ocem Rege indignâm! qui juſſa Pō-
ficia curet, divina negligat; ſcilicet
formidans ne ab offenſo Capitoli-
o Ioue, vel Anathematis fulmine ad
na Tartara præcipitaretur, vel pul-
re tormentario ſulphureoque in
mmum æthera diſploderetur. Vah
nfernalem & Ignivomam Ignatij
bolem à Romanâ lupâ educatam.
elligant tandem Orbis terrarum
rincipes noſtro periculo, quibus ar-
rnentis ſuadeat Pontifex, & quàm
a, quàm mitis, quàm charitate (ſi
ijs placet) plena ſit Religio Roma-
enſium; quibus pietatis officia ſunt,
gna evertere, Reges trucidare, *n*
ulgarem cædium modum dedigna-
, nova, incredibilia, diabolica excō-
itare, vt ſimul, & nictu oculi, increbilis numerus Principum Nobiliumque, quibus terrarum Orbis vniverſus

m Deut. 17. v. 19. 20.

n *Sic & eorum Athelta Simon Comes Monteforten-ſis, cui quod centum millia Albigenſium Hæreticorum (ſic pios notant) trucidaſſet, & 80 iam tradidiſſet Sixt. v. Tropheum ſtatuit in Vaticana, &* Chriſtianiſſimi *titulo donatur. Angel. Rocchа deſcript. vatican.*

versus selectiores non habet, lan-
bili exitu cõtrucidarentur. Certu-
& indies nova exempla fidem fac-
quod vbicunque Iesuita est, *Gar-*
est, Regum proditor est, scelerum
chinator est. Sanctiores vos (*Be-*
Sacerdotes) qui vestra corpora cr-
liter cõscidistis, sed vestra tantùm;
vltra vota illius olim Tyranni,
ictu totius Reip. jugulum confo-
Sentiet fortè, licèt serò Nobilis-
gens vicina, se quum Iesuitici st-
tij monumentum destrueret, non
constantiæ modò suæ Troph-
extruxisse, sed veteris etiam pa-
dij, nova exempla acceleravisse. Sed
olim *Iacobi Deum* se peculiari cu-
vocari voluit, idem eodem num-
eodem nomine se *Iacobi* nostri De-
esse Tutelarem patefaciet perpe-
quodcunque Esauus Antichristian-
& Papicolarum infernale agmen
bolicè machinetur.

At quo rapior, dum recordor
cij mei, obliviscor instituti. Nih-
minus, illud & jure meo superadd-
quod aureo hic asteriſco videtur
indignum, quodque & tum public-
aliás semper privatim, in Reg-
ceptante mirari solent omnes,
adeò veritatis indagandæ studi-

ri, vt quum tantâ ſit Doctrinæ in-
nijque ſubtilitate, vt refelli facilè
on poſſit, tantâ tamen ſit facilitate
ſibi contradici non modò patiatur
ilè, ſed etiam cupiat. Nec enim vi-
mus ſub ejuſmodi Rege, nec eo ſe-
lo, quo tanti ſit periculi *contra eum*
ribere (vt inquit ille) *qui poteſt pro-*
ribere; at nec illi jam contradicere,
i poteſt & aquâ & igni interdicere;
deò noſtrum hunc Imperatorem ali-
num eſſe patet ab ea o *Adriani* Im-
eratoris (alias non illaudati) moro-
tate, ſuique ſupercilioſâ confidentia,
uam propter, veri ſæpius cognoſcen-
i beneficio ſe privabat; de quo non
lepide Phavorinus. *Neceſſe eſt* (in-
uit) *vt eum omnibus Doctorem ag-*
ſcam qui triginta habet legiones: ad-
ò proclive eſt principibus, non in li-
rarijs modò negotijs, quod fortè le-
us, ſed in arduis etiam Reipublicæ
nſilijs, ſibi præ ſui præfidentia, ve-
tatis aſſequendæ opportunitatem,
præcludere.

o Ælius *Spartianus in vita Adriani.*

Verùm *Cælo* jam ferè *medium ſol*
gneus orbem Hauſerat; ideòque toto
ſceptandi negotio, non minore
um gloria omnium Actorum, quàm
am voluptate Audientium exantla-
, viſum eſt pereximio Procancellario

rio (cuius id vti diximus munus) ex ceptui canere, & (pro more Academiæ) totam controversiam suo calculo definire: ne cui fortè auditorum illud contingeret, quod *p Sulpitio* Cottæ attribuit *Cicero*, qui audita subtili *Crassi* & *Antonij* concertatione, hæserunt animis penduli dubijque, eorum vtri credendum potiùs esset, an eorum neutri. Cujusmodi scrupulum omnem & orationis gravitate, & judicij, Doctrinæque (quibus plurimum pollet præstantissimus vir) soliditate, ita penitùs exemit, vt merito primas in Academica dignitate ei deferas omnes agnoscerent, in quo, omnium non scientiarum modò, sed & virtutum primas conspiciunt. Omnia verò illa Angelos atque Sanctos invocandi nugamenta ita conspectui omnium, explosuique exposuit & Pontificum Romanorum (qui istum Cœlitum cultum quasi præcipuam Religionis suæ Arcem, mordicus tuentur) vanitatem auaritiamque strenuè detexit, vt non modò Romanam illam *Sancti Angeli* Arcem cum *q Borbonio* itemm obsedisse censeres, sed etiam eandem & in eadem vnà inclusum Pontificem, funditus euertisse. Ea verò be-

p Lib. 1. de Orat.

q Guicciard. l. 8.

ta prædicavit regna (quæ autem illa, ſi non noſtra?) quæ, vt vnum Deum vnicè colunt, ita ab vno Deo amantur vnice & coluntur; quæ & pacem ſtabilem, & religionem puram poſſident; quæ cum Literarum tùm Armorum gloria florent, quæ (quod omnium ferè caput eſt felicitatum) Rege fruuntur potentiſſimo, tamen pacifico, rerum omnium copijs florentiſſimo, tamen vivendi moderato, majeſtate & ſplendore ſupra ſummos, facilitate tamen, & affabilitate infimis pari, Rege denique Piiſsimo & piorum fautore, Doctiſsimo, & Doctorum ſummo *Mecenate*, hoc eſt *Iacobo*, hoc eſt noſtro. Ita actis, Deo pro tanto Rege, Regi, pro tanta clementia, patientia, candoreque gratijs, quæ concipi potuerunt maximis, voluptate incredibili perfuſis omnibus, antemeridiani negotij penſum abſolvitur, Regemque omnes omnibus felicitatum votis, vnanimiter ingeminatis proſequuntur.

Ille verò, qui nullas vnquam dapes ſibi cenſuit jucundas: niſi quæ literarum ſale condirentur, præteritæ voluptatis recordatione, & grata futuræ expectatione accenſus, longæ ſe mora diſtineri non patitur; vt qui

ab epularum lautitijs festinando, ec-
dē se esse animo proderet, quo fuit *Al-*
phonsus Arragonius consuetam epu-
rum horam differendo; quo tempore,
consimili eruditorum colloquio di-
tiusculè intentus, cum ab esurientibu
Aulicis moneretur se ad mensam ex-
pectari, *nequaquam* (inquit) *hæ enim*
mihi dapes, hi convivæ; sensitq; mult
jucundiorem esse gustum ferculorum,
quibus anima alitur, quam quibus gu-
la saginatur.

Theologia quidem anima anima,
Iurisprudentia anima reipublicæ, &
Iacobus qui vtriusque saluti prospice
se debere intelligit, vtriusq; artes st-
dio quanto potest, maximo, & amo-
re affectat. Itaque pomeridianas ho-
ras Cæsarei juris professoribus impe
dit, assidentibus à siniſtra, Regi
fœminarum optimâ, & *Henrico* Prin
cipe; à dextra, Legatis vtrisque, ci
cumquaq; Heroinarum & Procerum
cæteròque vt diximus, cœtu spectabi
li. Prodierunt tum è reliqua Iurispe
ritorum familia, sex lectissimi pur
rati; *D.D. Byrd*, è *Collegio Omni*
Animarum, *D.D. Weston ex Ae*
Christi, *D.D. Martin* è *Collegio No*
D.D. Hussay Principalis *Aulæ Mag*
lenæ, *D.D. Buddē* è *Collegio Mag*
ne

zensi, D. D. L. Loyd è Collegio Omniũ Animarũ, vires suas experturi omnes adversùs Clarissimum virum, D. D. *Blencow, Collegij* q *Regalis Præpositũ*, Respondentem sub præsidio *Alberici Gentilis*, Regij Professoris plurima (scripta ejus testor) literaturæ varietate refertissimi. Theses duas proposuit Opponentium meritò primus *D. D. Byrd*, his Hypothesibus (more Iurisperitorum) descriptas. Primam,

Cajus, Civitatis Papiensis Civis, cuidam Iulio concivi suo obviam factus, cumq́ maximo impetu, gladio districto adortus fuit ab eodem Iulio, se contra vim illius defendente, interfectus, præsente tunc fortè, atq́ inspectante illius Civitatis Iudice. Paulo post, cum de hac cæde in iudicio quæstio esset, prodierũt quidam Testes, integræ opinionis & famę, qui prædictum Iulium & insidias fecisse Caio, & vim priùs intulisse testarentur. Quæritur.

An prædictus iudex ferre sententiam debeat secundùm probationes in iudicio deductas, cõtra veritatem sibi privatim cognitam? Affirmat Respondens.

Secundam.

Inter duos Reges vicinos diuturno bello inter se cõtendentes, inducię nuper fa-

q *Vulgo* Auryal *dicitur forte quasi* Aul-roial; *nam & collegium Regale & Aula Regalis olim dictum ab Ed. 2 Fundat inde est quod in chartis fundationis Coll. Regin. legitur fuisse antea Collegium Oxon. Regio nomine sed Reginæ nullum.*

ctę fuerunt; quibus inter cætera cau-
erat, vt vtriusq; regni subditis licer-
in hostili territorio tutò versari, vs-
ad certum diem in dictis induciys nom-
natũ; ita tamen, vt si post illũ diẽ quis-
quam ibi alterius ditionis subditus m-
neret, occidi iure ab illius loci incol-
posset. Quidam cum ante dictum pr-
stitutum ad suos redire parârat, & co-
ductâ navi, ab hostili portu solvisset,
quoniam alia recedendi via nulla era
in eundem portum, vi tempestatis s-
bitò exortæ, reiectus erat, ibiq; mane
coactus, donec dies induciis express
elabaretur. Quæritur.

An iste alienus, & hostis, con-
tra ius induciarũ priùs pact-
rum in hostili portu aduers
ventis detentus, iure occidi a
illius loci incolis possit?

Negat Respondens: & oration facunda (qua facultate plurimum pol-luisse semper habitus est) omnia ra-onum pondera, judiciorum exempla, Iurisperitorum testimonia, adeò copi-osè luculentérque congesit, vt nullam contrà proferri censeres potuisse vi speciem rationis, qua sententia tu propugnaculis communita convelle-retur. Atqui quid adeò munitum, quod Iurisperitorum machinæ, & ingeni

genia non labefactent? ita fit, vt dum acutiſſimi Opponentes vtrinq; arguiarum ſuarum impetu & ingenij quaſi fluctu Decumano irruunt, Iuriſconſulti, qui aliorum contentionibus terminos imponunt, ſuis item videantur non poſſe. Quod, cum in alijs eorum litibus levioris momenti frequens ſit, in iſtis tanti momenti controverſijs contingere mirum videri non debet. In quibus, duo quæ ſunt in rebus humanis maxima, quaſi die dicto, litigant pro Tribunali; Lex, & Æquitas; Conſcientiæ rectitudo, & Iudicij; bonus Civis, & bonus Vir; & (vt verbo dicam) ſalus hominis, & ſalus Reipublicæ: quæ cum conjuncta ſint, mutuaque inter ſe concordia conſonantia, reos ab injuria, Iudices à ſcelere immunes reddunt, vtróſque verò calamitatibus involuunt, ſi invicem diſtrahantur. Quæ enim homini acerbior lanıena eſſe poteſt, quàm cum *Meiio Suffetio*, opinionum quaſi bigis membratim diſtrahi, dum hac, Lex civitatis, illac, naturæ te incitet, hac Regis, illac Dei, te ſollicitet, & diſcruciet offenſio? Hæ enim in vtraque Theſi diſtractiones officiorum obverſantur; quorum jam æquabilitatem, quò acriori diſceptandi con-

tentione Cæsarei nostri concertato
res investigant, eò profundiùs in D
mocriti puteum veritas demergitur.

Sed ecce nobis è machina verè I
vem. Non enim interea Auditor p
rum attentus sedet Iacobus; at no
Auditor tantùm; omniáque non h
stiniani supercilio, sed judicio libra
suo, docuitque oratione & frequen
& ex conditissimis Regiæ sapient
thesauris deprompta, sublimius quo
dam esse intellectus donum, quo c
litùs imbuit Deus pectora eorum R
gum, quos charos habet, quàm quo
nostri ordinis homines, quantiscun
aut ingeniorum, aut industriæ vir
assequi possint, etiamsi doctissim
rum omnium monumenta suis lu
brationibus expilârint.

Testor te Dia veritas (*cuius ego*
stigia semper adoro) tantùm abe
quicquam vt Regijs (ne dum alter
cujuscunque lectoris) auribus dem,
contrà videam mihi impense met
dum, ne tantum in tanto Monarc
literarum splendorem, cognitionis
varietatem, orationis meæ mac
potiùs obfuscem, quàm coloribus
pingã. Hoc mihi (scio) tota apud
cohors Cæsarea suffragabitur, de
quæ tum agebatur, quæstionum
ter

teria, nihil vnquam ab ijs, qui inter ipſos totas familias ducunt, aut ſcriptũ, aut dictum fuiſſe ad inſtitutum accommodatius, ad rei veritatem exquiſitius; ad Reipublicæ vſum opportunius, ad Iuriſprudentiæ ſenſum ſubtilius, ad legum moderationem ſalutarius, ad omnium rerum, hominum, temporum, neceſſitates ſublevandas validiùs, quam quod iſtoc die auribus ſtrientibus, oculiſque præ animorum gaudio planè lacrymantibus, ex iſto inexhauſto eruditionis fonte hauſerunt. Tum præcipue, quum animadverteret ex Diſputantium vtrinq; deciſionibus, non modò Iudicem in duo diſcindi, ſed veritatem etiam diſcerpi, niſi ipſe propitius ſe Sequeſtrem immiſiſſet, eámque vtriſque ſubduxiſſet, f *Philippi* illius more (etſi majore cum laude) qui arbiter factus inter duos Thraces, Regnum vtriſque adjudicatum ſibi reſervavit. Etenim ſententiæ oraculo ſic ſtatuebat. "Nec "hinc Conſcientiæ notitiam "negligendam, nec illinc le- "gis præſcriptum violandum "fuiſſe, quorum anteà alterum ine- "vitabile videbatur. Si quidem (in-

f *Iuſtin. l. 7*

" *quit*) duplicem ſuſtinet perſo-
" nam, vnam publicam Iudi-
" cis, alteram privatam hominis
" Chriſtiani. Quâ Iudex eſt, ju-
" ramento Regi tenetur ſecun-
" dùm legem judicare; quâ
" Chriſtianus, Deo obligatur ju-
" dicare ſecundum conſcienti-
" am. Quòd ſi aliquando con-
" tigerit, vt vtrumque præſtare
" nequeat, eò quod probationes
" afferantur contra veritatem
" privatim ſibi cognitam, opor-
" tet inprimis omnes aggredi &
" tentare modos, quibus inve-
" ſtiget veritatem, & retegat
" teſtium falſitatem, & vtram-
" que in lucem meridianam (ſi
" fieri poterit) protrahere. Sin
" adeò teſtes deſperatæ ſint ne-
" quitiæ; & præfracti, vt illud
" efficere, atque obtinere non
" poſſit, Rege tum demùm
" ſcriptis de re totâ certiorem
" facere oportet, cujus eſt id of-
" ficium,

ficium, vt poſſit & debeat, tanquam Angelus Dei, Iudicium rectum, & ſecundùm veritatem ferre: atque ita, vel juxta conſcientiam ſuam de re illa ſtatuere, aut alium in prioris locum Iudicem ſubſtituere, eumque in teſtem producendum decernere. Atqui ſi id Regi perſuaderi non poſſit, eam vt provinciam atque curam in ſe ſuſcipiat, Iudicem tamen oportet potiùs Iudicis munus deponere, & privati teſtis perſonam vltrò induere, quàm contra conſcientiam ſuam judicare: eò quòd veriſsimum ſit, quod quidam dixit, *qui iudicat contra conſcientiam, ædificat ad gehennam*: quibus deinde ſubjecit, Nihil iniquius eſſe, & immanius, quàm vt bonorum cauſæ falſis malorum teſtimonijs æſtimarentur; ſic enim neminem bonum tutum eſſe poſſe, cum

"nec Christo ipsi ejusmodi te-
"stes falsi defuerint; nihilo ta-
"men magis injustum illum
"Iudicem excusari. Deinde ve-
quòd illam *Boni Viri*, & *Boni Civ*
distinctionem lubentiùs à Domi
Gentili (quo cum honorifice & no-
minatim extra ordinem compella
frequenter disceptabat) vsurpata
animadverteret, quasi liceret cui quam
vt Civi bono, agere, quod vt bono
Viro, non liceret, eadem nihilo exc
sari judicem probavit; præsertim
"Quum possit, & bonum civē
"& bonum etiam virū præs
"re alteri cedendo, qui, in lo-
"cum ejus surrogatus, possit
"vel secundùm veritatem ex-
"ploratam, vel sanam saltem
"conscientiam ferre judicium.
Adeò illud vt verissimum cōprobant
quod quidam dixit, *Quid* (inquiem)
fiet de Cive bono, cum Cacodæmones,
malum virum ad inferos abripuerunt?
quo Iudices istiusmodi admonerētur,
ne quid sibi rei sit cum *t* justo illo, ne
aliquando cum *u* injusto illo excla-
mare cogantur, sed frustrà, *Peccavi,*
prodito sanguine innoxio.

t Mat. 27. v. 19.
u Mat. 27. v. 4.

Qua-

Quæ omnia (vt omittam alia frequenter ſummo cum acumine interjecta) tanto cum judicio elocutus eſt, quanto credibile eſt Scævolam aliquem, aut quodcunq; aliud ſapientiæ oraculum, loqui voluiſſe: tantâ verò orationis Majeſtate omniúmq; audientium admiratione, quantâ certum eſt, præter *Iacobum*, neminem potuiſſe. Quod etſi quivis rerum æſtimator prudens, facile deprehendet ex nudis iſtis orationis lineamentis (ejus enim ſceleton tantum aſſequi potui, ipſam verò pulchritudinem, & quaſi vitam non potui) mihi tamen agnoſcendum eſt neceſſariò, narratiunculæ meæ humilitatem tantùm eſſe infra rei dignitatem, quantum aut Majeſtas eſt Regia ſupra meæ fortunæ conditionem, aut Regia ſapientia extra mei ingenij captum. Quod etiam indicijs non levibus, in altera inducíarum controverſia eluxit. Nam quum rationes vtrinque prolatæ irreconciliabiles viderentur, adeo ſe peritum præſtitit, non modò Iuriſperitorum jam decertantium, ſed ipſius etiam Iuris Moderatorem, "vt quum religioni duceret, "aut induciarũ expreſſas ſanctiones

" ctiones violare, aut cuiuſquam
" (tametſi hoſtis) vitam teme-
" rè impetere, vtrique periculo
" medicinam ſalutarem adhi-
" beri oportere pronunciaverit.
" Idque (*inquit*) facilè com-
" parebit, ſi aliam eſſe rationem
" Principis ſive Iudicis ſupre-
" mi, aliam ſubditorum, & iu-
" dicis ſubalterni, obſervave-
" rimus; ideoque vt ſubditi fa-
" cere debeant ſecundùm leges,
" & ſententiam Principis ſupe-
" rioris, ita & Princeps debet
" vim ſuperiorem agnoſcere,
" Dei ſcilicet manum: Si ergo
" Induciæ inter Me, & Turcam
" ſeu Principem alium aliquem
" factæ fuerint, & poſt induci-
" arum tempus elapſum ali-
" quis, quem tempeſtas maris
" in partes Britanniæ Boreales
" adegerit, ibi inventus fuerit,
" ſi ab incolis ibidem degenti-
" bus dictum induciarum diem
cog-

"cognoscentibus, non autem "mentem Regis, occidatur, "non sunt in culpâ; quia supe- "rior vis semper est agnoscen- "da, nec ad illos pertinet, sed "ad Principem strictum jus "ex æquitate moderari. Iudex "autem inferior, hominem ita "captum liberare non debet, "sed Regis arbitrio reservare, "qui eum potest, & debet ser- "vare. Nam Rex ipse debet "etiam cedere vi majori, quæ "à Deo proficiscitur, atque ita "aliquid de jure stricto remit- "tere.

Sed quid ego tam sacra eloquia, tam illotâ manu, tam dispari stylo vlteriùs contrectem? Credite, mihi credite, humeros tanto oneri impares meos sentio; nec quicquam magis metuo, quam ne tripodem illum contumeliâ afficiam, cujus Oracula pro ingenij mei mediocritate, amoris vero immensitate, laude aliqua afficere statuissem. Parcite, verò, mihi parcite, *Florentissimi Oxonienses*, si dum amoris officio, & officij amore abripior, ab

ab ingenio videar derelinqui; subvereor enim, qua estis in Regem optimè meritum, optima voluntarum propensione & gratitudine, ne vestrum candorem suboffenderim, qui temerario ausu, calamóque meo (quid enim dissimulem?) verè anserino, eas Regiæ loquelæ laudes profanem, quas ingenio, & acumine Aquilino, ore verò Cycneo, aut Phœbeo potiùs, concini celebrarique debere censuistis. Quemadmodum enim amatores, Thamasias aut Dominas suas tabulis depingi minùs pulchras, quam eas ipsi animis finxerunt suis, ægrè ferunt; ita nec ita modò, sed multò etiam ægrius metuo feretis, eum quem vos habetis, quique vos habet in delicijs, nil orationis meæ penicillo depictum intueri, vivoq; illo succo, & colore denudatum, quo præsentes præsentem tanta admiratione, & quasi miraculi loco habuistis. Testes incredibiles applausus vestri, in Academia antea inauditi, tum verò tam frequentes, ut eloquentem Regem ad singulas pene sententiarum periodos, quasi gaudij vestri impotes, acclamationibus impediveritis. Hîc enim illud doctorum hominum x *Nil admirari* meritò desiit apud doctos, atque

x *Hor. ep. l. 1. ep. 6.*

Nunc

Nunc *admirari prope res est una Numici*, quæ omnium animos eruditorum, quamvis etiam è Secta Stoica, vel invitos abriperet, vel ex invitis redderet lubentissimos. Nec enim Academici soli tantæ voluptatis impotentia superati, sed splendissima etiam Procerum caterva, venerandique Senatores manus suas, habenis Reipublicæ moderandis adsuetas, ingentis lætitiæ sensu complodere docuerunt. Et, quod priori voluptati incredibilem fecit accessionem, *Regina Anna*, tanquam altera in medio plaudentium Heroinarũ choro Diana, vnáq; *Henricus* Princeps exultabundus manus tenellas, & beatas, tanquam communis letitiæ lubentes testes, crebris splẽdidisq; applausibus divexabant. Quid plura? qui tantæ delectationis impetu non percellitur,

Is mihi dura silex, aut stet
Marpesia cautes,

& qui, gaudentibus omnibus, vna non lætatur, ille per me, gaudentibus omnibus, solus lugeat.

Istas tandem jucundissimas deliciarum dapes, sole jam ad vesperum inclinato, claudebat doctissimus *Gentilis* oratione disertâ, quâ beatam prædicabat jurisprudentiam, quæ tanti iterum

rum *g Iustiniani* auspicijs fuerit illustrata. Iurisperitis verò suis mentis congratulabatur, qui tam potentem Monarcham, eo ipso die, non facultatis tantum suæ peritum, & studiosum, sed sui quasi Ordinis Professorem, & Mecænatem experti fuerant. Ita, omnibus seriò exultantibus, disceditur.

Sed brevis est intermissio voluptatis, quam statim à Cœnâ renovant per jucunda Tragœdiæ spectacula, & quasi seriæ antegressæ disputationis condimentum Fabulæ (quam delecti ex vniversa Academia adolescentes egerunt) nomen AIAX FLAGELLIFER, titulo ex *Sophocle* mutuato, sed re, tam diversa, quàm idiomate. Cujus argumenti factus est delectus, non tantum quod splendidâ pomposaq; representationũ varietate, tantis spectatoribus delectationem affluentem ministraret; sed quòd materia etiam videretur Aulicis, Academicisque auribus, animísque perquàm accommodata. Celebris enim representatur illa de *Achillis* defuncti armis contentio, quæ sibi pro militaris virtutis præmio vendicavit *Aiax*, sed obtinuit *Vlysses*, prudentiæ merito, & literatæ facundiæ. Victus miles theatrum, circúmq;

g Et hujusmodi quidem Iustinianum & desiderat & iam sperat Britannia in legibus Municipalibus earumq; in numeris Professoribus (totius fere regni hirudinibus) in ordinem redigendis, & reformandis; graviora enim damna patiuntur sæpe Cives ex ipso iure, quàm ex iniurijs quibus propulsandis ara condunt.

cúmque omnem furioso complet
atu, Furias evocat, Deos hóminésq;
ecratur, nihil præter minas, & vin-
tam spirat. Sed & vanæ iræ, sine
ibus, & vires sine prudentia; inque
mini perniciem cedit ferocia, quam
n literarum & doctrinæ cultura
perat. Post varia furibundi homi-
is facinora, ovium grege, ductum
Græcorum vice, contrucidato, ingen-
iete pro *Vlysse* immaniter flagel-
to menti tandem restitutus sibi
rtem conscisceit, dementior quàm
am demens. Domini mortem mi-
rimè luget *Tecmessa*, sed exultat
mbra *Hectoris*, quæ *Aiaci* infensis-
a, Chori præbebat vicem. Quæ
nia quàm mirifica, & aures, & o-
los varietate pascerent, facile non
t dicere, eóq; magis quòd pro ma-
riæ varietate, tota Scenæ fabrica, &
ificiosus peripetasmatum appara-
s, iterum atque iterum, mirantibus
mnibus, innovaretur: vbi modò *Tro-*
æ & littoris *Sigæi* ideam vivam con-
xeras, mox sylvas, & solitudines,
rrenda antra, & furiarum domici-
hisq; subinde vanescentibus, Ten-
riorum Naviúmque faciem jucun-
ssimam inexpectato contuereris.

ACTA

ACTA TERTIA
DIEI.

TAmetsi ex istis literarij delitijs, quibus & diem totam, & noctis etiam ferè medietatem principes patientissimi impendissent, non modò ad satietatem hausisse, sed ad tedium etiam exhausti videri possent nisi eorum incredibilis esset erga sapientiæ studia propensio; *Iacobus* tamen, quasi *a* Sol ille, quem in Britanniâ non occidere, aut resurgere retulit *Tacitus*, sed ita leviter tantùm noctû transire vt finem atque initium lucis exiguo discrimine internoscas; primo mane præsentiæ fulgorisque sui Phœbeâ iterum lampade eruditos Phœbi alumnos illustrare statuit. Nam post communem

a Tac. in vit. Agricolæ.

unem ammarum Reique Publicæ
lutem, ex legibus diuinis, atque hu-
anis (quæ ſuperioris diei penſa) æ-
imatam tertiam jam curam corporis
luti, id eſt Medicinæ, impertien-
am cenſuit; vtpote cui probè inno-
iſſet illius dicti veritas (etſi à *a* naſ-
o neſcio quo contorti) quo tria illa
uæ poſſidemus, & quæ noſtra di-
imus, animam, corpus, & fortunas
ntelligimus, non ita eſſe noſtra, vt
rbitrio noſtro habeantur, & regan-
ur, ſed dependere potiùs animam à
Theologorum, fortunas à Iuriſpru-
entium, corpus autem à Medico-
um, etſi non arbitrio & libidine,
(vt dixit ille) at diſciplinâ tamen, &
nſtitutione. Quo in genere cum eos,
neritò plurimâ proſequamur vene-
ationc, qui ita operam nauant ſuam,
t quàm plurimis prodeſſe poſſint, ne-
no niſi inquiſſimus rerum æſtima-
or, bonique publici peſſimè invidus,
Iacobo noſtro recuſabit immortalem
gloriæ aram figere, qui ipſe adeò mi-
rabilem in *Theologiæ*, *Iuriſprudentiæ*, & *Medicinæ* arcanis peritiam,
eamq; planè (ſi negotiorum immen-
ſitatem ſpectes) diuinitus aſſecutus
eſt, vt ſi quid fraudis fucique in pul-
cherrima iſta ſtudia irrepſerit, illud

vni-

a *Clerk de Aul.*

vniversum, non modò divino in
possit deprehendere, sed affectu
Heroico extra ditionum suarum
amandare satagat.

Invaserat quidem gentem nost
Britannicam exoticis semper
tiis plus satis addictam. *Indici*
canenti dicam, an morbi? affect
dùm omnes plerique *Nicotiani*
(annon fimi potius?) halitu ita
gravantes capitis defluxus devoc
vt eorum cerebra verè leviſſima,
ingenioli quidem pondere oppri
tur. Homines ipſo, quem haur
fumo leviores; quorum quia per
multi, ſerâ ducti pœnitentiâ, illu
ſuo medicamento experti fuer
quod de *Maria*, *Syllaque* dict
medicinam morbo multò deteriorem
pharmaci huius vires, viruſque, ſ
re jam Aſclepiadei huius Lycæi ex
men debere cenſuit prudentiſſim
Rex; vt ita & Regiâ & Academi
cenſura, & nigri θῦτα adiectione
exilium æternum (ſi fieri poſſet) c
ceretur. Atque hanc diſquiſitione
vſui publico indultam voluit; alter
verò priuato ſuo; quamquam &
maximè in publicis ſunt ducenda,
vel privatim ad Principes ſpectan
Nam quum ea Principis verè bo

ra esse debeat, vt rem publicam, ua ipse florenti potitus est, poste- etiam suis immortalem transmit- t, frustraque de illa civium felici- e consulturus est, qui de liberis am suis, ab ipso ortu, virtute, mo- nque probitate imbuendis, tem- stive non deliberet, ecquis est qui on istam in Rege optimo, maximam oscultetur curam, qui ne de ipsis so- olis suæ cunis, & vagitibus securus se potest, nisi omnis vel levissima olis contaminandæ suspicio præci- tur? Hinc istæ emerserunt quæsti- es duæ, suo vtraque tetrasticho ex- catæ. Prior.

An mores Nutricum à puerulis cum lacte imbibantur?

Mores vix Mater, Nutrix minùs inserit; indit.

Nos mores; Corpo lac alit, haud animã.

Capra Iovi *Nutrix*, Cyro *canis*, *& lupa* Proli

Virtigenæ, ex illis num lupa, capra, canis?

Posterior, *Vtrum frequens suffi- tus Nicotianæ exoticæ sit sanis salutaris?*

Quid censum (vereor ne sensum) in- sumimus herbæ?

Talis, quam mittit, sed minus inde boni.

Num sani, insani qui fecimus assi-
merces?

b *Æneas Sylvius, de rebus gestis Alphonsi.*

Quo prosit sanus nō habet eger bo-
Vtramq; harum splendidâ, copiosâ
ruditâ oratione illustravit vir per-
illustris, Dominus *Gulielmus Pa-*
us, tàm purpuræ Hippocraticæ, qu
Equestris balthei splendore nobi-
tus; eo quidem nomine nobilior, qu
cum illinc, splendentium Aulo
rum, hinc, certantium Academico
ordines contueretur (quorum vtru
que gloria conspicuus erat) mal
se eorum numero adjungere, qui l
rarum quàm qui fortunæ splen
florerent. Quo facto, & illam pr
tis Imperatoris b *Sigismundi* fug
tionem prudenter evitavit; qui
Georgium Fistellum & Doctors,
quitis vnà insignibus ornatū, vide
Doctorum subsellijs relictis, Equi
bus se libentiùs adjungere; &
(ait) *qui literis* c *Militiam pre*

c *Nam Equitum, Armigerorum, Comitum, Ducum, tituli plane militares sunt ideoq; Medicus aut Leguleius, qui Eques audire ambitæq; prudenter agit, ac si bellator ob rem bene gestā Medici aut Iuridici nomine remunerari cuperet.*

Nam ego Equites, mille vno dit
rim, d *Doctorum vnum ne totidem*

d *Hic enim titulus est meriti, non gratiæ,*

sed Papa liberalior Imperatore fuit: quum creare-
nes Doctores qui starent supra pontem, vnde qu
nata est in Foro Papali, an Muli qui tum stabāt s
pontem essent Doctores; quid ni, quum Imperator
manus faceret Equum suum consulem (teste Dio
Caligula) cur non Papa Romanus faceret mul
que etiam Asinos, Doctores?

i, & Regis tum præsentis, multumq; *Sigismundo* sapientioris exemplum um præsens pro modulo imitatus est; i quum omnes, qui vsquam gentiu, Principes gloria superaret, gloriæ æ accessionem non minimam cenit, si Regio diademate laurus Acaemica emineret.

Et hujusmodi certè propugnatoe opus fuit, qui & Eques animosè, & Doctor eruditè (etsi alijs animo in *Scotianam* non nimium hostili) imetus adversariorum tam potentûm stineret. Erant ij ex omnibus *Æsulapij* filijs purpuratis lectissimi, eruditione multâ, praxi longa, conspiui; Dominus Doctor *Ailworth*, pubca diu Theoriæ Medicæ Prælectioe plurimum laudis consecutus, Dominus Doctor *Gwyn*, è Collegio *Sancti Iohannis Baptistæ*. Dominus Doctor *Gyfford* è Collegio *Novo*, Dominus Doctor *Astworth*, è Collegio *Oalensi*, Dominus Doctor *Cheynell*, è Collegio *Corporis Christi*, quorum ngulorum singulare judicium ita reum controuersarum scrupolos, & inolucra excussit, & acumen, aures nimumque Regis intelligentissimi eliniuit, vt inde omnes intima voptate perfunderentur, quum Regem

gem ſuum optimum tam etiã volu-
tate perfuſum cernerẽt Regis verò
geniũ ſolidũ à fumis imprimis abh-
rebat,& auditis,ſummiq; judicij
perpenſis ſingulorũ utrinq; ratio-
" Iſtum *Nicotianæ* ſuffitum,
" potiùs fœtorẽ (ſic enim
" maluit) nullum aut in uſu
" briorum hominum , aut
" Schola Sapientum Medi-
" rum locum habere oportere
" palàm indicavit. In omnibus
" enim Artibus & Scietijs ce-
" tiſſima quædam fuiſſe earum
" facultatum Principia , &
" phoriſmos;cuiuſmodi,cum
" Medicina ab *Hyppocrate*,
" *leno* , & alijs tradita fuerint
" nihil facilè temereve opor-
" tere admitti in communi
" medicandi uſum,quod ab eo
" rum ſapientiſſimis inſtitu
" abhorreat : Iſtorũ verò Pri
" cipum Medicorum nemi
" adhuc reperiri , qui fumo
" (preſertim fœtidos)cerebr
" potiùs noxios eſſe quàm
lutare

utares non docuerit. Neminem autem niſi inſipientem vſurpare ſolere, quod à nemine ſapienti præſcribi intelligit. Oculus humanus ex fumo lacrymam emittit, & humorem, ideóne fumum oculo prodeſſe aſſeverarem? Præterea, quis eſt qui neſcit fumos in fluorem converti ſolere, præſertim frigiditate cerebri accedente, vt videri poſſit, non tàm elicere humorem, quàm efficere? Quinimo plerunq; fit, vt humor, qui ex ſe innoxius eſſet, nec cerebrum læderet aut vexaret, iſtius tetri (& fortè venenati) fumi fuligine interveniente, & prægravet cerebrum, & malignitate lædat. Quòd ſi quid aptum ad cerebrum purgandum, & à ſuperfluis exonerandum quæratur, alia probatiſſima olim à Medicis præ-

" ſcribi remedia, alioſq; modo
" abſq; iſtis fœtoribus, qui ma-
" gis noxia inducunt, quàm ex-
" cernunt, ideoq; ſi ſalutare
" cenſeantur vllis ſanis, at certè
" nec ſanâ, nec ſobriâ mente
" præditis. Quandoquidem ſi
contra eorum [c] Principia il-
lud hauſto fœtore efficere,
quod cum bono ſuaviq; o-
dore effici poſſit. Illud pa-
rò cum altero Medicorum
principio planè pugnare, qui
certis morbis certa etiam re-
media præſcribunt; nec mor-
" bi tantùm rationem haben-
" ſed & temporis, quo mederi
" & hominis, cui mederi cupi-
" unt. Sed nullum vnquam me-
" dicamentum ſanis omnibus
" & inſanis, omnibus in locis &
" temporibus *(præter Nicotia-*
" *niſtas)* vlli vnquam ſumen-
" dum putârunt. Itaq; qui hoc
faciunt, faciunt quidem & ſi

" n

[c] *Paulo deterior ſed ſuavior cibus & potus meliori quidem & ingrato præferendus, Hippocr. Aphor.* 38.

ne certo commodo, & sine "
certo vllo exemplo, sed non "
sine certo fœtore sibi ipsis, & "
nauseâ aliorum. Cui tamen Regiæ adversùs fumum censuræ, accessit quamvis adversa, peropportunè tamen facunda, & ad hilaritatem decorè concinnata oratio, qua, Opponentium ordine quidem novissimus, sed meritò Medicorum nemini secúdus, *Dominus Chrynellus*, fumi tubuliq; (quem manu prætendebat mirabiles laudes, & præ reliquis omnibus pharmacis) potentem virtutem ad cœlum extulit. Cuius eruditi prudentissiméq; temperati sales, eò magis Regis; reliquorùmq; omnium animos oblectabant, quò liquidius indicabant, ipsum tam animo fuisse *Nicotianæ* hostem, quàm lingua patronum; præsertim quum postea ostenderet Medicos nostros fumi huius rectum vsum à Medicis *Indiæ* (vbi & herba nascitur, eiusq; primò virtus innotuit) discere debere; illos autem, etiam quum ipsi maximè fruantur sanitate, nunquam nisi fumo hoc prius inebriatos, ad ægros accedere consuescere; idq; lege sub gravi pœna esse sancitũ; quasi esset & ægris salu-

re, & Medicis honorificum, neu
vt sobriè inter pharmaca versent
Cuius vesanæ consuetudinis comme
morationi, *d Benzonis* etiam testi
monio comprobatæ, subiecit Rex:

d *Benzo. l. 1. Novi Orb. c. 26.*

" Satis quidem apparere, tan
" barbaram consuetudinem
" non nisi à Barbaris & Indi
" traxisse originem, qui tantam
" habent peritiam Medicinæ,
" quantam morum civilitatem.
" Quòd si qui fortè sint, quo
" rum corpora meliùs viden
" tur se habere propter hum
" fumi vsum, id non tam facere
" ad laudem medicamenti,
" quàm ad vituperium ipso
" rum, quorum corpora ita a
" barbarorum naturam degene
" rârunt, vt ijsdem tantùm de
" lectari, & sanari possint, qui
" bus Indi & Barbari. Ideoq;
" quotquot apud nos sunt Me
" dici Tobacconistæ, censere
" se æquum esse, adeoq; percu
" pere, vt in Iudiam istam (vnde
" orti

orti sunt) relegarentur, vbi "
absq; nostratium hominum "
contagio aut nauseâ, vnà "
cum ebriis istis Medicis li- "
berè se inebriarent, ibiq; de- "
inceps artem suam exerce- "
rent.

Reliqua quid morer? aut quid singulorum disputantium laudibus, quas anteà semper maximas meritò comparaverant, nobili tamen istoc certamine insigniter amplificarunt, infistam! Quanto minus istum in Rege meritò mirando, meritò amando, laudum quasi Oceanum, atramenti atq; encomij mei guttulâ augeri possesperem? Sed nec spero, nec molior. Cupio tantùm cũ *e Stratone* illo; mundo huic cæculo, nubibusq; ignorantiæ serviliter obsesso, solem huc etiam in occidente nostro orientem digito ostentare, quem orientes populi mirentur, Principes imitentur. Æternumq; atri, & tetri sunto & habentor, qui non tàm cute, quàm corde *f* Æthiopici, Solem, quò magis luceat, eò magis execrentur. *e Iust.* *f Herod.*

Toti huic tandem antemeridiano

certamini feliciſſimè decertato laud
tiſſima oratione, coronida finemq
impoſuit eximius in Medicina D
ctor Profeſſorq; Regius Domin
Warnerus, qui omnia luculento ge
polivit, quæ aut ad vtramq; The
illuſtrandam, aut tantam ptæſenti
demerendam quiſquam, etſi avid
mus optaret. In *Nicotianæ* præſer
fumo denigrando felix; cuius infu
dibulum ſeu fiſtula (ſic enim app
lant) etſi jam apud Nobiles noſtr
in patrium morem æq; inoleve
ac olim apud nobiles *Athenienſes*
biis inſufflatis canere deceret tam
g A.Gel.l.15. *Alcibiades* noſtros, illius g *Athen*
exẽplo, noſtraſq; Horoinas exem
Palladis, fiſtulas tam deformes,
fœtidas, tam ſpurulentas deſpu
conflingere, abjicere. Quid dico
cibiadis exemplo, aut Palladis? qu
domi habeant *Alcibiade* multò p
tiorem, doctiorem, ſapientiorem
cobum, paremq; *Palladi* prudenti
mam conſortem tantæ ſpurcitici
formitatiſq; non improbatores
dò, ſed oſores etiam manifeſtos.

Regis ad exemplum cur non ca
ponitur orbi?

Archiatri tandem *Warneri* vota, co
precantis Regi, ne Medicinæ (qu

ro die tam sublimi præsentiæ, oratio-
nis, attentionisq; suæ honore affe-
rat) ipse vnquam ope indigeret;
omnium idipsum altáq; omnia feli-
cia comprecantium vota, strenuè sub-
sequuta sunt.

Partem aliquam (quinimò & om-
nem) *Venti diuûm referatis ad omnes.*

Istæ dum aurium, animumq; gra-
tissimæ dapes Principibus apponun-
tur, in Templo *Beatæ Mariæ*, aliæ in-
terim ad palatum apparantur in *Col-
legio Beatæ Mariæ*, quod vulgò *Novû
(etsi reverâ* h perantiquum) dicitur;
vbi toto Regiæ in Academia commo-
rationis spatio, diversari placuit *Can-
cellario Vniversitatis*, Dynastæ verè
magnifico: quiq; jam sereniſſimos
Principes, Legatos, totúmq; Nobili-
tatis comitatum illuc invitârat. Col-
legium id à Templo ad Euro-septen-
trionem mediocri vltra platea (i *Mu-
seum*) *Collegium* dictum, *Collegium
Wiccami*, *Collegium Regium*, *Collegium
Beatæ Mariæ*, *Collegium Beatæ Mariæ
Virginis*, *Collegium Beatæ Mariæ Vir-
ginis Wiccamicum*, *Collegium Beatæ
Mariæ Virginis Wiccamicum Regium*,
*Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton.* Nec
*Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon.*
*Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum*, *Collegium Beatæ Mariæ Vir-
ginis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno*, *Collegium
Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum
Regium Winton. Oxon. Fundatum
Anno Domini*, *Collegium Beatæ Ma-
riæ Virginis Wiccamicum Regium
Winton. Oxon. Fundatum Anno Do-
mini 1387.* *Collegium Beatæ Mariæ
Virginis Wiccamicum Regium Win-
ton. Oxon. Fundatum Anno Domini
1387. Ab Episcopo Wintoniensi*, *Col-
legium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo*, *Collegium
Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum
Regium Winton. Oxon. Fundatum
Anno Domini 1387. Ab Episcopo Win-
toniensi Wiccamo Cancellario*, *Col-
legium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo Cancel-
lario Regis*, *Collegium Beatæ Mariæ
Virginis Wiccamicum Regium Win-
ton. Oxon. Fundatum Anno Domini
1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wic-
camo Cancellario Regis Richardi*,
*Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo Cancel-
lario Regis Richardi Secundi*, *Col-
legium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo Cancel-
lario Regis Richardi Secundi Anglo-
rum*, *Collegium Beatæ Mariæ Virgi-
nis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis*, *Collegium Beatæ
Mariæ Virginis Wiccamicum Regium
Winton. Oxon. Fundatum Anno Do-
mini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi
Wiccamo Cancellario Regis Richardi
Secundi Anglorum Regis Illustrissi-
mi*, *Collegium Beatæ Mariæ Virgi-
nis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis Illustrissimi Ami-
cissimi*, *Collegium Beatæ Mariæ Vir-
ginis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis Illustrissimi Amici-
ssimi Et*, *Collegium Beatæ Mariæ Vir-
ginis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis Illustrissimi Amici-
ssimi Et Consanguinei*, *Collegium
Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum
Regium Winton. Oxon. Fundatum
Anno Domini 1387. Ab Episcopo Win-
toniensi Wiccamo Cancellario Regis
Richardi Secundi Anglorum Regis
Illustrissimi Amicissimi Et Consan-
guinei Sui*, *Collegium Beatæ Mariæ
Virginis Wiccamicum Regium Win-
ton. Oxon. Fundatum Anno Domini
1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wic-
camo Cancellario Regis Richardi Se-
cundi Anglorum Regis Illustrissimi
Amicissimi Et Consanguinei Sui Ca-
rissimi*, *Collegium Beatæ Mariæ Vir-
ginis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis Illustrissimi Amici-
ssimi Et Consanguinei Sui Carissimi
Nominatum*, *Collegium Beatæ Mariæ
Virginis Wiccamicum Regium Win-
ton. Oxon. Fundatum Anno Domini
1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wic-
camo Cancellario Regis Richardi Se-
cundi Anglorum Regis Illustrissimi
Amicissimi Et Consanguinei Sui Ca-
rissimi Nominatum*, *Collegium Beatæ
Mariæ Virginis Wiccamicum Regium
Winton. Oxon. Fundatum Anno Do-
mini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi
Wiccamo Cancellario Regis Richardi
Secundi Anglorum Regis Illustrissi-
mi Amicissimi Et Consanguinei Sui
Carissimi Nominatum Wiccamicum*,
*Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo Cancel-
lario Regis Richardi Secundi Anglo-
rum Regis Illustrissimi Amicissimi Et
Consanguinei Sui Carissimi Nomina-
tum Wiccamicum Regium*, *Collegium
Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum
Regium Winton. Oxon. Fundatum
Anno Domini 1387. Ab Episcopo Win-
toniensi Wiccamo Cancellario Regis
Richardi Secundi Anglorum Regis
Illustrissimi Amicissimi Et Consan-
guinei Sui Carissimi Nominatum Wic-
camicum Regium Winton.* Nec
*Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon.*
*Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum*, *Collegium Beatæ Mariæ Vir-
ginis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno*, *Collegium
Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum
Regium Winton. Oxon. Fundatum
Anno Domini*, *Collegium Beatæ Ma-
riæ Virginis Wiccamicum Regium
Winton. Oxon. Fundatum Anno Do-
mini 1387.* *Collegium Beatæ Mariæ
Virginis Wiccamicum Regium Win-
ton. Oxon. Fundatum Anno Domini
1387. Ab Episcopo Wintoniensi*, *Col-
legium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo*, *Collegium
Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum
Regium Winton. Oxon. Fundatum
Anno Domini 1387. Ab Episcopo Win-
toniensi Wiccamo Cancellario*, *Col-
legium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo Cancel-
lario Regis*, *Collegium Beatæ Mariæ
Virginis Wiccamicum Regium Win-
ton. Oxon. Fundatum Anno Domini
1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wic-
camo Cancellario Regis Richardi*,
*Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo Cancel-
lario Regis Richardi Secundi*, *Col-
legium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo Cancel-
lario Regis Richardi Secundi Anglo-
rum*, *Collegium Beatæ Mariæ Virgi-
nis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis*, *Collegium Beatæ
Mariæ Virginis Wiccamicum Regium
Winton. Oxon. Fundatum Anno Do-
mini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi
Wiccamo Cancellario Regis Richardi
Secundi Anglorum Regis Illustrissi-
mi*, *Collegium Beatæ Mariæ Virgi-
nis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis Illustrissimi Ami-
cissimi*, *Collegium Beatæ Mariæ Vir-
ginis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis Illustrissimi Amici-
ssimi Et*, *Collegium Beatæ Mariæ Vir-
ginis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis Illustrissimi Amici-
ssimi Et Consanguinei*, *Collegium
Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum
Regium Winton. Oxon. Fundatum
Anno Domini 1387. Ab Episcopo Win-
toniensi Wiccamo Cancellario Regis
Richardi Secundi Anglorum Regis
Illustrissimi Amicissimi Et Consan-
guinei Sui*, *Collegium Beatæ Mariæ
Virginis Wiccamicum Regium Win-
ton. Oxon. Fundatum Anno Domini
1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wic-
camo Cancellario Regis Richardi Se-
cundi Anglorum Regis Illustrissimi
Amicissimi Et Consanguinei Sui Ca-
rissimi*, *Collegium Beatæ Mariæ Vir-
ginis Wiccamicum Regium Winton.
Oxon. Fundatum Anno Domini 1387.
Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo
Cancellario Regis Richardi Secundi
Anglorum Regis Illustrissimi Amici-
ssimi Et Consanguinei Sui Carissimi
Nominatum*, *Collegium Beatæ Mariæ
Virginis Wiccamicum Regium Win-
ton. Oxon. Fundatum Anno Domini
1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wic-
camo Cancellario Regis Richardi Se-
cundi Anglorum Regis Illustrissimi
Amicissimi Et Consanguinei Sui Ca-
rissimi Nominatum*, *Collegium Beatæ
Mariæ Virginis Wiccamicum Regium
Winton. Oxon. Fundatum Anno Do-
mini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi
Wiccamo Cancellario Regis Richardi
Secundi Anglorum Regis Illustrissi-
mi Amicissimi Et Consanguinei Sui
Carissimi Nominatum Wiccamicum*,
*Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wic-
camicum Regium Winton. Oxon. Fun-
datum Anno Domini 1387. Ab Epi-
scopo Wintoniensi Wiccamo Cancel-
lario Regis Richardi Secundi Anglo-
rum Regis Illustrissimi Amicissimi Et
Consanguinei Sui Carissimi Nomina-
tum Wiccamicum Regium*, *Collegium
Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum
Regium Winton. Oxon. Fundatum
Anno Domini 1387. Ab Episcopo Win-
toniensi Wiccamo Cancellario Regis
Richardi Secundi Anglorum Regis
Illustrissimi Amicissimi Et Consan-
guinei Sui Carissimi Nominatum Wic-
camicum Regium Winton.*

h *Tempore Ed.* 3. *sed eo loci fuisse* Necti *(tempore Alu-redi) Collegiũ et inde hoc Collegium retinuisse* Neoti *nomen (etsi propter affinitatem vocis Anglicæ vulgus* Novum *appellat) refert Foxus in Martyrol. cuius tamen commagnifico: quiq; jam sereniſſimos Principes, Legatos, totúmq; Nobilitatis comitatum illuc invitârat. Collegium id à Templo ad Euro-septentrionem mediocri vltra platea (i Museum) Collegium dictum, Collegium Wiccami, Collegium Regium, Collegium Beatæ Mariæ, Collegium Beatæ Mariæ Virginis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Nec Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum Regium, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum Regium Winton.* Nec *Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum Regium, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum Regium Winton.* Nec *Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum Regium, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum Regium Winton.*

Tempore Ed. 3. *sed eo loci fuisse* Necti *(tempore Alu-redi) Collegiũ et inde hoc Collegium retinuisse* Neoti *nomen (etsi propter affinitatem vocis Anglicæ vulgus* Novum *appellat) refert Foxus in Martyrol. cuius tamen con-*

Martyrol. cuius tamen commagnifico: quiq; jam sereniſſimos Principes, Legatos, totúmq; Nobilitatis comitatum illuc invitârat. Collegium id à Templo ad Euro-septentrionem mediocri vltra platea (i Museum) Collegium dictum, Collegium Wiccami, Collegium Regium, Collegium Beatæ Mariæ, Collegium Beatæ Mariæ Virginis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Nec Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum Regium, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum Regis Illustrissimi Amicissimi Et Consanguinei Sui Carissimi Nominatum Wiccamicum Regium Winton. Nec *Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Richardi Secundi Anglorum, Collegium Beatæ Mariæ Virginis Wiccamicum Regium Winton. Oxon. Fundatum Anno Domini 1387. Ab Episcopo Wintoniensi Wiccamo Cancellario Regis Rich

rilegorum nominatam) per *Cervi*[illegible] Studiosorum *Aulam*, diverticulo, [illegible]situm; *Gulielmi Wicchami* sũmi [illegible] Anglię *Cãcellarij*, & *Episcopi Win*[illegible]*niensis* splendidũ opus. Erat is, præ[illegible] illustrem Doctrinæ gloriam, illius [illegible]culi *k* nominatissimus Architect[illegible] quâ singulari peritiâ, tantum est [illegible] gloriæ consecutus apud alios & gra[illegible]tiæ apud Regem suum *Edwardũ* [illegible]*tiũ*, vt splendidissima illius ætatis [illegible]dificia Regia, arces, propugnacula quæ numero, splendore, sumptu, vl[illegible] fidem Rex ille optimus, fortissimus[illegible] dicitur excitasse, *l* hujus solius, ex[illegible]sito ingenio fideiq; ascriberentur; [illegible]sumq; vicissim à quo sunt excita[illegible] ad ingentes honores excitarẽt. Qu[illegible] vtraq; (vt alia infinita taceã) *m* vnic[illegible] illa, in Arce *Windesoriensi* ab illo cõ[illegible]structa, comprobat amphibologi[illegible] quam istis voculis insculpi jussit. Hoc FECIT WICHAM: quo nomine cum ei ab invidis apud Regem odium concitaretur, quasi Regiæ magnificentiæ gloriam ad se suffura[illegible]

k D. Martinus *lib. de vita Wicch. vbi erudite eorum calumniam refellit, qui eum literarũ fuisse imperitum, & Mechanicæ tantum Architecturæ laude commẽdatum vulgarunt.*

l Ideo crederem in eius gentilitiis conspici insignibus (quæ eadem sunt Collegii) inter tres Rosas, binas acuminatim deflexas trabes, quales adhibentur ab Architectis in summis ædificiorum fastigiis. Cheuronas *Heraldi nominant, & Architecturæ peritiam his denotari agnoscunt.* m *Camd. in Attre.*

retur, eam sapienter æmulorum suorum sycophantiam diluebat, cum Regi respõderet, nõ se scripsisse, quòd ea illustria ædificia fecisset *Wicchamus*, sed quòd ista fecissent *Wicchamum*, eumq; excitassent ad eam (quâ tum pollebat) Principis sui gratiam. Nec minorem Architectonicæ subtilitatis gloriam, pietatis verò maiorem multò assecutus est, ex iis, quas sumptu suo, literis religioniq; sacravit, structuris planè Regiis. Quis enim nisi Regiæ magnificentiæ æmulus (vt interim incredibiles in *n* Ecclesiam *Wintoniensem* expensas taceã) duo simul ausus esset tã immensi sumptus, splendorisq; Collegia moliri, quàm ille *Oxoniæ* posuerit, & *Wintoniæ*; eo animo, vt ex illo *Wintoniẽsi* refertissimo alveario perpetuò surrogentur, quot-quot spei sunt optimæ, atq; indolis, in hoc celeberrimum *Oxoniense*. In quo, sub vnius *Custodis* regimine, septuaginta socij bonarum artium studijs insudant, & triginta Symphoniaci Templum, quod ibi conspicitur augustissimum, insigni modulationum æstimatione nobilitant. Famuli (pro dignitate tantæ fundationis) perquam multi; reditus etiam, pro dignitate tanti Fundatoris, perquàm

n *Cuius partem inferiorem, quam Navem appellant, ea qua iam visitur magnificentia restauravit; partem enim superiorem, seu chorale (quo vix vspiam etiam splendidius pluribusve regalium antiquitatum monumentis illustratum)* Foxus Collegij Corporis Christi Fundator, *extruxit.*

opimi. Totius & Templi, & Collegij structuræ amplitudo, & maiestas, architectum verè regificum loquitur; & subcelsi parietes, altero jam inscriptionis suæ sensu superbiunt, plenéque sine amphibologia jactant, *Hoc fecit Wiccã*. Has ille fecit Pyramides, quæ procul advenis a planicie Boreali oculos tenent. Hanc ille Ecclesiam magnificentissimam, pinnarum multitudine, & elegantiâ spectabilem; Hæc ille claustra spetiosa, eruditissimorum hominum deambulacris frequentata; Hanc ille triplicem *Bibliothecam*, ornatissimamq;, quâ animi studiosis saturantur; hoc ille nobile Campanile, à quo incolis toties mulcentur aures; hos ille muros (hortos, viridaria, topiaria delicata ambitu complexos) quibus vix vspiam firmiores, quosq; eo consilio tales se fecisse o testatur, vt hostium si fortè bellum ingrueret, possent obsidionem sustinere. Ita suos tam Marti quàm Mercurio voluit esse, eumq; in finem duarum turrium ejus propugnaculis, amplam Collegij aream munivisse videtur, quarum altera aditum ornat, altera ferè opposita, propyleum occupat sublimis Aulæ Regio jam convivio destinatæ, ad quam amplâ spectabiliq;

o. *In Statutis Collegii.*

ſpectabiliq; ſcalâ laqueâ aſcenditur. Principibus ingredientibus; Poetarum pio affectu laſcivientium gratulabundæ Camœnæ vndiquaq; muros veſtiunt; & de te, *Cæſar Britannice*, fincere, quod de Romano illo dictũ hyperbolicè, *parietes medius fidius loquuntur clementiã tuam.* Cũi acceſſit diſerta, ſeria, miniméq; poetica, aut luſoria amoris gaudiiq; teſtificatio (*nã et gaudiũ res ſeria eſt*, inquit *Seneca*) quâ Principes aulâ jam potitos accepit Inſigniſſimus Collegij Cuſtos *Dom. Doctor Riues*, primo orationis ſuæ limine excuſationem ſui totiuſq; etiam Academiæ præfigens æquiſſimã, *Quod ita nullum vnquam finem dicẽdi facerent ſed novus ſemper præcedentibus congratulationes adiungerent, Sereniſſimæq; Maieſtati Regiæ, quocunq; incederet, vbicunq; inſiſteret officioſam, et verboſam hanc moleſtiã exhiberent: cũ duo ſint, quæ ad id impellãt, cogantq; incredibilis ille in Rege longè optimo virtutum ſplẽdor, et immenſa beneficiorum, quibus per ipſum fruimur, magnitudo. Altero enim, non nos ſolùm, quos divina clemẽtia tã optabili, atq; amabili imperio ſubiecerit, ſed totũ ferè humanum genus ita devinciri, vt exteræ nationes, ſedib. ſuis exitæ*

" excitæ, conſpectum tam auguſtæ, tã
" propitiæ Maieſtatis avidè deſiderantã
" terius verò ſeu coruſcantibus radiis in
" timos illum animorum omnium recef-
" ſus penetrare, eoſq; in admirationem
" tam cœleſtis, & iubaris inſtar micantis
" excellentiæ rapere, & accendere, qui
" nec uſpiam doctrinæ, virtutis, pietatis
" quicquam reperiatur, quod in ſacratiſ-
" ſimo divini iſtius pectoris ſcrinio ſedem
" domicilium non collocarit; nec ulla re-
" quam beneficia maiora hominibus con-
" ceſſa, viderimus, legerimus, acceperimus,
" quam quæ Deus plenâ, & quaſi exun-
" danti manu, per aureum iſtum impe-
" rium in nos effuderit. Sed iſtas En-
comiaſten agendi partes modeſtè ſe, quaſi impari tantarum virtutum
" præcone, deprecabatur. Ideoq; multo
" libentius gratulandi partibus ſuſcepti,
" Auguſtiſſimæ tantorũ Principum Ma-
" ieſtati adventum ad magnificum iſtud
" Collegium congratulabatur; imprimis
" quidem nomine Illuſtriſſimi Herois, Co-
" mitis Dorſetenſis, Honoratiſſimi noſtri
" Cancellarii, Summi totius Angliæ Thę-
" ſaurarii, bonarumq; literarum fautoris,
" & Mecænatis optimi, qui tum demum
" ſe omnium laborum, vigiliarum, exper-
" ſarum quibus ille mirificè hanc Acade-
" miam auxit, provexit, ornavit (& quã

marmoreã

marmoream invenit, auream effecit) se fructum uberrimum percepisse arbitratur quòd Regia sublimitas, non solum Academiam invisere, sed & hanc domũ adire, eiusq; hospitio uti gratiosè dignata fuerit: deinde etiam Wicchamicorum omnium nomine loci & Collegij illius incolarum, quibus nullus unquam dies lætior affulsit, quàm quòd Sacratissimam Maiestatem Regiam, cuius (post Deum) solius munere, pacem tranquillam, rerum omnium affluentiam, literis imbibendis otium, & quod caput est, religionem, non minùs à superstitionis face, quàm schismatis novitate repurgatã possident, intra suos parietes, et in istius Collegij præcinctu conspicere daretur. Quæ quum brevitate & elegantiâ tempestivâ ornasset, vota nuncupavit Regi felicia, ut & vitam longam multâ cum felicitate peragere t, & quum naturam vivendi satietate expleturus esset, de Regno in Regnum, sed multo excellentius; de vita in vitam, sed multo beatiorem; id est, è terris in cælum, ab Anglis ad Angelos transiret, ibiq; coronam gloriæ immarcescibilem, & vitam nullis seculorum periodis finiendam consequeretur.

Quantùm Rex ista amoris officiq; testificatione delectaretur, & verbis

bis ſtatim amantiſſimis explicuit, & beneficio poſteræ diei, quâ clariſſimum *Rivium* ſibi à ſacris deinceps privationibus futurum honorificè aſciſcit.

Epularis aulæ tantis convivis jam beatæ, ſupremam partem Regale ornavit Conopeum; Sacrâq, in medio ad menſam accumbente Maieſtate, à dextrâ ſed longè ad ipſam Regiæ menſæ extremitatem diſſitus, Princeps accumbebat *Henricus*; cui ad alteram menſæ extremitatem; obiecti aſſidebant Illuſtriſsimi Legati duo, medioq; à ſiniſtrâ Regis intervallo, Reginæ reſplenduit pulchritudo. Totam inde Aulæ dexteram longitudinem (quæ planè ſpectatiſsima) Dynaſtarum, Satraparumq; menſa obtinet. Siniſtra vniversâ, pegmata, & ſpectacula vaſorum ex auro, argentoq; prorſus Attalica refulgent. In porrò omnia dulciſsimis harmonicarum deliciarum dulcedinibus demulcebant excellentiſsimi Muſici, (qui Cancellario ſemper in familia) vt non palati modò ſed & oculorum atq; aurium hic epulas exiſtimares. Ipſam verò epularum magnificentiam inſolentem, ſi tantâ ornare molirer verborum varietate, copiâ, ſplendore,

quanto

quanto ad ornandam mensam omnia instruebantur, metuerem ne omnes mihi verborum apothecæ, & i *Apicii* scriptoris nunquam famelici nomenclatura esset exhaurienda: & si non alium ornationi meæ ponerem, quã magnificentissimus Cancellarius suis sumptibus posuit modum, modum ponerem nullum. Etenim nullus modus, eius vel in principes officio, vel in Academicos amori; quorum vtinq; gloriæ, existimationiq; census, sensusq; suos omnes lubẽs devoveri; idq; vel hinc perspicuum est, quod quamdiu Regium Iubar Academiam istam illustraret, huius quoq; magnificentiæ splenduit fulgor continuus. Non fores modo omnibus apertæ, sed & mẽsæ perquàm multæ per varia tricliniа omnibus sine delectu advenis splendidè paratæ; Nobilibus autem Aulicis atq; Academicis, conviviorum perpetuò fastus adeò Regificus, & ita splendidis famulantium ordinibus spectabilis, ac si non hodiernis tantùm, sed quotidianis mensis principes excepisset. Nec hisce contentus, quasi istæ amplissimæ Ædes pectoris sui magnificentiæ essent impares, atq; angustiores, quos opportunè mensa non potuit excipere,

i *Scripsit is de omni dapum lautitia instruenda libros decem. Quanquam hunc censeam alium esse ab apicio illo celebri apud Romanos Gulone, de quo Senec ad Elbiam matrem. Plin. lib. 6 hist. nat. c. 17. Athenæus lib. 1. & 4. Appian. Alex. librum scripsit* περὶ τῆς ὀψοποιΐας τρυφῆς.

re, eorum domi mensas prodigè ornat epulis; nec vllum erat Collegij quod amoris atq; honoris ergô, lectissimæ Ferinę generosissimiq; vini copia non donavit. Quid autem Nobilibus tantùm hospitibus immorer quum eorum multitudo non minor, quibus maior indigentia; quorum curam adeò piam gessit Cancellarij Amplitudo, dum munifico ciborum apparatu, eorum multiplices, & sensim dispositi ordines assiduè paterentur vt facile fit videre, amplissimũ illius pectus, ita *Agamemnoni* devotum, & Vlyssi, vt *Iro* etiam suus locus, suus affectus sanctè relinqueretur. Neq; hic quisquam, nisi invidia macilentus, orationem meam incusset, inciletq;, quod in illius munificentiæ verè heroicæ gratam recordationem verbis prodigendis non parcam, qui incredibilibus tum sumptibus in Academia ista cohonestanda non pepercit. At nec sumptibus tantùm, (quanquam illi & tum, & semper alias immensi) sed nec vigiliis pepercit noctũ nec laboribus diurnis, nec perpetuis curis, atq; assiduæ solicitudini, vt qui putaret æstimationem jam suam saluti suæ præponendam, gloriam tamen Academiæ etiã

suæ

suæ anteferret. Quæ ejus illustria in Regem officia, in Academiam beneficia, candidissimum pectus Regium non latuerunt, ac ne alios latere, Rex, priúsquam à mensa surgeret, magnificum Cancellarium ad se vocatum, popliteq; prostratum, cumulatissimis gratiis renumeravit, inq; amoris acceptatissimi indicium, Regio cratere, vino spumante provocavit: quem iterúm, iterúmq; â Rege exporrectum, cum submississimè recusasset, vino, quod, è cratere Regio reliquum, in Scyphum prægustatorum effuderat, genibus advolutus respondebat.

Rex interim (more suo) quantùm istis tragematis saturatur, tantùm dapum philosophicarum appetitu accenditur; Aulicisq; festinationis è convivio insolentiam, & insaturabilem Regis literatissimi φιλομαθίαν admirantibus ad Templum denuò conclamatur. Ibi enim principes iterum expectabantur, à sagacissimis arcanorum naturæ indagatoribus, quibus iussu Regio selectarum Thesium examen pollicebantur: Primæ,

rum operâ artis possit aurum conficit

Spe

Spe solâ dives Chymicus, re vivit egenus.

Naturæ propriũ dũ facit artis opus.
Ars impar, par pœna; Midas res vertit in aurum
Omnes hic nullus vertit, vterq; perit.

Secundæ,

Vtrum Imaginatio producat reales affectus?

Qualia nostra parit, quot vis phantastica formas?
Quam vaga fert Proteus, quam nova Nilus habet.
Concipit Æthiopem dum femina mente nigellum,
Vtre simul fœtũ cõcipit alba niger.

Quibus eruditus subtilitatum investigator, Artium Liberalium Magister *Ricardus Andrews* è *Collegio Sancti Iobãnis Baptistæ*, tuẽdis omnibus; sufficitur; ventilandis aurẽ, Magister *Lapworth* è *Collegio Magdalenẽsi*, Magist. *Baskervile* è *Collegio Exoniẽsi*, Magist. *Clayton* ex *Aula Glocestrensi*, Magist. *Mocket* è *Collegio Omniũ Animarum*, Magister *Pink* è *Collegio Novo*, Mag. *Bolton* è *Collegio Æneis Nasi*, viri omnes selectissimi & sacratioris, secretioriq; Philosophiæ commercio, & insignibus insignes, & quos istius diei gloria ita insig-

niter

er decoravit, vt illorum laudibus
tim insistere non gravaret, nisi
thius aurē velleret. Velleret? imo
ui, Academicisq; omnibus floren-
imis mulceret potiùs, animosq;
uc suavissima recordatione oble-
ret. Nec enim satis habuit Rex
ωτοφώτατος singularem subtilitatem,
æ multiplices in argumentando se
erebant, scrupulos sigillatim
utari, eaq; rationum acumi-
laqueósq;, qui in alterutra
hess ingenia vel perspicacissima
rplexa tenere poterant, retun-
re atq; solvere, nisi etiam (quo
t vt erga fumos ita & fucos omnes
imo hostili) vniversa Chymicorum
llacium auripigmenta igneo illo
genio difflaret, eorumq; putrida
rifigmenta Lydio judicij sui lapide
enitissimè probaret, reprobaretq;.
gnoscebat quidem (quod necesse
rat) Multorum Principum, "
Nobilium Philosophorum, "
nimos istius Chrysopoeticæ "
ossibilitatis opinione iam "
liu fascinatos. Veruntamen, "
i eiusmodi rationibus cedē- "
lum esset, & Principes esse, "
atq;

" atq; etiam iam adesse, ad-
" nobiles (nominatim illu-
" simum Academiæ Cancel-
" rium, Regnorumq; *suo-*
" experientissimum Thesau-
" rium *designans*) adesse deni-
" Philosophos Academico
" qui priores illos Princip
" Nobiles, Philosophos, ri-
" culè, seriò tamen delusos, de-
" mentatosq; certò scirent. Illo
" enim argumento ditatum ne-
" minem, deceptos fuisse mul-
" tos, dum id aggrederentur,
" quod facultatem peritiam
" superaret, non modò hom-
" num, sed & Dæmonum, qui
" vtcunq; illudant (quod nu-
" quam non faciunt) credulis
" hominibus, quos auro sup-
" posititio interdum lactant,
" aurum tamen creare, aut trans-
" mutare non posse, furto qui-
" dem surripere, & è loco in lo-
" cum transportare, & poss

Dæmo-

emones, & solere. Multò "
minùs posse aurũ crescendo "
ultiplicari (quod non nemo "
fuit) ex auri semine in mo- "
m tritici terræ concredito "
iiusmodi semina [k] *Caligu-* "
equo suo consuli facto "
posuisse dicitur, & [l] *Ari-* "
teles circa Philippos & "
acedoniam, spicam auri "
visse narratum refert) "
od si fuisset verum, jam "
idem habituros non fuisse, "
agri-culturam, sed auri- "
luram; omnesq; ad istam "
lligendam messem cupidè "
volaturos. Quæ cum ea quæ sum-
decuit, hilaritate, eaq; fronte, qua
bis *cœlum terrasq; serenat*, præli-
set, solida hac, accurataq; oratio-
, vitrea, & figulina omnia Chy-
corum chrysibula irreparabiliter
fregit.

Si quis (*inquit*) humano "
genio, aut creari aurum pu- "
t posse, aut transmutari il- "
lum

[k] *Dion in Calig.*
[l] *L. de min cab. Audit.*

" lum niti oporteret, vel aut
" ritate divinâ vel ratione
" manâ, vel experientiâ.
" authoritate divinâ quàm
" rum ſtabiliatur auri Chym
" ci fabricatura, non alium
" opus eſſe quærere quàm
" iis, quæ legimus in ſacra
" dice ipſius Dei, quem
" Principio *Geneſeos* omnia
" âſſe didicimus, in cœlis
" in terris bruta animalia, vo
" cres qui in aere, & qui
" mari piſces, ſub terra
" metalla creâſſe omnia
" ſario eſt intelligendum,
" dicitur creâſſe omnia. Quo
" in numero quum aurum
" cenſeatur, quicunq; aurum
" non auro, aut ex aliis
" facere ſibi arrogat, puta
" eſt partem iſtius gloriæ, qua
" nico debetur Creatori,
" aſciſcere. Nam quæcunq;
" facta fuerunt, Deo

it Creatore, id est sapien- "
, & potentiâ infinitâ: ideo- "
non possunt eadem ab ho- "
nibus, quorum & sapien- "
, & Potestas valdè debilis "
, denuo fieri, aut recreati, "
èt ingenio humano per- "
utari possunt. Nam inter "
eationem, & transmutati- "
nem plurimum interest. "
emo enim nescit ab homi- "
bus fieri ex canabe, aut li- "
) vestes linteas ex his ite- "
m contritis, & confusis "
artam confici; linum autem "
canabem divini opus esse ar- "
ficii, non humani; Ita au- "
fices monilia faciunt aurea, "
inum nequaquam; Ita & a- "
,rerum externam formam, "
eam tantùm transmutant, "
lateriam autem ipsam, natu- "
mq; rerum, & speciem "
illo pacto. Ista enim specie- "
m transmutatio, si in me- "
talli- "

" tallicis ſpeciebus concedere
" tur, cur non etiam in alia
" cur non & hominem ex bove
" aut bovem ex equo facere
" poſsemus? niſi quòd voluerit
" Deus vt ex iis, quæ ipſe for-
" mârit, homini ne muſcam
" quidem facere poſſe concede-
" retur.

" Deinde teſtantur iidem
" Sacri Codices, *Solomonem*, vi
" ditiſſimum, ita Regum om-
" nium ſapientiſſimum fuiſſe.
" Quam immensâ autem auri
" vi indigebat ille ad ſanctum
" Dei Templum, idq; ex man-
" dato Dei extruendum? Quod
" tamen quanto cum labore,
" quot annorum expectatione,
" & quàm longè petitum &
" tranſvectum acceperit, Sacræ
" Literæ loquuntur. At cur
" non ipſe potiùs feciſſet, ſi fieri
" potuiſſet aurum? Num impe-
" ritus erat, quem Deus tam

"tur omnium sapientissimum,
"& novisse omnia ab infima
"planta ad Cedrum in Libano?
"Illud ergo divina authorita-
"te non constat.

"At neq; humana ratione
"constat. Nam primò cum
"aiunt mutari posse vt cibum
"in alimentum, sic metalla vi-
"liora in aurum, nihil habet
"simile. In cibo enim exco-
"quendo cibus vt patiens est,
"homo autem per vim natu-
"ralem dicitur agere: at in hac
"transmutatione aliter habet,
"in qua secundum ipsos, au-
"rum patiens est, alia vero me-
"talla agentia.

"Secundò, non potest ali-
"quid crescere aut multiplica-
"ri nisi per seminalem virtu-
"tem iniectam in locum à na-
"tura, fovendi causa destina-
"tum, tanquam in propriam
"matricem propria autem au-

"ri matrix est terra; ergo e
"tra terram nequit fieri aur
"magis quam homo possit
"ne muliere generari, a
"quodlibet aliud animal pe
"fectum sine fœmina.

"Tertiò, omne naturalit
"genitum habeat necesse
"Deo tempus præscriptum a
"maturitatem: (vt mulier sp
"tium aliquod mensium a
"vterum ferendum) at ist
"profitentur aurum in instan
"fieri: ergo naturali ration
"non innititur.

"Deniq; nec experientiâ
"vtcunq; Regum, aliorum
"nomina recenseri soleãt eo
"rum, qui id aggressi, se tand
"deceptos senserunt. At qui
"vnquam hanc artem, eâde
"dives factus, laùdavit? Ejus
modi ego novi neminem; s
qui inde pauperes sunt fact
constat esse permultos; quo
plan

planè auri naturæ contrarium est: ideoq; consultiùs faciunt qui ab illiberali hac arte malunt tẽpestivè abstinere, quàm serò pœnitere. Istam Regis *Platonici*, aut *Platonis* potiùs Regii Theologico-philosophicam orationem, quã arrectis auribus imbiberimus, nõ sum exprimendo satis, quantiscunq; phaleris, verborumq; lenociniis indulgerem. Vidimus, & audivimus in *Iacobo* plusquã *Traianum*, in nobis vidit *Iacobus*, gaudio quidẽ, (etsi alias dissimiles) plusquã *Plinios*; quosq; tum vidisti (*Iacobe Cæsar*) exultatione extra se raptos, eosdem gaudia sua *Pliniana* Eulogio ruminantes, bonus ô felixq; audias. Testis enim ipse es, quæ tũ in omnium ore lætitiâ, *inde resultantia vocibus tecta, nihilq; tantis clamoribus satis clausum: quis tunc non è vestigio suo exiluit: Quis exilui esse sensit? multa fecimus sponte, plura instinctu quodam & imperio.* Nã *gaudio, quòq; vis cogendi inest. Num ergo modum eã tua saltem modestia imposuit. Nam quantò magis à te reprimebatur, exarsimus; non contumacia* (Iacobe Cæsar) *sed vt in tua potestate est, an gaudeamus, ita in quantu[illegible]*

m *Virg. Æneid. lib.* 12.
n *Virg. Eod. l.*
de Eumede.
Avus enim Henrici Principis *erat* Hē. ricus *Scotiæ Rex.*
o *Idem l.* 12.
p *Is est* Christianus *præsens Rex Daniæ*, Reginæ Annæ *frater Hector vere bellicosus, qui pio amore, facnaq́* Iacobi *excitatus, classe Britannitm appulit, anno superiori; quo Rege, nemo huc vnquam Hospes optatior accessit.*

Nam quum merita *Traiani* fiant tecur non *Plinii* saltem gaudia, vnà t encomia fierent nostra; Nec tantum nostra; istis enim in gaudiis suæ etiam partes fuere *Annæ* Reginæ, fœminarum optimæ, tantâ consortis sui gloria modestissimè superbienti,

m *Indum sanguineo veluti violaverit ostro*
Si quis ebur, vel mista rubent vbi Lilia multa. Alba rosa.

Henrico etiam, Principi juvētutis, quo (o *Nomine auum referens animo, ingenioq́ parentum*)

sacro pij parentis lateri adhærens, haurientibus oculis futuræ suæ imitationis in Patre exemplum præoccupabat; discebatq; cum erudita turba iis Parentis virtutibus applaudere, quibus ipse apud eruditos applausum demereri studet.

o *Tu facito mox cum matura adoleverit ætas,*
Sis memor, et te animo repetentem exempla tuorum,
Et pater Æneas, & p avunculus excitet Hector.

Quos dum virentior Nobilitatis flos exultantibus istis gaudii indiciis concomitatur, Senatorum ætate maturiorum humescentes oculi applausu suorum

suorum fidem lacrymarum veritate comprobarunt.

Inter ista ovandi, disceptandique molimina, Procuratoribus Academiæ indicatur, à Rege jam statim expectari alteras in Philosophia Morum disputationes, quas, quia dies jam inclinarat, in posteram auroram dilatum insperabatur; qui, accepto nuncio, omnia accelerabant: moxq; ipsis momentibus, eruditissimus moderator, *Rogerius Porter è Coll. Æ nei Nasi*, politissima oratione, multaq; cum laudebat omnia. Ita Philosophiæ Naturæ succedit sororia Philosophia Politiæ; cui procedit patrocinaturus, qui id optime, & potuit, & præstitit, *Magist. Gulielmus Ballow ex Æde Christi*, homo si quis alius, politissimæ literaturæ, suavissimiq; ingenii; cui compares ascendunt adversantia subsellia selecti Philosophi, *Magister Johannes Barcham è Colleg. Corporis Christi, Mag. Langton. è Coll. Magdalenensi, Magister King è Coll. Mertonensi, Magister Winniffe è Collegio Exoniensi, Magister Iucks, & Magister Thornton ex Æde Christi; qui* sub præsidio eximii viri *Mag. Richardi Fitz-Herbert*, Almæ Academiæ clarissimi Procuratoris, strenuè v-

trinq; feliciterq; ventilarunt bin
ipsis à Rege commendatas Thes
Primum.

Maius esse imperij fines tueri,
quàm amplificare.

Quæris Alexander mũdos? an suffi
vni?
An facile imperium hic vnicus o
bis habet?
En furta! en cædes, mistosq; rebell
hostes!
An facile imperium hic vnicus
habet?
Define plura tibi proponere, parta
ere.
Non facile imperium hic vni
orbis habet.

Secundam.

Iustum, & iniustum non cõst
sola lege, sed etiam naturâ.

Est modus in rebus, non vocibus, (Athee) pa
cas.
Dum rectum in solis legibus esse putas.
Id rectum est rectæ rationis, opinio non est,
Sceptice naturam consule, Scepsis eat.
Si, nisi quæ fuerint positæ dictamina legis
Nullâ forent recti, non ita multa forent.

Quæ omnia dum doctissimus R
spondens omni historiarum rerum
vndecunq; conquisito flore pingeb
poliretq; dumq; adversi pugiles e
de

dem telorum varietate, ingeniorúq; acumine, quo ab altero excipiuntur, confidenter irruunt, Rex ita & intentis oculis, & attentis auribus omnia hauriebat, singulorumque argumentis præsentissima accuratissimaq; responsa accommodabat, vt hoc ipso, non facilitatis modo suæ (quæ plurima est erga eruditos) sed sui etiã de eruditis judicii illustria exhibuerit specimina. Facilitatis quidẽ suæ, quòd quũ ipse optima nobisq; salutari experientiâ conciperet solus, quantũ esset, aut imperia amplificare, aut tueri, (quorum vtrumq; feliciſſimè præstitit, & ô diu, diuq; præstet!) hominum tamen in vmbra Academica delitescentium judicia de rebus Regiis planeq; maximis exquirere, eorumque dogmata, rationumq; momenta patienter (patienter? angustè loquor) summa cum voluptate, summa cum approbatione, gratè, gratioseq; imbibere & amplecti dignatus fuerit. Iudicii verò, quòd abhorrens à temerario p Ducis malè rigidi ingenio, imperitè censentis Oratorem in pacis artibus senescentem, de bello peritè dicere non potuisse, censuerit potius politicorum, corũq; qui in negotiorum tumultu versãtur, facta omnia ad trã-

p *Hannibal Phormione irridentis.*

quilla

quilla Philoſophiæ theoremata ex-
minari debere, quàm divinas hum-
nóq; generi ſalutares Philoſophor
vigilias, à polypragmaticorum ſo
nolento ſupercilio vilipendi, atq;
ſpui. Et quod adhuc illuſtrius Cl
mentiam Regiam ſtudiumq; erga l
teratos ſingulare demonſtrat, qu
jam adveſperaſerat, & Academ
Procuratores ex eorum acceleratio
animadverteret ſolicitos, ne nimia
tius diei nunc etiam & noctis mo
gia Regia abuteretur patientia, t
leniſſimis verbis iterum atq; iter
ſecuros eſſe juſſit, nec pro ipſius
dio, ſed pro ſuo arbitrio & pergere,
conſiſtere. Eorum etiam aliquib
quibus procuratorum feſtinatio,
authoritas vocem præciderat, Re
patientia, & authoritas revoca vit.
finem ſermoni ſuus cuiq; pudor,
tua (*Iacobe*) ſuperbia fecit.

At divini ſermonis tum tui, qu
aut laudandi finem aut initium
primendi reperiam? Mirum eſſe di
(ſi quid in te mirum eſſe poſſet) n
a quoquam produci potuiſſe, atq;
geri, etiamſi ſummam ex longa me
tatione ſubtilitatem adeptum, cu
ſubitaneo reſponſo non æquè ſati
ceris, ac ſi longè antea cogitation

noſt

noſtrarum penetralia perſpexiſſes. Mirum eſſe dicerem, nihil eſſe in vniverſis divini *Ariſtotelis*, Principumq; Philoſophorum ſcriptis ita arduum, atq; reconditum, cujus omnes obſcuritates, quotquot tum aut cauſæ natura, aut diſputantium acumen objectavit divini ingenii tui luce non illuſtraveris: omneſq; ſcrupulos amoveris, ac ſi non tantum ſacris eorum vigiliis totam ætatem impendiſſes, ſed Pythagorica etiam παλιγγενεία eorum animas ſenſuſq; omnes in Auguſtum pectus tuum tranſtuliſſes. Quibus ingenii tui virtutibus hanc tuam pietatis (tanquam comitem, aut ducem potius) annectere ſolenne habes, dum ita omnia Philoſophiæ placita ad rationis limam trahis, vt rationem etiam ipſam Sacra Templi Statera, hoc eſt divino verbo approbandam eſſe cenſeas, aut alioquin reſpuendam. Hæc enim omnia nobis præſtitiſſe viſus es, quum in Iuſtitiæ "norma diſquirenda, fontem "quidem ipſum in Deo, vni"verſi illo æqui boniq; fonte, "indigitandum præmouere s; "In rebus autem ipſis, aut ho-

" minibus eatenùs quicquam
" esse justum, quâ cum divinæ
" voluptatis, Iustitiæq; ideâ
" conforme sit. Illius enim fo-
" tis guttulas, & quasi genui-
" nas notitias inditas esse etiã
" hominum improbissimorum
" mentibus, etiamsi alio naturæ
" vitio tenues isti igniculi op-
" primantur. Inde quidem fie-
" ri, vt ab *Aristotele* in Politi-
" cis latrocinium, etiam quo
" victus quæritur, numeretur
" inter ea quæ naturâ duceñ-
" unt: sed aliud naturale esse ex
" affectu sensuum, aliud ex le-
" ge rationis; affectus incita-
" menta plerunq; esse natura
" vitia, rationem autem, (nisi
" depravatam) vitia naturæ
" corrigere, taliq; ratione la-
" trocinium injustum judicari.

Annon & illuc spectabat memorabilis hac in re conciliatio, & *Theologicæ* veritatis cum Philosophica, & *Aristotelis* secum ipso, qui totam hanc naturali

turàlis notitiæ doctrinam visus est demoliri, quum animæ primò infusæ omnes prorsus rerum notitias abnegaret, & tanquam abrasam tabulam, nudamq; proponeret? Sed quum tu ingenii tui omnia penetrantis cuspide "inter notitias rerũ, & rerum "species *discrevisses & ostendisses* Notitias has æqui, bo- "niq; judicandi, nobis à Deo "naturaliter inditas, tanquam "lucem, quâ videmus, non tã- "quam species, quas videmus; Quis non statim (te docente) "agnovit, *Aristotelem*, & spe- "ciebus animam nudare potu- "isse, & genuinis tamen notiti- "is vestire? Quid autem aut subtilius, aut sanctius, quàm quum Iustũ "ex præcepto Dei, & justum "ex præscripto naturæ, etiam "tum, quum maximè pugnare "videbantur, fœdere reconci- "liasti? Ita enim in *Abraha-* "*mo* filium *Isaacum* oblaturo, "pugnâsse præceptum naturę, quæ

"quæ prohibeat patrem inre-
"imere filium, cum præcepto
"Dei, qui jubebat; vtrunq; ta-
"men præceptum iustũ: Nec
"enim Abrahamum obtuliſſe,
"quá pater erat crudelis filio,
"ſed quâ ſervus erat fideli
"Deo; Deum autem eſſe ſupra
"naturam, ideoq; præceptum
"naturæ cedere oportere præ-
"cepto Dei, idq; naturam ip-
"ſam præcipere, vt Deo natu-
"ræ pareamus. Neque tamen
"voluiſſe Deum, filii ſanguine
"paternas manus maculari, ſed
"(in probationem tantum
"moris ſui) experiri, an in om-
"nibus, vt oporteat, Deo ob-
temperare vellet. Verùm vt a-
mantibus diſcedentibus, ea verba
quæ ſunt noviſſima, hærent in ani-
mo diutiſſimè, ſæpiſſimèq; revolvun-
tur: ita, ſi quid vnquam diviniſſimo-
rum ſermonum tuorum nobis e-
nimis elabatur (quod nunquam fa-
rum audeo vaticinari) illud tamen
labe

labetur certè nunquam, quod aut ex instituto tuo, aut ita potiùs linguam dirigente Deo (qui tibi semper in pectore vicinus) ad extremam cataſtrophen (tanquam poſt convivium placentam) diſtuliſti, & pientiſſimarum virtutum tuarum, etiam noſtrarum expectationum, quaſi Epitomen, æterna memoria retinendam reliquiſti. Iſtiuſmodi enim nobis viſum eſt, quum de acquirendis tuendiſq; imperiis ita definires, **ſive pace vivitur, ſive in bello, ſive Regna quærimus, ſive parta tuemur illud ſolum Regibus magnũ glorioſumq; ſolumq; Rege dignum haberi oportere, quod verâ cum virtute conjunctiſſimum ſit. Nec eo in genere quicquam anteponẽdum eſſe piæ, tranquillæque Rerumpublicarum, & bonorum civium tutelæ, quâ fiet, vt non Reſpublica modò civibus, ſed cives etiam virtute probitatéq; floreant, glorioſam tamen eſſe Regnorũ**

etiam

"etiam acquisitionem, modò
"justam; injustam enim non
"Regum esse, sed latronum,
"eò quòd, vt omnibus, ita Re-
"gibus imprimis scala virtutis
"proposita sit, quâ solâ ad glo-
"riam ascendant. Tibiq; id-
"circò sive in acquirendis, sive
"tuendis imperiis tuis, id vni-
"cè placere (quod, Magni Re-
"gis Persarum audito nomine,
"vsurpavit *Agesilaus*) idq; te,
"de te semper vsurpare velle,
"*Nemo me maior, nisi qui in-*
"*stior.*

Hæc tua tum (*Iacobe* Max ime; Iu-
stissiméq;) vox novissima, quâ non
tam indicasti, quid omnes de tè po-
steà expectarent, quàm quod antè
vniversi sint experti. At cur ita par-
cus es laudum tuarum enumerator,
qui magnitudinem gloriæ tuæ, justi-
tiæ tantum tuæ magnitudine metiris?
Nisi te iustior: at talis nusquam; potu-
isses addere, nisi te doctior, & talis nu-
spiam; nisi te sanctior, nisi te clemen-
tior, nisi te prudentior, & talis, certè
talis

lis, nuſpiam. Harum enim, aliarúq; virtutum Regiarum omnium magnitudine, longo intervallo Reges omnes à tergo reliquiſti, & quaſi in virtutum ſummo monte collocatus,

Cernis anhelantem dura ad faſtigia turbam.

Iis ita, vti diximus, tranſactis, omnibus jam ſcientiarum regionibus à Rege, non perluſtratis modo, ſed eius etiam ſplendore, & præſentia illuſtratis, quid aliud reſtaret, quàm vt omnium, quotquot ab initio in palæſtram coram tanto arbitro prodierant, Academicorum etiam reliquorum omnium nominibus, tàm immenſi amoris Regii agnitio, quam gratitudinis, & amoris ſui conteſtatio exhiberetur? Quod, vt publico omnium nomine, ita & à publica perſona (is erat, quem diximus, Academiæ Procurator ſenior) & publica omnium approbatione egregiè præſtitum. Non quod cujuſquam (etſi diſertiſſimi oratoris) oratio potuiſſet eam gratiarum magnitudinem verbis complecti, quam Academici animis complexi ſunt, aut Regi eam laudum infinitatem lingua renumerare, quam ille meritis eſt conſecutus: ſed quod illam in gaudiis Academiæ exprimen-

primendis quam *Timanthes* in luctibus *Agamemnonis* depingendis, laudem assequeretur, & eleganter explicaret, quam gratiæ gratitudinesq; florentissimæ Academiæ essent inexplicabiles. Qui quum publicæ gratitudinis, tunc exprimendæ, nunquam finiendæ, finem faceret, Clementissimus Rex, vt publico etiam testimonio indicaret (quod privatis colloquiis crebro inculcaverat) quàm sibi omnia grata, acceptaq; fuerant, & quam gratiosa, honorificaque æstimatione Academiam hanc verè suam complecteretur, vniversos incredibili attentione excitatos compellavit oratione pia, benigna, Regia; cui dum exundanti lætitia inhiamus, eiusdem materiæ vehementius intenti, formæ suavitatem penè totam amisimus, sensu tamen (quantum postea recordando potuimus recolligere) ferè hujusmodi.

"PRO conclusione literatissimi hujus exercitii, nó "potestis á me comptam ali- "quam & politam orationem "expectare. Neque enim vn-

quam

quam (ita me Deus amet) satis mihi otii fuit cum viris doctis & disertis colloquendi, deoq; nec disertus, nec literatus esse possum. Si ergo *Prisciano* vestro in his exercitiis vim fortè aliquam, & injuriam intulerim, illud debetis condonare mihi. Hoc tamè à me expectare, & persuasum habere potestis, quod vt literarum, atq; literatorũ omnia semper antea fuerim, ita & jam sim, semperq; futurus sim *Mecænas* amantissimus. Quod vero ad illustrẽ hanc, & egregiam Academiam Oxonienſem attinet, hoc certo certiùs persuadere vobis potestis, quòd ei semper sim futurus propitius. Vos verò purum Dei verbum, vt est apud vos prędicatum, debetis retinere: Romanas superstitiones omnes fugere, & fugare

"fugare; ſciſmata autem, &
"novellas opiniones renuere,
"reſpuere, & averſari. In arti-
"bus autem veſtris, & diſcipli-
"nis (vt heri vnus ex ornatis
"veſtris Theologis dixit) non
"oportet vos gradum ſiſtere,
"ſed progreſſus ſemper facere
"& praxin cum Theorica con-
"jungere, vt vita veſtra cum
"profeſſione veſtra ſemper
"maneat conciliata. Sic &
"Dei gloriam, & expectatio-
"nem meam implebitis, meq;
"Regem veſtrum honore re-
"plebitis, & gaudio, & vobis
"ipſis fructum vberem facie-
"tis, & locupletem.

Inde omnes, animis mirifico gaudii impetu concuſſis, longo acclamationum tractu comitantur Principes accẽſis funalibus (nam nox ſatis proceſſerat) diſcedentes, Aulamq; Regiam repetentes. Vnde mox *Henricus* Princeps à ſuo Nobilium comitatu deducitur ad *Collegiũ Magdalenenſe*, vbi in Aula Collegii publica à *Magdalena-*

Magdalenenſibus invitatus cœnare decreverat. Supremæ menſæ medium ſolus ipſe occupabat, vnde, quaſi, de loco ſuperiori, proſpicere poſſet in cæteros omnes, qui ſimul ibi cœnabant: quorum ordines ita diſtributi ſunt, vt Aulæ media Comites atq; Nobiles Aulici diſcumberent; ad vtraq; autem Aulæ latera, ejuſdem Colegii Socii omnes atq; ſtudioſi, qui ita tum frequentes aderant ſuoq; graduum habitu decenter ornati, vt Princeps eorum multitudine, & ordine plurimum delectaretur, eoſque omnes pileis (quos geſtabant) quadratis diſcúbere certos benignè juſſerit. Et ne quod ejus incomparabilis humanitatis ſuæ indicium deeſſet, ſcyphum vino ſpumantem generoſo arripiens, vnaque ſtudioſos alta voce compellans, eorum omnium ſaluti propinavit, ſtatinq; omnes in pedes erecti conſiſtunt, donec per totum Aulæ circuitum, ſuauiſſimi Principis ſaluti reſpõderetur. Nec illud porrò obſcurum clemiæ benignitatis argumentum, quod frequenti ſermone conſueverit quaſi jure peculiari *Collegium* illud ſuum nuncupare, ſeq; *Magdalenenſẽ* benter nominare, ejuſq; ſe tanquam acceptiſſimi Hoſpitii ſui curam perpetuo

petuò ſummam habiturum pollicitus fuerit. Qui viciſſim ne quod amantiſſimi Principis demerendi officium prætermitterent, ſedulò curabant, & publici, privatiq; amoris, quoties daret opportunitas, exhibebant indicia. *Pandulphi Colinucii Apologos* librum manuſcriptum auro, & margaritis affabrè contectum, iubente Collegii Præſide, tradidit lectiſſimus genere, virtute, literas adoleſcens *Gulielmus Graius*, *Arthuri de Wilton Baronis filius*, natu minor, alienum donum Principi commendans illustri oratione ſua, vti etiam *Edvardus Chalonerus* virtutis Paternæ hæres, qui duo inſignium, auroq; fulgentium chirothecarum paria, pro vniuerſi Collegii voto, & *Richardus Worſleius* adoleſcens illuſtris, libellum exoticarum linguarum verſibus elegantèr exaratam dono dedit: vt iſtiuſmodi etiam munuſculis levioribus, benevolentiæ magnitudo æquè facilè conſpici potuerit, ac cœli amplitudo feneſtra, etſi parva.

Sed à cœna, ad ſcenam properandum eſt, qua loco ſueto, Principibus à *Iohannenſibus* repræſentatur ANNVS RECVRRENS; fabula, ſocco Comico ſed pede Tragico, Tragicis enim

nsenariis ad novitatem scripta,
na in formam Zodiaci exactissi-
efficta, & Sole omnia Dodecate-
rii signa splendido artificio per-
nseunte. Cuius decursu quatuor
ui tempestates, quatuor ætatis hu-
næ progressus, quatuor humorum
pporis varietates, & si quæ vspiam
varietates aliæ, aut fortunarum,
ut ingeniorum, aut amorum, aut lu-
arum, omnes delectabili harmonia
theatrum productæ, & in *Micro-*
mo repræsentatæ, adolescente pri-
m Academico, aliarum deinde
nium conditionum varietatem ex-
iente. Sed quid ego ista? quum
iam e prælo emerserit festivissi-
Comœdia.. Incerta est, Sole ari-
n ingrediente, finita, quum Pisces
is igne coquerentur. Digna qui-
n quæ toto vertente anno duraret,
ideo Zodiacum suum festinanti-
Sol visus est transiisse, vt Principi
multo istius diei tædio lassis, qui-
endi otium concederetur.

ACTA

ACTA QVARTÆ DIEI.

POstero illucescenti die, Regi optimo exhibitos ab Academicis suis ingeniorum fructus benignissimè recordanti, gestit animus & alvearia contemplari, in quibus apes tam sedulò considerent, & viridaria, è quibus mella tam jucunda legerent. Collegia (inquam) & Bibliothecas, quibus vtrisque tam numero quam splendore, vel invidia judice, omnes vbivis gentium Academias, *Oxonienſis* longissimè antecellit. Quæ singulæ, & si oculos intuentium, & animos illucubrantium mirificè oblectent, BODLÆANA tamen, quam cum primis invisere Re-

placuit, singulorum & delitias, & litates in se omnes, ad commune nnium emolumentum derivasse vitur. Ex qua quota, quantaquecunque gloriæ scientiæq; beneficia in Academiam redundant, THOMÆ ODLÆO viro Equestris splendoris, sed Regiæ magnificentiæ, literarum amantissimo, amantissimoque Mæcenati, vniversa debentur. Nam olim augusto loco, nobilissimam am à *Duce* vere magno *Humfredo*, *Bufortio*, *Kempiis*, excitatam audiis- Bibliothecam, ibi cum miserando pectaculo, nihil videret præter aracosos tanti monumenti testes, pariis situ, sordibusq; squalentes, libuit Herci, privato census dispendio, reirare damnum publicum, suaq; immensa munificentia, infamem eorum memoriam sepelire, qui privata, aut bie, aut rapacitate, rei literarum blicæ tam preciosam suppellelem subduxerant. Nec ita modò neficus, sed providus etiam, ne ista i, consimili vnquam calamitate quod scelus absit) concuteretur, reus & opimos, & Regio diploma- in omne ævum constabilitos comravit, quibus & custodum perpetua gilantia (sex enim diei horis inter

a *Sic dictum a* Gualtherus de Merton *qui* Episcop. Roffensis, *Henrico tertio à consiliis & summus Regni Cancellarius, Collegium istud, si siculi rationem spectemus omnium præclarissimum, felicissimis auspicijs Burlæo, Occhamo, Scoto, Bradwardino, Gatisdeno, Dunbletono, Nicholao Gorrham, Suitzeto, b Quibus (nisi quod nollem in nominibus recensendis ambitiosus videri,) præter Episcoporum infinitam multitudinem Archiepiscopos Cant. sex proximis pene intervallis ex hac domo sibi invicem in sede illa Metropolitica succedentes adiicere potuissem, Cardinalium etiam aliquot speciosa nomina illud autem in gratiam pontificiorum non possum non adiicere, huius Collegii socium & alumnum fuisse* Gulielmum Gryfant, *Medicinæ gloria celebratissimum qui pater fuit* Grimaldi Gryfant *Papæ, cui postea nomen* Vrbanus quintus: *Ex Registro Collegii Mertonensis.*

sunt, suumq, ingressum exitumq, (panæ sonitu significantes) copiose remuneretur, & omni temporum iniuriæ occurratur. Sed non est mihi mei tanta fiducia, vt te (Bodlæe) sperem calamo victurum meo. Vivetu satis virtutibus tuis, atq, literarum gratitudine, quos virtutibus tuis æternum devinxisti,

Nomenq, tuum laudesq, manebunt, quam diu *Oxoniæ* nomen, laudesque manebunt. Satis mihi sit meo a *Mertonensium Collegio* gratulari, cuius per te antiqua gloria revirescit, quod cũ seculis retro actis magnis doctissimorum nominibus floreret *Bacon*, *Burleo*, *Occhamo*, *Scoto*, *Bradwardino*, *Gatisdeno*, *Dunbletono*, *Nicholao Gorrham*, *Suitzeto*,

(quanta illi omnes Europę lumina?) nostro seculo vnà cum *Henrico Savilio*, istorum cuivis æquiparando, te produxerit; qui & eiusmodi doctrinæ eruditissimus es hæres, & eiusmodi doctorum futurus es felicissimus parens. Situm quidem est illud BODLÆI Minerval loco ad lucubrandi secessum peridoneo; remotum enim à civium strepitu, & sequestrium parietum interjectu, & Collegiorũ, Scholarumq; artium Publicarum adiectu. Inter quæ tamen omnia tam superbâ magnificentiâ altitudinéq; Pyramidum eminet, vt & procul compareat, & Bibliothecam ingressis modò in Civitatem vniversam Collegiaq; circumquaq; conspicua, sed in adjacentis etiam regionis planitiem & irrigua prata exhibeat pulcherrimum despectum. Cui illic oculorum oblectationi accessio sit non mediocris, ex perjucunda illa accuratissimi herbarij atq; horti (quæ parieti Australi adjacent) vicinitate, *Collegiiq́* etiam *c Exoniensis*, quod occidentali *Rex et Custodiam Civitatis* London *quam regina exercitu tam hostili appetebat, Seditiosi Ciues tumultu furibundi, eam vna cum fratre, Nobilissimo Equite capite detruncáto, trucidarunt anno* 1326.

c *Ita nominatum quod* Gualterum Stapletonum Episcopũ exoniensem *habuit fundatorem; qui* Aulam *etiam* Cervinam *fundavit. Erat is Henrico* 2. *à consiliis & summus regni Thesaurarius, temporèq́ turbulentissimo maxima Regni negotia Legationesq́ prudentissime fidelissimeq́ obivit, quumq́ tradidisset,*

adhæret lateri. Cuius Collegii Fundatoris, aliorumq; Patronorũ insignia elaboratis ibi describuntur arcubus herbarum, vt illustrium Mecænatum (Domini inprimis *Peeters*, Baronis de *Writtel* doctissimi Nobilissimiq; Herois, cui, tanquam secundo Fundatori debere se gratissimi *Exonienses* profitentur) virentem semper cernas gratam memoriam atq; honorem,

Crescent herbæ cæsetis honores.

Illuc cum ascendisset verus literarum cultor *Iacobus*, & admirabilem tot millium librorum multitudinem, tot turgentium receptaculorum speciosos ordines, tantum concamerationis ex auro insigniumq; conchylii splendorem deambulando perlustraret, mirari quidem primò, hominem tam sumptuosè φιλόβιβλον; sed quam libris, quibus libuit, aliquandiu inhæsisset, manuscriptorum antiquitates quantivis pretij, exquisitissima Mathematicorum instrumenta, pe-

Titulus Philobibli *olim dabatur eruditissimo* Richardo Angervilio *Episcopo Dunelmensi, qui hic Oxoniæ circa annum* 1340. *Bibliothecam præstantem extruxit in publicum studiosorum vsum eumq; etiam, in finem librum scripsit* Philobiblon *inscriptum quem ecæsa nocte, qua sepultus latuit, in communem studiosorum vsum eripuit* Thomas Iamesius *an.* 1599. *Cuius Episcopi immortales laudes consimili librorum amore cum* Bodlæus *superarit, eum titulo* Philobibli *adæquet nemo istius quem Bodlæus.*

ioſiſſima omnium nationum, & linguarum monumenta, incredibili, & ſumptu, & labore etiam à remotiſſimis mundi partibus conquiſita pervolviſſet, tum demum tanti Literarum Theſauri magnitudinẽ æſtimare, & Academiæ felicitatem, ſimul & *Bodlæi* pietatem prædicare. Atq; equidem *(inquit)* à quo Academiã hanc inviſi, ſedulò perpẽdi eximios ingeniorũ fructus, quibus me Academici toties donârunt, ſed ante hunc diem hortum non vidi, in quo crescerent, & vnde legerentur. Effectus huc vſq; vidi, cauſam iam video, & videndo lætor. Dúmq; intentos oculos conjicit in *Bodlæi* ſtatuam (quam ex alabaſtro dedolatã & inductis coloribus vividè repræſentantẽ illuſtriſſimus Cancellarius benè merito amoris ergô poſuerat) ſuaviſſima alluſione ad pientiſſimũ hoc *Bodlæi* opus (lingua, n. Patria primæ tantum literæ diſcrimen eſt, inter *Bodlæi* nomen, & *Pij Thomæ Godly* nomine inſignivit, eoq; potiùs nomine, quam BODLY deinceps meritò nominandum eſſe cenſuit

ſuit. Moxq; vetuſtiſſimas Sacrorum Codicum tranſlationes manuſcriptas, quæ ibi plurimæ, pulcherrimæq; (etiam eæ, quas ſeculis antiquis Patrio Idiomate vſurpavimus) ſtudiosè verſat. Exemplaria imprimis Æthiopica, quorum de fide, ac authoritate, aut ſtabilienda, aut minuenda more ſuo *t* ſummo cum judicio diceptavit. Vnicã illius de *Gaguino* pro cæteris cenſuram verè ſacram præterire mihi religio eſt: cuius cum poſteà libellum titulo invitatus percortaſſet, & controverſiam Theologicam (*u* ſi modo controverſiam) poeticam non levitate modò, ſed obſcœnitate etiam dehoneſtatam obſervaſſet.

"Equidem (inquit Dynaſtis aſtitibus) non miror hoc genus hominum, controverſias eiuſmodi in Theologia cõmiſci audere, quũ auſint etiam tam impudicè, profanè eas pertractare. Iſtum enim authorem ita de Puritate ſcripſiſſe, quaſi eam in titulo tantũ libri reperiri voluerit. Quam ſcribentium laſciv

t Gaguinus de puritate conceptionis impreſ. Pariſiis an. 1497.

u Nam etiam Pontificiorum præſtantiores nobiſcum ſentiunt D. Virginem in peccato conceptã, ideoq; et Chriſtum Servatorem ſuum agnoviſſe; & communem fuiſſe Eccleſiæ ſententiam oſtendunt ipſi Pontificii libello ea de re ſcripto.

"ita ſe habere odio indicavit,
"vt etiam in animo ſecum ſæ-
"pius ſtatuerit conſultius eſſe
"futurum ſtudioſis; vt omnes
"hujuſmodi impudici (in reb.
"præſertim ſacris) ſcriptores
"prorſus tollerentur, quàm vt
"ad ingeniorum, morum, reli-
"gioniſq; corruptelam tolera-
"rentur. Verùm non incom-
"modũ forſan eſſe, dũ in iſti-
"uſmodi Biblophylaceis con-
"ſerventur, vbi & librorum
"improbitas difficulter nocere
"& authorum improbitas fa-
"cillimè deprehendi detegiq;
"poſſet. Cenſuram (inquam) verè
ſacrã, & ab eo pectore prolatã, quod
quum ipſum Pudicitiæ (raræ in Au-
lis Principum virtutis) laude pluri-
mum celebretur, alios etiam ad om-
nem puritatis æmulationem exem-
plo ſuo accendere pervellet. *Gagui-
num* verò quis non Veneris ſacra po-
tiùs concinere putaret, quam Divæ
Virginis Genethliacon? Cuius ideo
æ verſus hic producendos non cenſe-

x *Quæ hæc* Cur negat alma fides ſudoris more liquari ſemina poſſe viri dum pia vota gerit? Atq; equidem credo (ſalua pietate) Mariam, Pruritu nullo germinis eſſe ſatam. Si potis eſt jactum ſterilenti obducere ſemen Incubus, &c. Nec ſtat pollutus Oſeas, caſtus in aſſumpta dum meretricem coit, & ſimilia.

rem, nisi eo fortè animo, quo *Spartani* servos fœdè temulentos, libris suis conspiciendos producebant, rei fœditate commoti, ab eadem decerent abhorrere. Quod eò magis castissimum Regis, & Poetæ eius Regii animum offendere merito potuit, quum eundem poetam cernens huic de Purissimæ Virginis puri poemati, impurissimum lasciuæ articulæ suæ encomium subiungere, etiam se Divæ Virginis loco colit (os impudens!) deprædicat. Epigramma enim sic exorsus,

Cum facturus iter Vernonem intraveris Hospes,
Aspice quâ pendet y Diva Mandomo:

quum mox Hospitæ illic, & z mox & a membra sigillatim depingit (carmine lasciviori, quàm quo dictam hanc polluere ausim) profanè sticho concludit tandem,

Si me non alio curarũ turba vocâ sed
Contẽplarer adhuc sedulus ora Deæ.

Quod quid quæso aliud est (nisi quid multo peius sit) quàm cùm *Praxiteles Deãm Cypriam* ad *Phrynes* Amicæ suæ similitudinẽ pingere? Verũ quid opus est cum Praxitele illo comparare? Quum etiam passim b Ita

Praxi

y *Illud erat insigne diversory.*

z Risus, verba, jocos, fulcra, cubile, merum &c.

a Albentes coxas, inguina, crura, nates, & Veneris. *Sed pudet Pergere.*

b *Vti testatur* D. Edwin Sandys *libro inscript.* A relation of the Religion in the West parts of the world: and Henricus Stephanus *lib. 2. Apol.*

Praxitiles, Sanctiſſimæ Mariæ vultũ exprimere volentes, Meretricum publicarum pulcherrimas convocare auſint, vt ad æſtuantis libidinis flagrantiam puriſſimæ virginis imaginẽ repræſentent. Sed ſolenne eſt Põtificiis *Gaguinos* agere; de puritate Divæ Mariæ cõtendere, de ſua ſecuros eſſe; & poſt encomia (quaſi ſub Inſigni) Sanctæ virginis, laſcivas Hoſpitas, & ſcortilla, ſolitæ Hyperduliæ ſuæ cultu amplecti, ſic ille nobilis Cardinalis *c Iohannes Cremenſis*, qui poſt multas horas, pro puritate ſacerdotij contra legitimas nuptias acriter collocatas, noctu ſequenti, cum Meretricula palàm deprehenditur. *d Iouinianus* Imperator, quum Magicos in celebri *Antiochena Bibliotheca* libros deprehẽderet, Reiq; publicæ pernicioſos, ipſam Bibliothecam maluit funditùs abolere, quàm de librorum pernicie amovendâ providere. Temerarium exemplum! idq; propter Græcorum Philoſophorum odium & ſcurriles jocos pertulit. Sed & ſapientiùs & Sanctius *Iacobus Cæſar*, qui ebrietatem excindi maluit, quàm vitem; & librorum iſtiuſmodi venena præcaveri, ſed Pharmacopœias & conſervari, & ornari. Idcircò quum vnà mente revolveret,

c *Mat. Paris Hiſt. Ang. p. 67. & Fox. Martyrolog.*

d *Nicephor. l. 10.*

quàm esset hic locus opportunus omnium antiquitatum fidei, veritatis conservandæ, quam recentium temporum sacrilega rabies (vt mundo jam constat) cōspicuis c *Indicibus expurganda* conspurcavit, statuit æternā amoris sui tesserā in Academicos, in literas, in veritatem ipsam, hîc, tanquam ad sacram fidei aram, consecrare.

c Indices Expurgatorij indicia impudentium Falsariorum, qui cum veritatē non ferunt, eiusdem Testes sacrilege corrumpunt, quid vero mirum si, qui Scripturas Dei subtrahunt, Scripturis hominum subtrahant.

Nullum ferè est ex omnibus Regis palatiis, quod non Bibliothecas habeat preciosis literatæ antiquitatis reliquiis (quantuscunq; Regibus antecessoribus contrahere licuit) ditissimas. Harum omnium copiam *Bodlæo* epificè pollicetur, eas excutere jubet, scrutari, quicquid ibi sit canicie venerandum, scriptorum fide optabile, pretio, hominūq; æstimatione rarum & singulare (quid autem ibi non tibi modi?) asportare, inq; hoc mirabile Musarum Gazophylaciū properè liberéq; traducere; & ne quid impedire institutum, Regiam hanc donationem Regio sigillo firmatam accipere. Ita qui anteà studiorum otium à Regio imperio, nuper ab eius præsentia studiorum solatium habuimus; deinceps (quod ad pedes Regios demississimè devoluti gratissimè prædicamus) ex

immo-

immortali eius beneficio, ſtudiorum & adiumentum, & incrementum percepturi ſumus.

Nec veſtræ interim obliviſcemur beneficētiæ, *Carole Howarde*, ſpectatiſſimę virtutis *Thalaſſiarcha*, tūq; *Roberte Cecili*, alterū jam, poſt *Gulielmum* deſideratiſſimum Patrem, veræ Politiæ columen; qui tum præſentes benevolentiſſimis vocibus, & poſteà opere honorifico, Regiæ munificentiæ promptitudinē promoviſtis. Nec valdè tamē miramur, quòd ita in nos alieno amori non defuerunt illuſtriſſimi Proceres, qui ſuis etiam magnificis muneribus hanc eandem Bibliothecam auxerunt. Quod & reliqui fecerunt ſplendidi Britanniæ Toparchæ, quorum (vti aliorum etiam omnium, quorumcúnq; liberalitatem *Bodleiana* invitavit) & memoriā grata recordatione deoſculatur Academia, & nomina munerumq; amplitudinem *Bibliotheca* conſervat, æterna teſtificatione pulcherrimi pretioſiſſimiq; voluminis, quod aureis vmbilicis, fibuliſq; fulgidum, vt omnibus ingredientibus apertam Academiæ, minimēq; diſſimulandam gratitudinem exponat, eminentiſſimo ſemper recūbit loco, quà ſupremā ſtructuræ fron-

tem lumen augustissimum illustrat. Illuc enim à forib. longo, spatiosóq; de ambulacri tractu, rectà ascenditur, medióq; tramite, inter numerosas læva; dextraq; receptaculorum series, quarum singulæ ita singulis fenestris ornantur, vt grandem studiosorum multitudinem admittant, non modò sine omni invicèm impedimento, sed etiam conspectu. Iis autem monumentis, quæ arctiorem custodiam desiderant, suæ sunt vtrinq; ædiculæ, cancellis partim auratis, partim cœrulei affabrè concinnatæ. Omnes etiam Facultatum, Artiumq; omnium ordines tam prudenter dispositi, aureisq; inscriptionum characteribus spectabiliter distincti, vt vsui simul, & vi concinnissimè sit consultum.

Nec dignitatis minùs splendoris suprema laquearium fastigia venustat; vbi perpetuâ jucundâq; vicissitudine, insignia *Bodlæi* pendulis anguliis, Academiæ tessellis intersplendent. BODLÆVM, præter gentilia symbola, decorant coronæ tres (e QVARTA PERENNIS ERIT) quarum meritò gloriam ab Academia derivavit, cuius gloriam incredibiliter, adauxit. Nam & Academia totidem coronis aureis dignoscitur

quar

Illud est insignium eius Epigraphe, et quanquam fortuito, commode tamen contigit, vt Bibliothecæ huius primus aditus, quatuor Coronatorũ die pateret. nempe 6. Idus Nov. qui dies sacer est Servero, Severiano, Carpophero & Victorino *fratribus Martyrium sub Dioclesiano per pessis; quorũ nomina quum diu non potuissent reperiri Quatuor Coronati vocati sunt.*

quarum medio *d* Librum patentem, septem fibularum quasi septem Artium Liberalium ornamento decorum *e* DEVS ILLVMINATIO MEA, illustrat. Quo honorifico symbolo libri atq; coronarum, Academiâm, quum eam restauraret; donâsse creditur f *Aluredus* doctus, qui ipse adhuc ex libris plus gloriæ retinet, qui ex corona sua. Nec ijs repugno tamen, qui putant *Librum* g *Apocalypticum* septem signaculis clausum (at clausum nota, cum hic noster apertus) designari. Similiterq; triplici corona trium Primariarum Facultatum *Theologiæ, Medicinæ, Iurisprudentiæ,* gloriâ quâ soli *Oxonienses* in Britannia floruerunt, etiam ad ea vsq; secula, quibus ex decreto generalis *h* Concilij, omnium Nationum consensu

d Quæ sententiola libro inscribitur.

e Vnde videtur Parisiacademia typum mutuo accepisse inter tria librum patentem gestat.

f Sed putem multo esse centies hoc symbolum.

g Apocalyp. cap. 5. v. 1. clausum volumen non

commodum symbolum Academiæ. Doctrina celeb sed alicuius potius aut recentis, aut nondum lite rum gloria satis illustratæ; patefactio enim libri pudfeciales arguit doctrinæ manifestationem. h V sub clem. 5. Ideoq; ex omnibus horum regnorum tibus pensiones Professorum olim exigebant. Cl c. de magistris: unde & Cassaneus de gloria m di, Est (*inquit*) etiam studium generalem in glia Oxon. dictum: *non aliud hic nunquam agn runt exteri.*

comprobari.

comprobari, vnicum hoc *Angliæ, Scotiæ, Hiberniæq;* GENERALE STVDIVM agnoscebatur. Vtcúq; se res habet, antiquioribus seculis liquet, vnico BOVIS, AVREIS CORNIBVS sublimis, symbolo, tum vrbanam, tum Academicam multitudinem fuisse insignem, eo tamen discrimine, quo Poeta antiquus idipsum descripsit his versibus.

Corniger Albionis dat Bos insignia Athenis,
Cur Bos? indoctos hæc mage signa decent,
Scilicet: ergo Bove hoc fuit Vrbs, Schola cornibus auri
Nota: Scholæ tandem, trina corona datur,
Et Musas diadema decet, dant cornibus inde
Cornua, vtroſq; satis iam Jua signa decent.

studium au-
m generale
mplius quid-
iam est quam
Academia eti-
n quam vni-
ersitas, quæ
omen habet
uod vniver-
e ibi disci-
ltnæ tradan-
ur, quum Ge-
erale Studi-
m proprie sit
uod à Gene-
li Concilio,
r in Totius
hristiani Or-
is vsum insti-
atur, aut
nfirmetur.

Atquí ab aureo illo *Aluredi* seculo nemo vnquam Regum, aut hic, aut vspiam gentium floruit, qui splendidiùs tàm in se, quàm in nostra Oxonia, & libros & literas evexit ad Coronam, & Coronam demisit ad literatos. Itaq; seriò demisit, vt Bibliotheca hâc diu, sedulóq; perlustratâ, & animo

nimo, & voce eam k Alex. Magni imitaretur optionem, & si *Iacobus* non fuisset, posset hic esse Academicus. Nec illud modò, sed cum catenulas, quibus libri singuli vinciuntur concinnè, contueretur. Equidem (*inquit*) si vnquā mihi in fatis sit, vt (at dicens hæreo, & nisi dixisses, nollem *Iacobe* dicere illudq; tuus nosterq; vertat Deus omen in hostes) captivus ducar, si mihi optio daretur, hoc cuperem carcere cōcludi, his catenis illigari, cum hisce concaptivis concatenatis ætatem conterere.

Quo dicto cum descendisset à loco isto, quo quasi cōnduntur sciētiæ, ad l locum inferiorem, quo promuntur, novo trahitur videndi desiderio, ipsosq; aliquâ dignatur gratiâ pari-

k *Qui conspecto in Diogene Philosophico mundi contemptu dixit,* Si non essem Alexander, vellem esse Diogenes.

l *Nam istius Minervalis pars superior Bibliothecam, inferior Scholam Theologicam habet: ordine multo aptiori quam Bononiæ, in Ædibus Sancti Salvatoris, vbi ædificij pars superior Bibliothecam, inferior prōptuarium vinarium, media resectorium habet, de quo triplici structuræ ordine* Cardinalis Bobba *ingeniose sententiam se tulisse censuit è Prov. c. 9. v. 1. & 2.* sapientia ædificavit sibi domum, miscuit vinum, & posuit mensam. *Angel. Reccha. in Vatican. pag. 395.*

etes,

etes, qui iis ferè perpetuo reſo
Academicorum eruditis labor
quibus ipſa Maieſtas ex pauculo
dierum quaſi guſtu tam mirificè
piebatur. Ea eſt quam dicimus, *Scho*
Theologiæ, cuius ibi ſublimis Cat
dra eminet; quanquam & Medicin
ac Iuriſprudentiæ, linguarumq; Pr
feſſoribus regiis nobiliterur aſſid
triúmq; Facultatum iſtarum freque
tibus diſputationibus celebretur. N
mini enim ad aliquam graduum
Facultatibus iſtis ſublimitatem
randi ſpes eſt, qui non priùs cred
ſui experimento ſub graviſſimo
ditorum hominum examine &
râ, celebratiſſimo hoc eruditionis
reopago iterum iterúmque ſe. exp
ſuerit.

Ædes ipſæ, vt nomine & vſu, ſic
dalâ totius fabricæ politurâ, pl
divinæ; & de quibus, niſi omnium
venarum oculi faſcino decipiam
magnum illud Eulogium à magn
lo peritiſſimóq; judice *m* veriſ
ſit vſurpatum. *Inviſurum facilius*
quem, quàm imitaturum. Parietes
trinq; ſublimibus feneſtris toti
vitrei, vt architectonices impe
miraculi ſit inſtar, iſtiuſmodi
mentis tam immania pondera

m Camdeno in Dobunis, qui illud Zeuxidis huic ſtructuræ accommodat.

ingentem quam dixi *Bodlæanã* Bibliothecam gestat) sustineri: Neq; tamen aut trabium quicquam est, aut ligneæ materiæ; saxo candem omnia purissimo, saxóq; dices, si tecti pulcherrimè arcuati, pendulæq; sculp turæ mirabilem texturam spectes, planè vivo, & cuius seria contemplatio nonnihil *n* eorum firmabit sententiam, qui nescio quot vicenis annis tantum opus partu laborâsse ferunt: meritóq; (quicquid ingrati detrectent) Majores nostri *o Hũfredi Ducis Glocestriæ* (tam eruditione, & eruditorum patrocinio, quàm Regiis natalitiis splendidi) immortale opus, immortali nomini memoriæq; sacrabant.

Quibus diu varióq; sermone intercedente lustratis, reliquas Artium liberalium Scholæ Theologicæ adjacentes Scholas, petit *Iacobi* Serenitas. Sunt illæ longo spectabiliq; ordine decem, quarũ tres *Metaphysicæ, Politiæ, et Physicæ* auditoribus destinatæ; reliquæ septem totidem Scientiis Liberalibus his olim inscriptionibus distinctæ.

Grammatica, Dialectica, Rhetorica:

Literas

n *Quod etiam astruitur ex archivis Academiæ.*

o *Quod possim videre est in Archivis Academiæ literisq; ad ipsum scriptis vid. lib. Epistolarum Acad. in Bibl. Bodlæana & Catalogum Fundatorum & Benefactorum Oxon.*

Literas disce.	*Impostu-ras fuge.*	*Persuade-ant mores.*
Arithme-tica:	Musica:	Geome-tria,
Numero om-nia constant.	*Ne tibi cura quæ dissideas, domi sint.*	

Astrologia:

Altiora te ne quæsieris.

Omnes, si vsum spectes, non inconcinnæ & quas elegantes potiùs diceres, quam magnificas, si cum vicinis ædibus conferantur. Quod facilè animadvertit, qui tum simul aderat, *Hericus Howardus, Northamptoniæ sæ Dynasta*, literatæ Nobilitatis decus, qui, quàm ipse est insigniter doctus, tàm etiam intimè favens doctis, qui Regem Scholis contemplandis intentum cerneret, illius (etiamsi calcare nunquam indigentis) munificentiam visus est accendere voluisse quum audiente Rege, Artes diceret *liberales quidem dici, sed aliorum tamen liberalitatem desiderare, opusq́ Regia prorsus magnitudine dignum fuisse, vt non Artes modò Artiumq́ Professores,*

sed

sed istæ etiam Artium Scholæ sublimiùs erigerentur.

Longam hanc Scholarum seriem distinguit à Schola Theologica nobile deambulacrum, SCHOLARVM PLATEA, insignitum, frequenti studiosorum concursu celebre: eò quòd quotidiè, (nisi statis Academicarum feriarum temporibus) Scholæ singulæ suis decem Professoribus occupentur, nec cuiquam vllus in Artibus honos conceditur, nisi in his publicis Censorum theatris ad frequens Lectionum, Disputationumq; examen evocato. Quadragesimâ præsertim, multò maxima *m* frequentia; quo tempore nunquam hæ disputationum acutissimarũ jeiunæ Scholæ; eò quòd hic tum habeantur quotannis Comitia *Baccalaureorũ in Artibus*, quemadmodum mense Iulij sua sunt *Doctoribus* & *Magistris* in Templo Beatæ *Mariæ*, *Baccalaureorum* enim cõ-

m *Inde forte evenit, quod Mat. Paris observat, vt plerunq; in Quadragesima periculosissimæ pugnæ contigerint Oxoniæ, vt & Parisiis, Cuimalo vt occurratur annuatim eligantur duo è Nobilissimis Baccalaureis, qui reliquorũ omnium (ij* 200. *fere annuatim sunt) supervisores sunt & Collectores dicũtur, quo munere hoc anno fungebãtur Illustrissimi Iuvenes Dominus* Franciscus Stuartius Iacobo *Regi* sanguine *coniunctissimus, doctissimusq; & Nobilium adolescentium flos Dominus* Carolus Somersettius *Illustrissimi Comitis Wigorniæ, Oxonien sibus, addo & doctis omnibus colendissimi dilectissimiq; filius vnico dignissimus.*

muni

muni titulo insignimus eos, qui quacunq; facultate proximum à premo gradum assecuti sunt, sive Theologia, Iurisprudētia, Medicina, siue in Artibus liberalibus. Illum tem supremum gradum in ijs omnibus, ne eodem titulo compellen vsus obtinuit. Vsus (inquam) non ratio, aut Æquitas. Nam quum *Magistros* tantùm in *Artib.* nom mus, in reliquis autem facultat *Doctores*, temporibus antiquior vtriusq; compellationis jus erat com mune; quando *et in Theologia Ma stri* dicebantur, & in *Artib. Docto*

a *Mat. Paris ad annum 1208.*

Sic Papa *a* olim in literis suis *Stephanū Lanctonum Archiepiscopū Cantarien sem*, ait, fuisse *Doctorē non solū in artibus liberalibus, sed etiā in Theologia.* Quod & ipsa adhuc *b* statuta nostra comprobant, quæ eos *ad cathedrā Magistralem* ascendere assen *qui aut in Artib. aut reliquis facultatibus Doctoratum assequuntur* Q quia sint qui dubitent, rem manifestam reddet *c* exemplum petitum quum *Johannis* illius *Florentini*, post mortem *Francisci, Frācisci Generalis* primus eligebatur. Erat quidem primò Iudex in Foro; meditabundus aliquando è fenc despici

b *Lib. Stat. Procan. Oxon.*

c *Hospin. de Origine Monachatus.*

spiciens, audiensq; Pastorem porcium dicentẽ, *Intrate Porci in stabulũ, vt Iurisperiti et Iudicis in infernum*, veritate dicti, metúq; gehennæ perculsus, abjuratâ Iurisprudentiæ professione, ordinem fratrum Minorum intravit, posteáq; humilitatis ergò instituit, vt nullus ex *d* ordine suo, unquam *Magister* diceretur, sed tantum *Frater*. At *Alexander de Hales*, qui relicto *Oxonio*, *Lutetiæ* studeret, adversus *Parisiensem Vniversitatẽ* victoriam obtinuit, vt nõ obstante statuto istius *Florentini*, possent in cunctis mendicantium ordinibus, sine conscientiæ scrupulo, creari *Magistri in Theologia*? quorum omnium ipse primus erat, & hoc ipsum in tumulo eius *Parisiis* in conventu fratrum Minorum, adhuc visitur descriptum his versibus;

d Antonin. l. 24. c. 9.

Clauditur hoc tumulo famam sortitus abundè,
Gloria Doctorum, decus & flos Philosophorum
Autor scriptorum, vir Alexander variorum:
Inclytus Anglorum *fuit* Archilevita, *sed horum*
Scriptor clericorum, frater collega Minorum

Factus,

Factus, egenorum fit Doctor prius eorum.

e *Segar lib. inscript.* Honor military, *l.4.c.15.*

f *Qui duplici dignitate conestatus est, præfertur ei, qui vnicam tantum habet, vnde* Doctor *vtriusq; iuris præfertur Doctori vnius Bald. in l. Nobiliores c. de Commerc. & mercat. & in l. Nemini c. de Advoc. diverf. iudic. Et ille debet præferri cuius exercitium est communius & vniversalius. l. Nam ad ea D. de leg. Bo-*

Scrupulus verò iste Conscientiæ de exortus est, quòd Ingens illa Dignitas Magistralis (id est Doctoratus) cum *Fratrum* humilitate minimè aleſcere potuisse videbatur: imò cum nomine *Fratrum* conveniat, quia propter ſummam reverentiam nemo debeat *Doctorem* vnquam *Fratrem* cõpellare sed *Dominum* de liquidò ex veteri etiam Academiarum transmarinarum consuetudine constet, eandẽ penitùs esse *Magistri* & *Doctoris.* tàm nominis quàm dignitatis communionem. Quod hoc loco, tametsi fortè alieniori, prætextum nolui, vt quorundam (si fieri possit) Academiarum gravem errorem corrigam, saltem indicem, qui fortè *Doctoris in Musicâ* vocem legerint, tantâ inde temeritate prorupserunt, vt eiusmodi hominem omnium Scientiarum Liberalium *Magistri* gradu antepositum censuerint. Perabsurdè. Vt qui vnicæ (illiusq; tamen non Mechanicæ) facultatis Doctor evaserit, eo præstantior evadat, qui & istius, & *f* aliarum omnium

et. de ord. gradu 41. *Cravet. in Rubr. de leg.* 1. *n.* 5. *mul-*

multò nobiliorem Artium *Doctor* vatserit. Tantum, etiam Doctis, error omi[illegible]num vocumq; ignorantia inter[illegible]um imponit.

Cæterùm (vt me revocem) licèt Quadragesimali Disputantium calore, istæ maximè ferveant *Scholæ Artium*, reliquis tamen anni temporibus; minimè frigescunt; sed horis antemeridianis, Magistrorum Regentium, Pomeridianis, Scholarium in Artibus, disputationibus celebrantur; quarum illas *Quodlibeticas* & *Magvas*, has (quia iis inferiores, *Parvas*, iam etiam corrupto nomine) *Parvisias* dicere consuevimus; vt intelligant illi errorem suum, qui has ita dictas censent, quia *per visum*, & præsidium Baccalaureorũ ista Scholarium certamina regantur. Nec tamẽ his in Scholis omnia *Baccalaureorum* gymnasmata continentur; sed quæ à Magisteriũ ambientibus præstanda sunt, ea, vt nobiliori quodam examine trutinentur, sub præsidio duorum præstantium Magistrorum (quos tum ad id munus obeundum, tum etiam vt scholis præsint annuatim eligimus & *Scholarum Magistros* appellamus) in Tẽplo *B. Mariæ* spectabili concursu jam celebrantur; olim

lim autem in celebratiſſimo hîc *guſtinenſium* Monaſterio, (quàm eiuſmodi Cœnobia florebant) antur, vnde & nomen adhuc nent; quod eo factum eſt conſili quis tantum gradus ambiret digni tem, qui non omnium ordinum & tentamenta ingeniorum ſuſtine do eſſet; vnde & frequenter con gît, vt inter o omnium ordinum Mo nachos, reliquoſq; Academicos; gra viſſimæ & implacabiles ſimultat conſererentur. Quòd ſi tamen adve nis alienigenis hæc aliaq; loca publ carum exercitationum minori a quando auditorum concurſu ocu ri, quàm in exteris Academiis cen ſeantur, ijs audire libeat, tantùm ho abeſſe ab Academiæ noſtræ dedec re, vt eius aliqua pars ſit gloriæ, qu alias Academias antecellit. Nec enim florentium Britanniæ Academiarum eam eſſe conditionem, quæ gentium aliarum; ibi, plerùmq; ab iſtis publ cis Profeſſoribus ſtudioſos pende omnes, apud nos verò quot Colle gia, tot Academiâs videri; quibus ſi gulis, quum linguarum, Artium libe ralium auditionibus quotidianis, pe petuiſq; diſputantium diſquiſitio bus ſtudioſi omnes privatim multò majo

n *Adhuc enim dicuntur* Diſputationes *ad* Auguſtinenſes.

o *Ex Arch. Acad.*

ajore cum fructu distineantur, pati-
ur non molestè, publica auditoria
em horis videri infrequentiora.
Hujusmodi spectaculis, sermoni-
q; à publicis Literarum Domici-
s studiosus Rex dilabitur ad priva-
In propinquo est *Ænei Nasi Colle-*
ii spectatu dignum, cuius præ fori-
s, nominis antiquitatisq; index,
asus monstrose prominet *aheneus*.
egem statim venerabilis, D. D. *Sin-*
tonus, & reliqua studentiũ cohors,
ostrati omnes, officiosâ oratione
cipiebant. Qui dum posteà circuit,
rlustratq; omnia cupidè, cupien-
s tamen sermocinatur de *Bocono*,
lebretissimo *Oxoniensiũ* Mathema-
o, quem ibi peritiæ suæ ferunt illa
isse pericula, quæ meritò peritissi-
admirantur; & si vulgus imperitũ
bulas supra fidem stupendas admis-
erit, quasi is vnus Deos, Dæmones.
omines, suo nutu coerceret, cumq;
neo quod formârat, capite cujus re-
quias Nasum istum putant, de reb.
aximis familiariter colloqueretur.
qui, quod ignari somniant, pruden-
sæpè credunt. Credibile est ex-
sito ingenio suo aliquid ejusmodi
bricâsse, quod imperitorum oculis
nec hoc arti difficile) imposuerit; e-
tiam

tiam oculis fortè peritorum. Q
Quum satis constiterit Albertũ
num, statuam ad vivam homini
ginem construxisse, quæ libra
quibusdam rotisq; intrà latenti
linguam quadam machinarum
plinâ peritissimè moventibus,
quædã articulatè pronunciaret.
statuam quum aliquando *Tho. A*
nas (ab *Alberto* missus in cubicu
bi illa latebat) inopinatò clarã
loquentem audiret, vehementer
terrefactus, fuste machinã confr
quâ re statim intellectâ, *pol* (inq
bertus) *triginta annorũ opus v*
mẽto cõtrivisti. Hujusmodi quid
cono subtiliter excogitatum non
gârim, quum tantum ingenii pol
rit subtilitate, vt meritò in illum
drare possit magnum illud eulo
quod subtilitatũ *m* Iudices de *S*
to Calculatore, Scoto et Occham
stris *Oxonienſibus*, & *n Mertonen*
meis) pronuntiârunt, quos supra
ne penè humani ingenij fastig
collocant. Quod nobilissimi cert
centioris ætatis *o* Mathematici
agnoscunt, qui quicquid mirificum
secuti fuerint, illud *Baconi* scripto
ceptum referunt. Sed quantùm
demia nostra (quæ suorum etiã

m *Scaliger et Cardan.*

n *Hinc est quod Collegium istud* optimorum ingeniorum Seminarium feracissimum *appellet* Iohannes Casus *lumen, dum vixit Oxoniensis Acad. in proœmio comment. ad octo lib. Phys.*

o *Diggs & alij.*

tuorum æstimationi consultum esse cupit) fando vnquam acceperit, à Magicis istis Dæmonum imposturis non minùs abhorruit, quàm in mirabilibus illis scriptorum suorum reliquijs (quas *Bodlæana Bibliotheca* conservat) seriò se testatur abhorrere.

Collegio quidem huic fundator ascribitur Honorificus Episcopus *Lincolniensis Gulielmus Smith*, multis à *Bacono* sæculis, qui voluit tamen nomen id Collegio suo manere, quod excitarat ex ruinis Aulæ perantiquæ, *Naſi ŒÆnei* nomine & insigni notissimæ. Ad cujus olim Aulæ literariæ præfecturam creditur accitus *Baconus* è *Collegio Mertonensi* & ea etiã postea deposita, vt tranquillius in Matheseos contemplationẽ scriptionémq; se abderet, *p* Religionis habitum induisse. Nec tamẽ nescio esse, qui temporum subductis calculis, dubitent, quo pacto tam varia tamque temporibus discrepantia, de hoc *Bacono* verè asseverentur; Quorum ego calculis etiam meum adiicio, planéq; censeo plures hic *Baconos* floruisse, omnes exijs literarum laudibus florentes; dominis tamen errore contigisse, vt eorum omnium laudes in vnum congererentur; quod ipsum in *Hercule*,

p *Nam in cœnobio hic Fratrum Minorũ tumulus ejus atq; epitaphium non ita pridem visebatur.*

Sibylla alijsq; factum legimus, quo[illegible] singulorum separatam gloriam, scri-bentium partim error, partim affect[illegible] in vnum aliquem cumulavit. Nec si[illegible] magnis authoribus ita censeo; è qu[illegible]bus constat, quum hic *q Oxoniæ He-ricus* tertius concilium indixisset Ba-ronibus, *r* eum duos tum in colloqu[illegible]um admisisse *Baconos*, alterum *Robe-tum* de ordine Prædicatorum, cuj[illegible] concionibus Rex apprimè capiebat[illegible] *Rogerum* alterum, jucundis sermoni-bus Regi perdilectum; qui cum vide-rẽt offensos *Barones*, quòd Rex ni[illegible] ùm abduceretur Episcopi *Winton[illegible]sis*, ejusq; filii consiliis, *Robertus* su[illegible] Regi vt eos à concilio amoveret; *Rog-rus*, callida suggestione insinuans Im-perantium conditionem inter fluct[illegible] antem populum, similem esse na[illegible]gantibus inter fluctus maris, & qu[illegible] (inquit) *Domine Rex, maximè imp[illegible]dit Navigantes?* cui Rex, id mel[illegible] *noverunt, faciẽtes operationes in aq[illegible] multis:* tum ille, Et ego (inquit) ne[illegible] *Petræ*, & *Rupes*; tacita allusione Ep[illegible]copũ *Wintoniensem*, cui nomen [illegible]*trus de Rupibus*, ejusq; filiũ, *Petr[illegible] Orivalle*, quasi fomites seditionis [illegible]signans. Præter hos etiam duos *Ba-nos*, alius erat, *Iohannes*, *Rogeri* fra[illegible]

prin[illegible]

An. 1233.

Mat. Paris hist. ad ann. 1233.

Sive Pet. de la Roche *Episc.* Wint. *factus ann.* 1204. *summæ gratiæ etiam apud Regem* Iohannem, *qui eum summum Angliæ Iusticiarium creavit; filius etiam ejus erat Angliæ Thesaurarius, vid. Mat. Paris, & Godwin de Episcopis.*

t Princeps eâ ætate Theologorum, qui viginti septem libris Testamentum novum illustravit, quem eundem esse arbitror, cujus alia erudita opera u *Baconthorpij* nomen adsciverunt. Sed juxta hanc *Baconi* Aulam, & alia erat illa multò antiquior, quam etiam Collegium hoc *Æneanaſenſe* ambitu suo includit, aut potiùs absorpsit; quæ *Aula Regia* cluebat, nobilitata tum Fundatoris sui glorioſiſſimi Regis memoria, (*Aluredum* enim vẽdicat; qua causa fundus Collegij *Æneanaſenſis* adhuc jure spectat ad possessionem *Collegij Vniverſitatis* priùs ab eodem *Aluredo* fundati) tum *Iohannis Ereginæ* immortali gloria, qui eam x primus rexit, homo ob eruditionis ingenijq; mirabiles dotes *Bacono* multùm anteferendus, nec apud Italos modò Gallosque sed inter Grẽcos & Arabès celeberrimus; ideoque etiam jam ostentant se illic, ejusdem *Aluredi* vnàque *Erigenę* facies, operè perantiquo affabrè formatæ, quas grata posteritas, è rudetibus conservatas parieti præ foribus Refectorij affixit. Hanc de *Erigena*, hic tunc tẽporis legente, assertionem ita indũbitatam historiarum certissima fides reddit, vt y *Balæus*, vir in historijs Britanni-

t *Fierbert. descript. Acad. Oxon.*

u *Nescio an hic potius era* Baconus *Collegij* Mertonensis *socius quam Rogerius.*

x *Id est quod innuit.* Balæus *quum dicit eum fuisse primum qui* Aluredi *jussu legerit Oxonij.*

y *Balæus in vita Aluredi & Iohannis Erigenæ, alia Scoti.*

tannicis exercitatus, licet inter *Oxonienſis* gloriæ invidos meritò numeratus, tamen & id ingenuè agnoſcat, & ſuorum tum imperitiam, tum impudentiam verè coarguat, qui eum *Cantabrigiæ Bedam* legentem audiſſe fingunt, niſi eum 170, annis vixiſſe ſimul concederent. Sed quid opus eſt eorum fabulas refellere, qui à ſcriptoribus non noſtris ſed *a* ſuis, mendacij indies deprehenduntur? *Beda* verò ipſum vnquam *Cantabrigiæ* fuiſſe quis niſi celebri læſi putat? quum ipſe diſertiſſimis ſcriptis ſuis aſſerat, nunquam extra Monaſterium ſuum operam literis dediſſe, at ne inde vnquam ferè egreſſum à pueritiâ; *Cantabrigiam* verò, ſuâ ætate adeò *Academiam* celebrem non fuiſſe, vt fuiſſe planè deſolatam civitatulam aſſerat.

Cai. Antiq.
ant.
Lelandus e-
m explodit
bulam Can-
brt. vt ridi-
lum menda-
um, totamq;
ſtoriam Ni-
i Codicis
t Nebulonis
licuius male
riati impo-
turam, in
ygn. Cant.
Balæus etiam
vt hic ita poſ-
im refellit ſi-
iles eorum
abulas & in

Quod genus narratiunculis quum Regem aliquandiu detinuiſſent, [illegible]

poſtrema ſua
ditione expungit, quæ temere priori inſeruerat. Ad
hor hiſtoriolæ Cant. (quæ præfixa erat priori edi-
ni vitarum Archiepiſcoporum Cantuarienſium) a
os magna ſedulitate typis divulgaſſe incertas, &
vulgo acceptas conjecturas potius quam veras a
vel probabiles rationes. Et verè omnes: nam ita
veritas amet, neminem vnquam legi ita ſerio menti-
tem ac Caium Cantabrigienſem.

hic primus vnius Collegij conſpectus placuit, vt vlterius & ad alia pergere placuerit. Nec vllum propinquius, aut ſpectabilius ſplẽdido *Chichlei Archiepiſcopi Cantuarienſis* monumento; qui præter alterum in ſubvrbijs D. *Bernardi* nomine eximiè extructum, hic *b* etiam *Omnium Animarum* memoriæ pulcherrimum excitavit. Nam prudens ſimul, & magnanimus Archipræſul, quum animadvertiſſet viros in Aula Regia militares ſacrilegè Eccleſiarum poſſeſſionibus inhiare, vt eorum rapacitates ad aliam prædam diverteret, *Henrico Quinto*, delibato militiæ flori, calcar adhibuit ad ſuum in Gallia jus imperij armatis copijs recuperandum. *q* Regi in illa memorabili glorioſiſſimaque expeditione Gallicâ adfuit à latere, quumque animo revolueret quot tum millenis animabus Gallicanum illud Diadema, ſuùmque conſilium Regi conſtitiſſet (quanquam ea cauſa juſtiſſima) vt tamen ſuis oſtenderet, Eccleſiæ Præſulum (audi Papa Pontifex, parricidarum pater) non modò ſacras manus, ſed mentes etiam, & conſilia à cædi-

b Collegium Omnium Animarum *dictum, vbi* Li nacer *ſocius rat*, Thomã Morum *dici pulum habui* Stapleton in Thomis, *in vita* Mori, 1. *& Epiſt.* Mori *ad* Do pium, *vnde v dere eſt qua ſincere egerit* Middendor pius, *qui vtroſq;* Grant *alumnos men titus eſt, vb cum aliquot alios viros eruditos nom net, vnicus* Fiſherus *vere illo in nume*

habendus. Middendorp. Acad. in Cantab. q. *M. Pa ker in vita Chichlæi.*

bus abhorrere debere, quibus vi
ademerat, eorum tamē mortis hic
bilire voluit, ſuæq; ſimul magnifi
tiæ æternam memoriam. Quò
ingredienti, ob viā it venerandus
legij cuſtos D.D. *Hovenden*, quī
quo ſodalitio genibus ſubſidenti
ctus, ſuam, ſuorúmq; omnium de
ctiſſimam gratitudinem, & amo
gratulatoriè officioſéq; comme
Regij deinde, & pedes expatiantu
oculi; quicquid in ædificiis ſpecio
in Templo magnificū, in Biblio
ſpectabile, videt omnia, probat om
& quò plura videt, eò plura videre
le profitetur.

Sed quòd Collegia omnia vide
ſuæq; Majeſtatis præſentia decor
otium non eſſet, quantumvis per
enti, ea ſaltem videre placuit, qu
ſent inſtar omnium, quæq; relig
omnium lucentem imaginem
rent. Quo animo *Divæ Magd*
Collegium, etſi extra Civitatis
remotius, inviſurus pergit, vt
Domeſtico, quidem ſplēdore illu
tas, *Henrici* verò dilectiſſimi fil
præſentia, hoſpitióq; jam multo
gis glorioſas, ſuæ etiam Sereni
Benignitatiſque jucundiſſima ac
one redderet beatiſſimas. Eò

per

pergit, oculis discursantibus omnia cõ-
cemplatur: à dextrâ, *a Aluredi Regis*
(ante hæc sæcula) doctissimi, immor-
tale opus, antiquitatis, authorísq; ma-
jestate venerandum: qui quum videret
hostili, civilíq; rabie miserabiliter im-
minutã Academiæ gloriam, qua olim
à sæculo Britannico floruisset, Regio
literarum, pietatísq; ardore inflãma-
tus, *b* tria hic illustria fundavit Colle-
gia quibus (teste, qui tum vixit *Asse-*
rio) filium suum *Etheldredũ*, vnà cum
omnibus penè Regni sui Nobilium fi-
lijs ad liberales capessendas Artes e-
ducavit. Qua fortè causâ hoc tum Col-
legium, *Vniversitatis* d *Aula Magna*
dicta, nomen posteà dederit omnibus
nostris studiosorum hospitiis, quorum
fere ducenta olim habuit hæc Acade-
mia. Quo minùs mirum videri debet,
qd aut *Armachanus* scribit, se hic *c* tri-

a *Cognomen*
Magni, &
meritissime
magnus enim
Imperio, piet
te, munifice
tia, literis,
nam eximius
habitus Phi
sophus, Rhe
tor. Geomet
Balæus in
ta eius.

b *Ross. War*
wic. Leland
in commen.
Cygneam Ca
tionem de
dis vado.

c *Vid.* Asseri
Menevense
de rebus ge

Aluredi. d Aulas *enim Principum &* *Nobilium*
des dicere solemus, ideo Lipsius Basilicas *dici mav*
huiusmodi studiosorum ædes, quas & Lovanij Ha
dictas ait, eoq; nomine designari solere ampla &
blica Nundinis celebrandis destinata ædificia Lip
Lovan. & huiusmodi loca à Franc. Hallas *dici te*
tur Gaguin. *l. 6. de gest. Franc.* e *Vt constat ex*
chiv. Acad. vnde eorum omnium nomina situmq;
tamq; fere institutionem colligere non est difficile.

ginta e mille ſtudioſorum cognovi
aut, quod Hiſtorici noſtri teſtantu
Reges, viginti tum millia paſſu
vndique à Civitate ijs in annonam
queſtrò poſuiſſe. Quanto autem
quæ diximus, ab *Aluredo* poſita cu
ſumptu, facile æſtimabit quivis,
æſtimare poteſt tanti Regis fortun
quarum omnium partem *f* terti
huic Scholæ locuples ſcriptorum ſe
tentia *Aluredum* addicâſſe teſtan
Quæ omnia *Lelandus*, quamvis æm
lus, ingenuè fatetur: etſi *g* Illud
Cygno ſuo parùm candidè, cum a
rat in Academiæ noſtræ hiſtoriâ, *A*
redi nullam, prorſus nullam, benef
ex tare mentionem, aut agnitione
Nam *h* antiqua, quæ apud nos
nent, rerum temporumq; teſtimo
Aluredum beneficentiſſimi Mæce
tis noſtri laudibus inſigniunt. Q
etiam (quod *Lelandus* valdè vult)
datorem interdum compellant;
alio, quam ille, ſenſu, quòd literar
prim

Asserius.
eland loco
tato Poly-
ron. l. 5. c.
Gulielm.
Malmsburi-
ſis de Regi-
bus & alij.
Comment. in
ygneam can-
onem in Jſi-
dis vado.
Archivis
Acad. li. Epi-
stolarum Aca-
demic. in Ep.
Humphred.
ducem ubi
scitur dona
ducis fuiſſe
annium maxi-
ma quæ data
unt Acade-
miæ à tempo-

Aluredi *fundatoris, l. Epiſt. f.* 108. Aluredus a
ae fundatores Academiæ commemorantur. Nam
oris eſt apud nos etiam patronos Collegiorum F
tores nominare, & Cajus Gonellianius Hoſp
ndatorem ſe dixit, quum pauxillum, neſcio quid
naſſet.

rum fluctuantem conditionem, direptionumque tempestatibus agitatam, amore complexus est, ædificijs ornauit multitudine restituit, stipendijs professorum stabilivit; quod ipsum est (quod ingenuè, libenterque agnoscimus) refundavit. Eum enim primarium fuisse hic literarum institutorem nescio vtrùm discere, an credere sit insanius, quum indubitatissimâ *Asserianæ* historiæ veritate constet, *Grimoaldo*, quem Adamiæ Cancellarium præfecit *Aluredus*, gravissimas fuisse cum antiquioribus studiosis de disciplinarum ratione contentiones, nec sopiri potuisse, nisi *Aluredi* ipsius præsentiâ, qui, quum huc accederet, asseritur ab *Asserio* antiquos Academiæ annales evoluisse, manifestissimisque testimonijs deprehendisse, pristinam illam disciplinarum rationem olim temporibus Pelagianis, à *Sancto Germano*, *Kentigerno*, *Nennio*, literis hìc operam dantibus comprobatam fuisse. Hoc tum agnovit *Aluredus*, hoc jam agnoscunt nostri [k] Feciales, soli apud nos controversarum Antiquitatum Iudices. At quid dico Feciales? quum hæc ipsa Antiquitatis lis, publico jam nuper totius Regni conventu [a] Parla-

[k] *Clarentius Camb. in Z bunis.*

[a] *Parliamento apud Westmonast sub initio re Iacobi, in quum quid ctum esset d Acad. Oxon & Cantabr quidam scri bam corrupi vt nomen C tabrigiæ, pr poneretur Oxoniæ. falsarij fra detecta, & digne a Par mento lata cademiarum antiquitas e aminatur, quam verita postulavit, muni assens*

mentario, ex antiquissimorum Histo-
ricorum fide examinata sit & dete-
minata, & præcedẽtia *Oxoniensi* Vni-
versitati communi applausu, omnium-
que suffragiis asserta? Quid volunt vl-
terius? Nisi vt jam Cajanis fabulis
delirijs, insomnijs, mendacijs valedi-
cant modestè, immodestè confictis
Præsertim quum domi adversarium
habeant non Fecialium modò omni-
um, sed communem Regni totius con-
sensionem; foris non *b* Iurisperito-
rum modò omnium, sed *c* Concilio-
etiam generalium, id est, totius Chri-
stiani orbis sententiam manifestam
Quis horum omniũ exercitui se op-
ponit? *Iohannes Cajus*, vir, fidei vt in re-
bus *d* Religiosis, ita in Historicis nul-
lius planè, At quo clypeo fretus? *Ni-
gro Codice.* Bellator bellissimus; sed
habet fortè alios scriptores Co-acade-
micos, suos coadjutores! Clarissimam
Academiam tam indigna temeritate
nota violare non ausim; Imò qui in-
ter ipsos istius Scholæ antiquitatem
acerrimè *e* tuentur, non asserunt tan-
tùm, sed & probant indubitatis argu-
mentis *Cantabrigiam*, *Generalem*
Arti

*scripta O-
niensi.*
Cassanæus,
supra. Al-
ric. Gentil.
Acad. Oxon.
Perusin.
nesq; Glossę
risperitorũ
Clement.
Vienn. Cõ-
*l. & aliorũ
nniumquæ
lud compro-
runt.*
*Id videre est
i* Wiclefum
*bis quasi in-
mem Acade-
iæ notam ob-
it, quo nos
primis glori-
mur; eoq; no-
ine ita placet
iddendorpio.*
*Historiola
cad. Canta-
ig. & Col-
giorum omnium, præfixa priori editioni vitarum
rchiep.*

Artium & Scientiarum Academiam factam & stabilitam non fuisse, ante vicesimum annum Edwardi tertij; (hoc est nudiustertius ferè, si *Aluredi* seculum spectemus) *quo Rege intercedente apud Iohannem Pontificem Romanum, Universitatis ibi stabiliendæ privilegium ijs est concessum vt Petrus de Iekham Monachus Eccleſiæ Cantuar. scribit.* Quid vultis amplius? Confitentem habemus reum. At negat *f Middendorpius.* Perimus. At audiamus tamen, qua manu pereamus. *g Thomas* (inquit) *Hatcherus ad me literas dedit, &c.* Quis hîc non videt *Hatcherum* illud ipsi mendacium, tanquam ovum, excluſiſſe, ſimúlq; *Caij* librum tranſmiſiſſe, quorum infida fide ille omnia quaſi veritate veriora, producit? Vbi etiam obſervatu jucundum eſt, quomodo in circulo ludant Veſpillones. *Cajus* enim *Middendorpij* teſtimonio rem probat: *Caij* teſtimonio eandem probat *Middendorpius*: ſic manus manum, & falſarius falſarium fricat. Quin potiùs ſuam oportet agnoſcere ignorantiam, qui de exterorum rebus ſcribit, quorum res geſtas nunquam legerit. Imò *Middendorpi* (tibi clàm in aurem dico) agnoſce impudentiam tuam, qui ita confidenter ſcribis

f *Lib. de Academ.*

g *Ibidem de Cantab.*

ſcribis de Academijs, ac ſi in omnibus ætatem totam vixiſſes, ita tamen frigidè, futiliter, indoctè, ac ſi in nulla vnquam vel diem vnú poſuiſſes. Quis enim eſt, cui vel mica ſalis in cerebro eſſet, qui tam ridiculis Bullarum fictionibus ſibi ita imponi pateretur? Qui enim illi Pontifices Romani, quorum Bullæ tam bellè de *Doctoratu* alijſq; *gradibus* Vniverſitatis verba faciunt, multis ſæculis antequam iſta nomina ſcholaſtica *Graduum* & *Vniverſitatis* naſcerentur? Quis ille Rex Britanniæ *Arthurus*, qui diploma ſuum *Londini* in regiâ ſuâ datum, Academiæ conceſſit? quum neque *Arthurus a* Rex vnquam Britanniæ fuerit, nec vnquam *Londinum* occupaverit. Meræ iſta omnia nugæ, tamen eâ fronte affirmatæ, vt non negem *b* exteris & noſtrarum rerum imperitis non difficulter imponi poſſe, ſi quodcunq; domi impudentes ſomniant, id foris imprudentes creduliq; admittant. Sed familiare eſt *Middendorpio* ejuſmodi bolos à quocunq; oblatos devorare; quod videre eſt, vbi aſſerit fundatam *Bononienſem Academiã* à *Theodoſio*, circa annum. 425. & reſcriptum *Theodoſii* eâ de re producit, qui *Philippus* Rex Angliæ nominatur. Quis iſtæc non riſu excipit?

rat fortaſ-
fortiſſ. Dux
verſus Ro-
nos. ſed
gno nun-
am potitus.
At nollem
ſpinianos,
roſq; doctos
ena fide has
ulas ample-
, ſed cauti-
perpendere
e poſteris
mendent
le Hoſpin.
rig. Mo-
hat. vbi ci-
hanc Ar-
ri Char-
.

excipit? Quum nec vnquam Rex Angliæ fuerit eo nomine, nec ipsa Anglia, Angliæ nomine ante *Egberti* Regis Imperium potiretur, qui quadringentis ferè annis post rescriptum hoc Theodosianũ, id nomen huic nostræ Insulæ indidit. Sed non est mihi jam otij asinos flagellare; vt tamen alij verbo intelligant, quàm gravis is author fuerit, quámq; peritus intelligénsque rerum, vel sui temporis, narrator, perpendite quæso vel vnicam illã suam de *Angliæ* nostræ sub *Diva Elizabetha* conditione censuram, quâ tẽporum anteà inauditam, atque incomparabilem felicitatem, hoc emblemate depingit. *Vehemẽter ergo deplorandum est, quòd florentissima illa Insula &c. Tantũ de antiquis ornamentis & gloriâ majorum, de pace, & trãquillitate amiserit, vt omnes Gentes inde exemplum capere possint.* Potestis satis ex hoc ruditu, *Sileni* vectorem agnoscere.

---Sileni vector Asellus
Intempestivos edidit ore sonos.

Narratur apud Indos, *b* infantes canis capillis nasci, senescentes toto capite nigrescere. Nec dissimilis rerum apud hujusmodi imperitos antiquitatum Iudices æstimatio: qui quæ recens nata sunt, silicerniorum canitie

b *Iul. Solin. c. 65.*

ornare

ornare ausint; quæ multi sæculi æterna gloria floruerunt, eadem quia *Anaxagoras, Pythagoras, Anaximandrus, & Ambrones* non viderint, cantie suâ spoliare, modernæq; originis ignominiæ denigrare.

Hos omnes
ureſq́, ſimi-
Cantabri-
æ ſtuduiſſe
bulatur Ca-
s ridicule,
æſertim de
mbronibus,
am gentem
uculentam
Cantabri-
am occupaſ-
quum certo
rtius ſit
mbrones
homines
iſſe ſed lu-
, vt Cam-
nus oſtendit
Britannia
.
Ferunt iis
iſſe cubibu-
quæ ad ex-
ſunt, ad
em ſcalæ
ideæ qua
bliotheca
enditur.

Sed *Iacobo* pergente, quid ego ſiſto, Contuetur is dein á ſiniſtra elegans *Philippi Edwardi Tertij conſortis opus, Collegium Reginæ* dictum, & nobilitatum duorum Principum, omnium, quos Anglia vidit, fortiſſimorum educatione; videlicet *á Edwardi Principis*, cognomento *Nigri*, & *Hẽrici Quinti* feliciſſimi Regis, cuius (vt *Roſſi Warwicani* verbis vtar) tunc camera erat ſupra portam, in introitu dicti Collegij, vbi ſtuduit ſub tutelâ Patrui ſui *Henrici Beufort*, tunc Cancellarij Oxonienſis, poſteá Presbyteri Cardinalis titulo *Sancti Euſebij*. Nec certe immemorem ſe præſtitit Academiæ noſtræ Alumnum, ſed etiam tum *Walliæ Princeps*, in gratiam Academiæ impetrauit à Patre non tantum ampla priuilegia, ſed & magnifica eius dona, poſteáq; regno potius, præterea lia eius illuſtria beneficia, libros ſuos omnes Vniverſitati legavit teſtamẽto, ſiq; vitę ſtamẽ intempeſtivè fata non præſcidiſſent, Collegio multo nobiliſſimo

ſſimo (cujus prima fundamenta, v- ç Edmundum
bi Civitatis Caſtrum viſitur, delinea- *Cant. Archi.*
verat) Academiam ornáſſet: qualis *ep. intelligo*
ſui immaturitas *Collegium* etiam hîc *natum Abing*
Reginæ multo ſplendore privavit; ſic *doniæ juxta*
enim primò inſtituebatur vt vnus eſ- *Oxon. qui hic*
ſet Præpoſitus, & 12 ſocij ad ſimili- *literarum gl*
tudinem 12 Apoſtolorum; quibus *ria floruit, &*
pro numero ſeptuaginta *Chriſti* diſ- *habuit hic S.*
cipulorum totidem Scholares (ni fa- Sewalum *Eb*
ma mendax) ſubijcerentur, & quod *racenſem Ar*
adhuc obtinet) vt ad victum clangore *chiep. diſcipu*
bellici *Clarionis* ſive *Baccinæ* convo- *lum cui præ*
carentur, omniaq; planè Regiâ mag- *xit afflictio*
nificentiâ adminiſtrarentur, Cui Col- *quas paſſus*
legio adjacet ſtudioſorũ *Aula* c *Sancti eſt, quod ty*
Edmundi noſtri nomine & memoria *rannidi Pap*
inſignis *Sanctiq; Petri* Eccleſia, nobilis *ſe opponeret*
tam *vide Mat. P*
ris. hic etia
lium diſcipulum habuit S. Richardum *poſtea Ox*
nienſis Acad. Cancellarium: adeo felix ſemper e
hæc Academia, eorum proventu, qui non Papali
indulgentijs, ſed ſuis virtutibus Sanctorum apud o
nes titulum obtinuerunt. Talis & doctiſſimus R
Lincolnienſis *quem Mat. Paris ait ab omnibus S*
ctum dictum quanquam ille (vt & reliqui quos di
Papam toto impetu oppugnaret, eumq; Antichriſt
eſſe probaret. Vide Mat. Pariſ. & vitas Archiep.
Cantuar. & vitas Epiſcoporum à Godwino ſcr
ptas.

tàm fundatoris antiquitate, (is *Grimoaldus* quem modo diximus *Aluredo* Academiæ Præpositū) quàm Quadrageſimali Concionum Academicarum celebritate, quam ad hunc vſque tempora, à prima ejus fundatione ſolenni ceremonia continuatam non improbabiliter ſuſpicatur. Quibus à tergo relictis, viſuntur mox *Magdalenenſium*, ſeu veriùs jam *Principis Henrici* ædes quibus etſi *Waintus* ortum, & *Magdalenę* fletus nomen dederit, *Iacobi* jam radij lacrymas exſiccaſſe, gaudiumque nunquam obviſcendum viſi ſunt induxiſſe. Hæc gaudia, ne putarentur nulla, vbi nulla exprimuntur, *Douglaſius Caſtilionius* publicæ lætitiæ gratitudiniſque expditus interpres, Regi ob oculos poſtâ exhibuit oratione: vnde mox, quicquid ab initio in illuſtre hoc *Henrici Principis* hoſpitium viſu dignum deneavimus, pedibus, oculiſque lætus metitur deq; ſingulis lætus colloquitur, adeòq; abſolutâ fundationis iſtius formam rationemq; vniverſam Regi judicij cenſura comprobauit, vt palam diceret ſe perſuaſiſſimum habere in toto terrarum orbe nuſpiam eſſe Collegium, iſtoc omnibus numeris conſummatius aut magnificentius; vt non

non immerito Lipsianum illud eulogium huic imprimis (quamquam & cæteris hic multis) scribi possit, *Pulchrum* (inquit ille) *Collegium inventū, & quod in Anglia magnificè vsurpatur, neq; credam in orbe terrarum simile esse, addam, aut fuisse. Magnæ illis opes & vectigalia. Verbo vis dicam? unum Oxoniense Collegium* (rem inquisivi) *superat vel decem nostra.* Magni Censoris magnum encomium. Rex autem quum demum ingrederetur (vti est librorum avidus inspector) Bibliothecam, & manuscripta, vetustatis situ ferè evanescentia, contueretur, antiquæ fidei, cujus est defensor, ejusdem & amator, verissima oratione fassus est, etiamsi volumina recentiora characterum, compaginumque ornatu multò sunt oculis jucundiora, istiusmodi tamen canitie squalentia plus suo palato arridere: horum enim fide tàm hominum quám librorum recentiorum testimonia judiciaque æstimanda. Discessum tandem paraturus, vt omnibus Collegij studiosis, eum officiosè deducentibus, vultu, voceque patefaceret, quám grata ipsi fuissent omnia officij eorum, amorisque testimonia, fronte, qualem semper gestat, serenissimâ va-

le-

ledixit, & capite diſcooperto, voce
nigniſſima, *Valete* (inquit)
neroſi, valete omnes.

Iſtis tot rerum, locorumque
rietatibus oculos paſcente Rege,
interim curæ Satrapas avocant;
itidem Reginam, Hiroinaſque fa
lantes illi, quo ſunt vel litera
ſplendore, vel literatorum patroc
inſignes ſinguli, cum primis atq
Regis literatiſſimi exemplo acc
vniverſi, non nullam gloriæ ſuæ
turam acceſſionem cenſuerunt, ſi
litaribus ſuis, quibus præfulgeb
omnes, titulos inſigniàque litera
rum adiungerent. Ita in ſolenni
demicorum conventu, Campanæ
nitu convenientium, præcellen
mus *Dux Lenoxiæ*, Honorificen
mus *Suffolciæ Comes*, Illuſtriſſi
iuxtaque ſapientiſſimus *celeberri*
Academiæ Cantabrigienſis Ca
larius, *Cecilius Comes Sarisbu*
ſis, reliquúſque; ſplendidus C
tum (quos initio nominaſſe ſatis
Nobiliumque ordo, *Magiſtro*
in Artibus titulo inſignibuſque in
& ad obſervãda ſtatuta, privile
conſuetudines, & libertates Oxon
Academię iuramẽto obſtringi, &

Forma juramenti.

Forma gratiæ petendæ upplicat venerabili Conocationi Maſtrorum regentium & on regentium &c.

plices ambiunt, & honorificè patiũtur. Nec levis momenti erat spectaculum, tot viros principes, quorum plerorumque latera baltheorum accinctui capita galearum tegmini eorum virtus, aut fortuna formaverat. Academico jam indumento, pileisque quadratis in literatorum senatu considentes, & Academiæ tum occurrentia negotia suis (pro more) suffragiis tractantes contueri.

Academici autem, qui hinc vsque quicquid aut dictum erat, aut factum, ad teretem illam & magni Arbitri eruditam auram omnia limassent, vt etiam hominum minus eruditorum, & imprimis illustrium fœminarum auriculis aliquid darent, quales inter tot *Phœbes* nostræ fulgentes stellas, fuisse aliquas non poterant non suspicari, in *Sydnei* nostri, *Chauceriq;* scriptis frequentiores, quã *Plauti* aut *Aristotelis* (nec enim omnes aut *Arabellæ* sunt aut *Luciæ*) hoc tempus maximè iudicarunt oportunum, quo Sacram *Annæ* Clementiam & cum *Henrico* Principe totam Aulici Gynæcæi pulchritudinem demulcerent, idque avena, non patria modò, sed & pastorali, qua ARCADIAM RESTAVRATAM, *Ifiacorum Arcadum* lectissimi

simi cecinerunt, vnòque opere, Pr
cipum, omniumque spectantium
mos immensa, & vltra fidem affe
runt voluptate, simulque patrios l
ones, etsi exercitatissimos, quant
interfit inter scenam mercenariam
eruditam docuerunt. Arduum dic
Actionis major gloria, an Poes
Quantum autem omnium aures
cinaverit, non arduum judicare.
teram enim & Aula, & Academia
quitur; ac ita loquitur, quasi lo
nunquam facis posset: alteram
ipsa loquitur, libérque omnium
manibus attritus:

Nostra nec erubuit Sylvas habita
Thalia;

Præsertim *Danielis* nostri syluas, q
bus nec vrbes ipsas censebis magis
banas. Cujus ex ingenij arca
ARCADIA NOSTRA, cæteraque l
datissima scripta tanta cum laude e
larunt, quantam alumno suo Acad
mia nostra gratulatur meritò; eôq
magis, quòd is saltem sit, cujus exe
plo, Poetæ coetanei, posterique om
nes ediscant tantum non esse int
ingeniorum acumina, & paginar
castitates bellum, quin possint, deb
antque se mutuò amplecti.

Si quis Anglicè non callens, *Art*

…e hujus velit ex me conditionem …gnoscere, recolligat ipse, quicquid …ude, aut philtro fieri possit, quo a… …ores mali conglutinentur; quicquid …ut calumnijs, aut Zelotypijs quo a… …ores etiam boni verique dissuantur; …uicquid, quo adolescentuli ad libidi… …nem; virgines ad mentium, ornatus… …ue lasciviam ardescant, & intelligat …uantum ganeonum lascivorum, le… …arumque corruptricium facibus con… …iagravit *Arcadum* respublica. Istis …manum medicam adhibere studuerũt, …ui pristinam *Arcadiæ* integritatem …er ætatem reminiscí, per virtutem …roptare, per authoritatem, prudenti… …amque restituere, optimè poterant: …tisque malis artibus aliæ non minus …ernicioſæ *Arcadiam* invaserant, sa… …rorum rituum corruptelæ nefariæ, …prætextu pietatis; Circulatorum fu… …noſæ impoſturæ honorifico medico… …um nomine; habituque simulato; …Leguleiorum denique; fæces decem… …drachmariæ, qui inter opiliones se …actant Iutisperitos, inter Iurisperi… …tos ne opilionum quidem æstimatio… …ne habentur. Quorum dum omnium …uci repræsentantur, pristinaque Rei… …publicæ forma revocata, legibus pæ… …nisque expiantur, si Reginæ Principi,

ceteris-

ceteriſque ſpectatoribus vniverſis rificè dixero placuiſſe, id tan dixero, quod Regina, Princeps, vniverſi ſpectatores & magnifi rum applauſu præ ſe tulerunt, & am dum mirifica laude conteſta tur.

Quanquam quid fluxis iſtis vol tatum gloriæque nominibus fat capior? quum nemini ſit injucund infortunia pati, quam felicitatis a cem experto: aut quid *Arcadię Vi picę* gloriam reſtitutam jactem, qua Iſiacæ Arcadiæ gloriam meram voluptatem abeuntem contueor? S omnia humana poſita ſunt in The tro, Comœdiâq; lætitiæ noſtræ fin tâ breviuſculâ, Tragędia, luctuſq; im minens Academiam expectorat. Sc

f Germanis hoc eſſe ſolenne narrat Boemus.

nim f majores noſtri meritò lugen cenſuerunt, planctúque cœlum cõc tere, quum Solis, Lunævè vultum l cidum evaneſcentem cernerent: qu tus nos manet dolor, qui Sole, Cy thiâque & Iulio lucido ſydere, no ſplendoris ſui præſentiam jamjam ſubducturis, eò gravioribus tenebr obruemur, quò præcellentiori lu circumfulſimus? At ſiſtite deliciæ n ſtræ, ſiſtite, quam diu nos non ingr tos, non inofficioſos hoſpites cern

niti,

is, tam autem diu si manseritis, hîc
ænùm manebitis. Sed qui istos ma-
eum luctus pij imitamur, eorum su-
stitionem frustrà experimur? Lux
im nostra planctibus revocari non
est, nec quicquam nobis restat, ni-
vt quam lucem ipsi videre non pos-
mus, eandem alijs, qui possunt invi-
eamus.

Serenitas ergo Regia jam abituri-
ns, magnifico Academiæ Cancella-
o advocato, verbis clementissimis
uâ omnia quatriduo hoc Academiæ
ficia acceptissima fuerint, indica-
at, quantâque eam amoris propen-
one amplexurus semper sit. Quod,
t etiam Academici intelligerent,
atuisse se aliquod propitiæ, gratio-
rque voluntatis suæ indicium apud
sos eorumque posteros relinquere:
ictóque, magnificam, veréque Re-
am donationem manu tradit, quâ
d Professoris in Theologia Regij
gnitatem omni ævo augendam, or-
andamque illustrem fecit accessio-
nem, concesso prædio Eccleſiastico
Swelmensi, & Præbendâ etiam in Ec-
clesia *Ædis Christi*, perpetuo annexâ.
Quæ vtraq; Regio etiam stabilita di-
plomate (id enim virtute doctrinâque
spectatissimus Eques *D. Thomas Lake*,
de

de Academia nostra multis nomi-
bus optimè meritus, curaverat ex-
diendum) Cancellarius Regem ab-
untè insecutus, Sacræ Majestatis ju-
pereximio tradidit Procancellario
tum, cum reliquo insignissimo pur-
ratorum ordine, alijsq; vitis ex Acad-
mia lectissimis convenerat, vt publi-
cas Academiæ nomine, eásq; immor-
tales gratias Regi jam discessuro age-
rent pro ineffabili clementia, qua A-
cademiam anteà impensissimè devo-
tam, recentibus jam beneficijs eum
devinxerat. Quibus vniversis longo
ordine, quasi beneficiorũ pondere a
terram depressis eóque humiliùs
corpore prostratis, quo possint tam
beneficentiæ altitudinẽ suppliciùs
picere, interpretem voti publici
Hammerus, alter è Clarissimis Acad-
miæ Procuratoribus, qui pressa, poli-
taq; oratione immensa illa, & pl
divina bonitatis Regiæ Τεμένια cele-
bravit: *Quòd Augustissimus Rex ce-
lebritatem Oxonię (quam, vt Attic
nonnulli,* Τὴν Ἀθήνας Ἀθήνας, *sic A
miam Academiarum pridiè appel
verat) & iam tum magnificentiâ v
Regiâ in Academiâ effusa, & quo
duana præsentia sua, quasi aureę
sonitu, per universos orbis Christ
angul

gulos illustrem, mirabilemq́ effecerit. Quorum magnitudine beneficiorum, egregiè se felices Academici meritò iudicarent, quibus talis tantusq́ bonarum Artium Patronus, & literariæ gloriæ quasi alter Atlas divinitus obtigerit.

Nam spes, & ratio studiorum in Cæsare tantùm est,
Solus qui tristes hac tempestate Camœnas.
Respexit.

Sed quò maior jam fuerit aut benignitas Regia, aut felicitas Academica, eo magis rubore suffundi virgineas Musarum genas, seq́ animis discrutiari, quum excussis omnibus facultatibus, in semetipsis reperirent nihil, quod tantæ, tamq́ præcellenti Maiestati pro tanto meritorum cumulo piè rependerent. Sed frustrâ angi se, quod rependendo non sint, quũ tanta munera nec prædicando satis sint, ac nec cogitando, se tamen æternâ cum veneratione, & cogitaturas, & prædicaturas, ut & posteri, & exteri mirabundi intelligant, Regem, eumq́ totius Europæ potentissimum, ac quod magis est, literatissimum, quòdq́ hæc omnia superat, religiosissimum (veluti pium Æneã,

Cui juxtà aderat Lavinia conjux,
Pulcher & Ascanius, nostræ spes altera gentis.)

tot Regni sui partibus cum incredibili civi-

um lætitia peragratis, nihil tamen libentiùs quàm Academiam vidisse;

Nec vidisse semel satis est, juvat vsq; morari,

& ibidem in publicam literarum palæstra prodiisse, audivisse attentè, et quod maximum est, in maxima hominum doctissimorum corona, tam sapienter, & acutè, tam Atticè, & venustè locutũ fuisse, vt non aliam ob causam discipulos Deorum, non alios quàm Reges ab Homero *dictos fuisse iudicandum, quàm quod sine divino aliquo præsentis numinis afflatu raro extiterint. Ac ne tantæ maiestatis splendor, qui in maximis istis maximè fulsit, Academiæ vel in minimis deesse videretur, tam candide libenterq́ etiam ludis, et ludicris interfuisse, vt qui (quod olim* Plinius *de suo* Vespasiano) semper soleret nostras esse aliquid putare nugas. *Quibus nominibus, Musas, jam tum ad sacratissimos pedes Regios suppliciter devolutas et prostratas, primùm humillime orare, vt quum nihil in se habeat Academia, quod Regiæ Celsitudini non sit consecratum, id omne, quantulumcunq́ demum fuerit, vel sui gratia, & eò quod suum sit, æqui, boniq́ consoleret: Deinde & Regi gratias immortales agere, & immortali Deo pro salute Regis preces ardentissimas effundere, vt vbicunq́ sit, ibi salvus sit, per quem nos omnes, vbicunq́*

cunq; ſumus, ſalvi ſumus, et beati eo tamẽ beatiores futuri, quo frequẽtiùs beatiſſimũ Regem hùc reducẽ contuemur, tamq; diu beatas fore Academiã, Eccleſiam, Remq; publicam, quamdiu

Hæc domus æneæ cunctis dominabitur oris.

Et nati natorum, & qui naſcentur ab illis.

Quibus ſuccinctè diſcurſis (nam nec opus erat multis verborum conteſtationibus, ad faciendam Regi fidem illius gratitudinis, quam anteà perſpectiſſimam, indubitatiſſimamq; habuiſſet) benigniſſimus Rex, vt Regio amoris ſymbolo, priori beneficentiæ ſuæ extremam quaſi manum diſceſſurus apponeret, Procancellario illuſtri, reliquiſq;, quos dixi, clariſſimis Academicis, honorificum Regiæ manus oſculum impertit; vnàque pro ſua ſingulari in eos indulgentia, monet, jubetq; ne moleſtiam ſuſciperent vſq; ad limites Academiæ (quod ex officio vbivis fieri ſolitum eſt) ipſum deducendi, ſed in magna area Collegij, vbi tum erat, ipſum cum Regina, Principéq; filio, Deo, itineriq; permitterent. Itaq; quem præſentiâ corporis obſequiosâ comitari non datur, eum, quàm diu

datur, oculis, vocisque acclamationibus sequuntur: quamq; id non detur gratitudine pro beneficiis, precibus pro salute, plantibus pro discessu præpropero votis pro reditu festinato prosequuntur.

FINIS.

TAmetsi potentissimi Regis discussu, mirabilem; felicitatis, & quasi capitis diminutionem passa sibi videretur Academia; erat tamen causa solatij æquissima quòd omnibus judicijs intellexerant officij sui studia studiiq; officia omnia, omnibus acceptissima fuisse, Neq; certe in minimis ducebant quod magnificentissimi Cancellarij expectationi, cujus voluntati post Principes imprimis satis facere satagebant, ita cumulate respondissent, vt eius amplitudinem in soliea lætitia perfundere viderentur. Quod cum ipsius Magnificentiæ, non modò ante discessum, numerum plurimorum donatione, sed literis etiam ad Eximium Procancellarium Dominum *Georgium Abbot* mox missis indicare placuisset, censui etiam æquissimum, in testificationem singularis illius Amoris, quo Academiam semper impense amplexus est, literarum ipsarum exemplar subjungere.

EN tibi (Domine Procancellarie) v
cum hisce ad te literis, alias ad il
strem Equidem Dominum Henric
Leaum transmittendas, quibus cura
Cervos, eosq; notæ præstantioris trad
dos, quo loco atq; tempore, ipse, sim
reliqui Generosi tragœdiarum Comœdi
rumq; Actores commodissimum cens
Pergratum mihi feceris, si ab iis meo
mine impetraris vt illud, quicquid sit m
nusculi, vta cum octoginta aureis, q
Dispensatori meo statim vt numeret,
mandatis dedi, æqui consulant, & ing
nuæ Genialis Cõvivii hilaritati, meâ ca
sa impendant. Quorum opera cum me
recole quam intimo solatio perfundeb
tur, Serenissimæ maiestatis, Regi
Principis, Nobilitatis universæ, om
umq; auditorum pectora, fateor equid
me nec satis posse dicere ad eorum laud
nec mihi satis facere in meo erga eos am
propter eorum benemerita singularia. I
tamen impense rogatos velim, vt inge
lætitiæ meæ testimonium hoc non ing
ita accipiant q; interpretentur, vt vna
telligant, non posse me non collætari
tanta tamq; communi lætitia eorum
quorumq; Academicorum, quorum om
um gymnasmata, studioq; optatissimo s
cessu fructus tam felices, tam honor
cos, nobilissimæ isti Academiæ peperer

N

Nec aliud jam deinceps in votis quotidianisq; precibus potius habiturus sum, quam ut istiusmodi fortunatissimo successu, nobilissima ista Academia & universim & viritim æternum potestur: Cui quicquam sum, me totum voveo, meosq; conatus omnes religiose despondeo, quibus aut publicæ eius utilitati inservire, aut eiusdem gloriam promovere potero. Deniq; me summè felicem duco, cui tantus honor obtigit, ut vester audiam Cancellarius, quoq; hoc tempore tam felicibus astris mihi te Procancellarium delegerim, cuius de benemeritis, quia satis dicere non possim, dicam nihil. Vale.

THO. DORSET
Cancel. Oxon.